Title of Mss: Ramayana (Sundarakanda)
Language: Sanskrit
No. of Folios: 38
Materials: Sanchipat
Mangaldai College Central Library
Mangaldai, Darrang, Assam.

Acc. No.: 04

Class No.: 091

...কথা হাসরস্থিত। জগত্যনিবারণ। কালমনসিদ্ধাধন। মহাবমজ্জনবাধক্তৌ। তবভয়বিনাশন। ...

...হসমার। জানিষনজনকরি। ডাকিবোলা হরি হরি। তেবেষথতবিষয়সার ॥ শ্রী ॥ ৮৬০ ॥ ...... ॥ ...... ॥ শ্রীরামায়ণ... শ্রী ॥

...বননমস্ত ॥ ...... ॥ শাক ॥ ১৭২৭ ॥ ...... ॥

শ্রীকৃষ্ণায়নমঃ ॥ রাজপথেপুরয়জেইতিবামত ॥ শ্রীরামোবক্ষাজো রোজেনেস্মিবায়াক্রান্তো ॥ ...

বৈষ্ণবেন্দুর্দশতি ॥ মাহাবেন্দিমিতলং পণ্ডিতসম্প্রতি ॥ একোটিতেমনেষুনাকাঅর্থসকল ॥ নামেভানমন্দোচিত

শ্রীকালিন্দ্রক ॥ ঐআনন্দিকরোগজাতসমন ॥ শ্রীদাইকেবেদক্লিনেগোমান ॥ শ্রী ॥

৩১

[illegible] সোগাসজন ॥ ছন্দ ॥ [illegible] ॥ ছবি ॥ [illegible] শ্ৰীৰামলক্ষ্মণৰ [illegible]

[illegible] দিবাকৰে ॥ আকাশমণ্ডলে [illegible] ঃ পৰমহৰিষমনে ঃ চাহন্ত শ্ৰীৰামদেৱৰ । জয়জয় ৰাঘৱক ঃ লাগিলন্ত [illegible] ঃ দেৱগণে [illegible]

[illegible] সকলো ঃ পৰমআনন্দমনে ঃ দুৰ্ব্বাক্ষত [illegible] সকলে । নিজনিজ ৰথে চড়ি ঃ দেৱগণে তোমানে ঃ স্বৰ্গক চলিলন্ত ৰক্ষ হৈলে ॥ শ্ৰীৰামলক্ষ্মণৰ ঃ [illegible]

[illegible] ভুঞ্জন ঃ আছিলন্ত বিৰহন ঃ নাচে গায় গীতসৱে ঃ কিলকিল কৰিয়া লেথ নে ॥ তান্তে কৰাণ ৰজেনা ঃ গুহাগিৰি গঙ্গাক্ত ঃ আছিলেক [illegible]

[illegible] ৰবেন গৰ্ভ্জহন্তে ঃ মহেন্দ্ৰগিৰি কলাগি ঃ আছিলেলা সেনা চাপি ॥ কতোকতো ● পিতাহৰক্ষ ঃ পৰ্ব্বতকথ বিহাৰে ঃ নাক্ষত্ৰনিকট আপাৰে হৈয়ে । ৰা[illegible]

[illegible] ৰ ঃ ভান্তে কৰানহৰনে ঃ নক্ষ্ৰ চাহিক [illegible] ॥ ছন্দ ॥ হেনমতে আছিলঃ [illegible] ঃ বিশ্বনাথ নাৰায়নে ঃ ৰামদেৱ জগৎ তেসাৰ । মাধৱকন্দলি [illegible]

[illegible] জয়জয় ঃ নাথমোক কৰিয়েছ পাৰ ॥ বাল্মিকি নামে মহাঋষি ঃ ৰামায়ন প্ৰকাশিলা ঃ সগীতে [illegible] শিলিন্তু নাপাৰ্ন্ত । মই অল্প সৰবোধৰনে ঃ [illegible] নিবা[illegible]

[illegible] সুধৰ্ম্ম জিনজনস্তুত ॥ মনে বুঝি কান্ত ৰগদ ঃ মাধৱকন্দলি বিপ্ৰে ঃ কবিলন্ত [illegible] । ৰামস্বচৰন বিনা ঃ আনে গতি নাহি মোৰ ঃ জানি [illegible]

[illegible] দেৱ ঃ সমদানে পাৰকৃয়া ঃ আতিসমৰিতা গানথানে । মাধৱকন্দলিৰ তনে ঃ কৌতুকে অনন্দ বহুকালে ঃ সমাপতি [illegible] ॥ [illegible]

[illegible] । [illegible] সঙ্কুলনা ঠের ॥ আসিয়া [illegible] মারে কবযুড়ব । দেখা মোক বড় হৈল কেহ যম সাগর ॥ হৈল দেখি [illegible]

[illegible] নিবারিয়া ॥ কাষ্ঠ তো কাষ্ঠ নিজি কি দেহ হারে । সাগর মধ্যে তো কাকে হানে বায়ু ॥ সনি হস্ত নিয়া নাম সর্ব্বস্ব তেজয় । হৃদয় হৈল [illegible]

[illegible]কালে যায় ॥ ধন আর বাপ মোর হাতে তেন মাজি । অগাধ সাগর নামস্তু হৈল বোঝাজি ॥ অগ্নি সহ হানি সব স্বর্গ গিয়া হৈজন ॥ তবি গতি কি [illegible]

[illegible]ল । তাহি হৈল বিরানে মারিলেক অগ্নি বান ॥ সূর্য্যের সকলে জল দেখি বিদ্যমান । তত্ত্ব অসি যাম বেসি স্বর্গ বিধান ॥ অগনি [illegible]

[illegible]কাল । সূর্য্য হৈল সকলে জল জন্তু সব মরে ॥ আসিলেন্ত সাগর হব মর [illegible]জেরে ॥ কত প্রস্থ ঘাব মালা সিন্ধু গেল ভয় । হস্ত তাব হৈব স্থল [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] যম নিহস মম সাহিত্য বর্ণ । গোষ্ঠি কৃষ্ণ তলে স্বর্ণ মণ্ডিত হৈকন্ন ॥ ঠেণ্ণা নানা অলঙ্কার বেশ আতি দেখিতে স্বরস । ক্ষান্ত জনি কারি [illegible]

[illegible] ॥ অন্ন অন্না করিয়া ঠেহলিল স্তব । আমার বর বোল মোহ নিয়া কর স্তব ॥ তোমার বেসে বালে মোক মাগিলা জল । স্বন্ত তনে দিল [illegible]

[illegible] ॥ আনো আসি বড় উদ্ধলে যুজিব কগথ । এহি গুনি স্বনো প্রস্তর উদ্ভোলো বের ॥ তোমার বংস বরব কীর্ত্তি বাখি যোক । অগাধ সাগর মোর [illegible]

মত

[illegible] মা কার জল দ্বারা গেও । জন বান্ধি যম আগু বর কর হণ্ডে ॥ তোমার সাব ঘিনন আষ্ঠ যানর । গিঠ বিশ্বকর্ম্মে তাকি দিয়া আঠেক ॥ সনি [illegible]

[illegible]বিভিসনেযোৰদেখিলা ॥ মনতহৰিসহৈলিলন্তবিভিসন । বিবিধপ্ৰসনমোৰজানাগৈসৰন ॥ এহিবুলিৰাঘৱৰচৰনস্মৰন্ত । ৰামে
নাগিনাআসিআকাসৰহন্তে ॥ অগ্ৰসম্ৰমানেজতহস্তমেলন্ত । নিয়াবিভিসনকসম্পূৰ্ণভৰ্টাইলন্ত ॥ দেখিবিভিসনেহ্ৰস্তিলন্তজোৰহস্ত । প্ৰণা[illegible]
মনন্তপ্ৰভুসৰৱনতোমাত ॥ নকৰিতজিয়াআইলোসবেগভিআৰ । আনগতিনাহিবিনাচৰনতোমাৰ ॥ হেনবানিজবেবিভিসনেবুলিলন্ত । সৰ
ৱৰিকোলেকৰিসাৰাইটিৰ্লিলন্ত ॥ শ্ৰীৰামেৰোলন্তলথাইমোহৰেলজা ন । আতিসিঘ্ৰকৰিসাগৰৰজলআন ॥ স্নভদিনেস্নভতিথিজায়আ
ছেক । কৰোবিভিসনকলঙ্কাতঅভিসেক ॥ ৰামবাক্যসুনিযানক্ষমনন তিলন্ত । চাৰিসাগৰৰবেগেজলআনিলন্ত ॥ সাগৰজলআনিমাথা
তঢালিলা । ৰামেবিভিসনকলঙ্কাতৰাজাদিলা ॥ ৰাজাহয়াবিভিসনৰ্বি হৃনাতহি । মহাবনবন্তচাৰিগাত্ৰসমন্বিত ॥ ৮২৭ ॥ নৰ্ক্কাবাদ্যআনকজা
হনন্তবিভিসন । জয়জয়কলৰবসকলেসেনাগন ॥ স্বনাবিভিসনন্তমিহুক্কিমন্তসাৰ । কমনপ্ৰকাৰেসাগৰৰাইবোগাৰ ॥ তবেসেহুযযা[illegible]তি
কাৰ । জাৰসেনামো[illegible]সাগৰ হয়পাৰ ॥ এহিবানিস্বনিয়ামাতিলাবিভিসন । মোহাৰমন্তসাৰেকহিবাৰচন ॥ সাগৰতবিস্তৰককৰিবাক
[illegible] লক্ষমনসম্পূৰ্ণৰামসৰাৰেসলন্ত ॥ কসসাৱিতিনিদিননিদ্ৰায়আচিন । ৰামকসাগৰেতভাদেখায়োনেদিলা ॥ জলি[illegible]

[illegible] সত্ৰ বেগে সেনা যত সাগৰ বন্ধনে ॥ মহাগৰ্জ্জ কৰি বিবৰ্দ্ধ ৰঘুনন্দনে । জাহ্নৱ স্ৰোত যেন কাম্পে আতৈ নিয়াগুৰে ॥ [illegible]
না ॥ [illegible] সেনা গৰ্জ্জিত কটি ব্ৰহ্মাণ্ড জুড়াইলা ॥ হনুমন্ত গৰ্জ্জন্ত আনন্ত বড় বেগে । জলত যেন নাই নেনলে চোয়ে সেই চেগে ॥ নাহি কোৰি বিবহুৰ [illegible]
[illegible]শ্ম দেৱগন গৈলা ডৰি ॥ হুজগত গতি ৰাম হৃদয়ে সহাই । নলে হাত দিলো সেনা তন কন জাই ॥ হেন জানি ৰাম ৰঘুবিস আতি সই । ৰাম সন জানি [illegible]
[illegible] ভাৰ্গৰ তথা যদূজন মানে । হৰি যেন বাক্য শুনি লন্ত হনুমানে ॥ দ্বিয়া নেৰহুলে সেতু পাহি স্মৰ দিৱস । সখা নিয়া ভৈলা সেতু [illegible]
[illegible]ন আনন্দ সেতু বান্ধি লন্ত জনে । জয় ৰাম জয় নন কাৰ সেনা যৰে ॥ বিশ্ব কৰ্ম্মকৃত মহাদিৰ্ব্বতনল । সাগৰ মধ্যে সেতু বান্ধিলন্ত মহাবল ॥ [illegible]
[illegible]দেৱ নিসাচৰগন । সেতুক দেখিয়া আতি সবাকে ভয় মন ॥ সাধুন সাধুন নকাৰ কপিগন । নল হাতে ভৈলন্ত উত্তম সেতু আন ॥ হনুমন্ত [illegible]
[illegible]মন । সৰম হৰি সেশাৰ ভৈলা সেনাগন ॥ ৮৬০ ॥ ৰাঘৱে বোলন্ত মোৰ সিদ্ধে জগদীশ্বৰ । স্মৰি যেন নাগা বোধাৰ প্ৰসাদ তোমাৰ ॥ জানিবা মোৰ [illegible]
[illegible] নে কথাৰ । সাফল জনম মোৰ কীৰ্ত্তি ভৈলা জাৰ ॥ ধন্য ধন্য নল তুমি বিশ্বকৰ্ম্ম সুত । তোমাৰ কিবি বিচিত্ৰ সবহিলা বন্দ ॥ সুখেহুঁ কপ্যাদিক [illegible]
[illegible] ॥ নমো নয়োৱা মনি যে নিৰ্ম্মল অনাদি । শিৱ সনাতন ব্ৰহ্ম ঋক বেদ যাদি ॥ মোৰ গতি নাহি বিনা তোমাৰ চৰণ । মোৰ[illegible]

[illegible]জাহিৰে হুতেন ॥ অঙ্গদকে তালে কিম্বুকনা গাই । তোমাৰ [illegible] আমি হুতুলাই ॥ অন্দৰকমা[illegible]

[illegible] । [illegible]সাগৰৰ সমসহিত ॥ সেহি সেসমঞ্চে উমিত্ৰ আমাৰ । ভূঞ্জায় কহিলো সবে সেতু বান্ধিবাৰ ॥ এহি কথা কহি[illegible]

সৰ্ব্বজন জন্তু জিলয় জলহেলা ॥ এহি সেতু গাই কথা কহিলা সাগৰে । তাক শুনি মহা বৰ্দ্ধমন্ত ৰামে ॥ শুনি লক্ষ্মণ ৰামে সাগৰ আনি যোন[illegible]

সৰ্ব্বমোবানিযে আমাতক্ষন ॥ ৰামে মাতি বোলন্ত সুগ্ৰীৱ অঙ্গদ নল নীল । হনুম ন্ত জাম্বৱন্ত আৰ্দ্দ দম গৱেন ॥ শুনিলা হাম সবে সাগৰৰ বচন যানি । [illegible]

সন্তাৰ কমিলা আকে আনি ॥ ৰাঘৱৰ বচনে সুগ্ৰীৱে আদেশিলা । পৰ্ব্বতবন ত সবে বানৰ গঞ্জিলা ॥ শাম গাকন্ত দ্বিজা মজম্বুকি চম্পাক । অশোক

বৃক্ষগিৰি সৰ্ব্বক ॥ পৰ্ব্বত ভাঙিবে তেজে বগুণ গাইলা । নতায় সহিতে আনি জলত পেলাইলা ॥ হুম্ভিবিতে সুজিয়া আনন্ত নিৰ্ন্তাৰ । নল বিকৰ্ম

[illegible]সাগৰে ॥ ৫৪০ ॥ নৰ ভান ৰচি কবি আনি যাই দেখি । বৰ্দ্ধমনে হয় যোজন আন্তো কেনষ্কি ॥ বাপ্ৰ হনুমন্ত ই বাক্য আকনি যো । ৰত্নবিবে

কৰ্ম্মালি দিলা ॥ ৰাম চৰণ বিবেকে হিন মস্কাৰ । সেন্ধ্যাদি বিধি আৰো বালি বক্ষ মহ ॥ সেনসগ বাক্য কহি সঙ্ক মহাদন । বিন্দুক মদ আৰো সেতু কপি সন

[illegible]আনন্ত । সাগৰ জন্তে মেলেন নেহ তদেন্ত ॥ সবাতো পাথাৰি কহন্ন মন্ত কপি সিহ্ন । নৰ ভান ৰচি কবি গৰ্দ্ধত ৰঙ্গ ॥ [illegible]

গৰ্ব্বে জন্তু খলিলয়ায় । আকাশক চাহি চাহি য়ান স্তুৰায় ॥ ৮০০॥ কৈহগৰা আসিলেন ক্ৰাহুনি গাচহ । হাতে হৰি মাৰো আজি পৰ্ব্বত সিখৰ ॥ কেহো
কেহো বোলে গলে জাই বোহো হনান্ত । কেহো কেহো বোলে মাৰি হৈ বোহো শ্ৰান্ত ॥ আকাশত বিভীষণে শুনিলন্ত বানি । বানৰ হন্ত সত্তি তুমি আমাক না জানি ॥
নক্ৰাহু স্ত্ৰ আসি ভৈলো সাৰনা ক্ষুভাই । ডুষ্টিক বোলন্ত তেজ প্ৰহাৰক সাই ॥ লঙ্কাত এডি লো আপুনা ৰম্য হৰিকৰ । আনগতি নাহি হৈ চৰণে ৰামৰ ॥ শুনি যোবা
নৰৰাজা হন্য সঙ্কট্যিয়া । ৰামৰ চৰণে নিয়া মোক সমৰ্পিয়া ॥ সুগ্ৰীব বোলন্ত মিত্ৰ আকাশ ৰহিছা য়ে । ৰামত সকলে কথা প্ৰচিনা সে জায় ॥ শুনি
বুলি সুগ্ৰীবে গৈয়া হৰি ষিতে আচৈহিলা । সকলে বাৰ্ত্তাক ৰামচৰণে জনাইলা ॥ শুনি আমি নিবাম বৰি বিস্ময় ভৈলা মন । সাতোমে লেকক আনাইলন্ত তেতিক্ষণ ॥ ৰাব
নৰ ভাই মেত মাগয় সৰন । দিবো বাৰে নিৰোমৰ বোনা সাহগন ॥ নিলে বুলিলন্ত বানি আগনি ৰস্ত । বৈৰৰ কসৰন দিতনহয় স্তুত ॥ মোক সহাইয়ো ক
[illegible] জাতে এক শ্বৰে । মাৰিয়া লৈলা তেও আ যাগ পৰ্ব্বত সিখৰে ॥ অঙ্গদে বোলন্ত দেখি বৰ আটকত । বুলি বিনয়া বিন্যাসি সাতযক সাত ॥ আমাৰ বৰ্ত্তনে

য়ায়াক চাহ । জানমন্দ জিজ্ঞাসিয়া আজা তাহাৰ ॥ আহ্মনেকে কোৱাহন শুনি নাহি চলে । দুষ্টনৰাক্ষসৰ তুষ্টিয়ে মন ॥ আমাৰ বচন ভাল হুতাশ
লাক । চৰিয়া তড়িকে লোকে কিয়া কাৰিলেক ॥ হনুমন্ত সবাহানে আনিয়া বচন । বোলন্ত প্ৰনামিয়া চেৰামৰ চৰন ॥ অনিত্যাক প্ৰভু ৰামচন্দ্ৰ দয়াময় । শ্ৰী
ভিসন্তে হাসে সৰ্ব্বসমাগয় ॥ আনকজিজ্ঞাসি আসি মিত্ৰকবি গাইলা । ৰাৱনাৰ সন্তান বৰ্ব্বক কুম্ভ আইলা ॥ সেইজানো ইন্দ্ৰজিত প্ৰানি গাবৰ বাঘিক ।
সৱনমাগ ঘাতাকানে দিবা হাকিক ॥ ইন্দ্ৰজিত মোক আনি বন্দি কৰিদিল । কাৰ্চনি ষাবান ৰাক্ষস জাথো দেসিল ॥ ৰাৱনাক জন্ম দেখি উৰিয়াক ।
সস্ত্ৰনয় দে খাইবা থিৰ তুৰিভি সন ॥ বাপৰে বোলন্ত ভাল হন্ত্ৰ বচন । জতকহুনি নামানে সৰবিভীষন ॥ সকল কাৰ্য্যত তুমি মোৰ মাতা আ
শা । দেখি লোম সবাতেক বিমেত খন্নবাগ ॥ একান্ত ভক্তি তুমি আবা বাখা আমাক । ধন্য ধন্য বড় স্নেহ প্ৰসংসো তোমাক ॥ আনন্তপুৰ্চিনো মানে চাইলে
নিলা । এহি হুনি শ্ৰীৰামে হনুমন্ত প্ৰসংসিলা ॥ বাপক কাটি যজিতে সৱনমাগয় । সিসবৰ্ত্তৰ কৰক্ষা কৰিতে লাগয় ॥ সৱন কথা বিজিতাসৱ
লা । পাতেক বাড়য় ধন্য মানেহ হৰকয় ॥ আতোকত ভাইজ দিবাৰ বনআসয় । তাহাকো সৱনদিবসান্ত্ৰ ৰখাশ্লয় ॥ হেনয় নিগ্ৰস্থত গৈয়া হন্তবায়

…ৰ্ত্তমনসাহিনাজানসাক্ষীমন্ত্ৰ ॥ দেখিয়োগোসাঞিহৈলাকিনাবিপত্তি । আসিহৈৰাগাইনেকআমাৰসন্নিহিত ॥ সৰনসঙ্কাৰেআসিসাই…

বিভিসন । কহজাভগ্ননামিনাহৈৰছৰন ॥ সাজনমিনত্ৰকাৰৰৰহইসাৱে । আসনেবসিনাবিৰআদৰিভাৱে ॥ বিভিসনকসম্বুদ্ধিমাত্ৰ…

ৰহৰ । কহিলনানাগেলাৰসকলেসোদৰ ॥ অনাদিপুৰুসতহুজগতকাৰন । স্ৰৱনৱগনিজিনসৰনিস্তাৰন ॥ নিজৰূপসংস্থনজানিয়াআহ

ই । হেনৰামেপ্ৰতিকাৰসাধিবেতোমাৰ ॥ নিৰ্গুনপুৰুসনিৰঞ্জন

যেতচৰ । হেনৰামেপ্ৰতিকাৰসাধিবেতোমাৰ ॥ নক্ষাখৰিযাবেআই

যাসিতাকেভেটসাইব । সবেআযাহতপাঠেআজোআকেজাইব ॥ হেন

অগোচৰ । জাতহুৱেতগতিসমস্তজগত ॥ স্ৰৱনৰগনিজ…নাগা

নাৱাৰস্ত্ৰীহৰি । সমস্তনৃপতিসমেমিত্ৰতিকৰি ॥ ৰাৱনা…

ভগদেসজোখহৰেবুনিলন্ত । হইহাকৈপ্ৰনামিবিভিসনচলিলাত

সমন্বেৰামকপিয়াদেখিনাতহি । আকাসেথাকিনাচাৰিপাত্ৰসমন্বিত ॥ ডৰ্ক্কচাহিয়াসমস্তদেখিলাতাহাক । লঙ্কাৰবাক্ষসআসেসুমিবেৰা…

ক ॥ ৰাজাৰহাক্ষিতজানিলেকজিসানে । সিনাইপুষ্ভসাহিলেনেকততিক্ষনে ॥ ধৈৰ্ক্কদিনাকপিগনযানৰসকল । কিলকিলধনিকৰন্তেতকাপি…

ন ॥ দুৰ্দিসবজেনাগনজাইসেহদিস । ৰানবৰভানুকৰ্ব্বভলভসামিস ॥ ডৰ্ক্ককছাহিয়াসবেকৰেস্তহনি । নৰ্ডানৰভিকন্তেভৰ্ক্কনতহুলি ॥ সৰনসা

ভাৰি : আৰুকৰ্ণ্ণেনন্ত : আৰহকিচোসম্ভাৰ ॥ হাতেগদাধৰি : দিব্যবিভিসন : আছিল্যাআগেসমজ । বিভিসনবীৰ : লঙ্কাসুন্দৰ : সুখেসুজাসবেৰাজ ॥ মন্য
সহজন : এতিআনমন : ৰামকআশুতময় । এতিআনকাম : বোলাৰামৰাম : আগেহৰকৰায়েনয় ॥ শ্ৰীং ॥ ১৮৩॥ অদ ॥ এতেকবচনশুনিলন্তবিভিসনে । শুনা
মকবিনালৈয়াআযেহেচহনে ॥ জুতাশ্ববিবেককৰ্ম্মকৰিলাবাৰেলে । নৈকেসিতসমন্তেকহিলাবিভিসনে ॥ মৈকেসিবোলন্তৰাগেমোৰবোলেমাক । জুতাশ্বগৰাৰ
হেৰাসিয়াকআমাক ॥ ৰাৱনৰমণ্ডিজসংবৰ্তেনাহিল । মনকন্তেৰামৰ জীৱকৰুতদিন ॥ হৈবোলন্তেতোৰহিল্যেদিলেনাথি । জানিলোহেজন
তাৰমনচিনাগতি ॥ তইএতিদৈলেমোকআশিবেককোলে । আৰেজাত মন্ত্ৰাৰজীৱকষ্টকালসম্ভৱে ॥ বিভিসনেবোলন্তআকিয়াএছিলায় ।
ৰামতসম্বনমইদৈলেতোনয়োজায়ে ॥ কৱেসদনাতসোযোকিবাৰৰসাৰ্হ্ব । যাঠেবিমৰসিস্ত্ৰীৰামৰগাসেজাৰ্হ্ব ॥ দাতিবিভিসনেপ্ৰভিলম্বজাৰহস্ত
ৰামৰচৰনেহৃসেনমিলন্তমাথ ॥ হলয়ম্পনিয়াবিৰ্ম্ময়হসেনম্মাখি । সবনমাগিলবিভিসনেনতিজাস্তি ॥ অনেকপ্ৰকাৰেগাইলামায়েতমেনানি । অন্ত
ৰিক্ষেজাহসবৰনৰবোসয়োনি ॥ কৈলাসগিৰিকনাগিধৰিলন্তদিন । কৱেন্তস্পষ্টিবাকহিল্লুগাদস ॥ মহাদেবেকবৰেৰআলগুগাসাখেনি । অনন্ত
ৰেহনদেয়েঠাইলাঠকুৰনি ॥ হৰকৰ্ণেবোলন্তপ্ৰভুদেখাৰিদ্যমান । আমাৰআসকআজেকোনআছেজন ॥ ১৮০॥ অনেকজাজনহৃতিআসবৰবেত

ভৈলা অতি সম্ভ্ৰম । সিংহাসনৰ হন্তে : গায় গোট চালিলেক : ডবৰ ৰকাৰিলৈলা আন্তু ॥ ৰাবন ৰাজায় গাতে : নৰুড়ি দিলন্ত গৈয়া : [illegible] কোতো মৰ্য্যস্থৰ
স্মি । বিভিসন বিৰহ ৰাজ : হৃদয়মাৰন্ত গৈয়া : কোলৈ মাহিলেৰ একনাস্থি ॥ বিষ্ণুভক্ত বিৰ : জীঅৱৰন্তাধিৰ : আসনতে আছিলন্ত বসি । ছিয়াতলা
থৰথায় : সঙ্কানত চোটগায়া : তেতিক্ষনে গৰিলন্ত খসি । স্বৰ্ণমৈয়া কতোক্ষনে : আছিলন্ত বিভিসন : স্বস্থক্ৰিয়া বসিনা আসনে । দিৰ্ঘনিশ্বাস তেডি
কাৰ্য্য ৰুদ্ৰ্যাবৰ বুলি : বিমৰ বসি আছিলন্ত মনে ॥ দোলড়ি ॥ সোক অগ্নি জ ন : ৰড়জালি গৈলা : আস্থথেকাম্ভয় গায় । ধৰ্ম্মগায় চাহি : বিবৰি[illegible]
চিন্তদিলন্ত হায় : সৱে সমাজৰ : ৰাসজালি গৈলা : কাষ্ঠপড়ি কিমৰ ভৈলা । হাইজৰজল : প্ৰহস্ত বিৰেজ : হৃতৰ অঙ্গ গৰ্লৈলা : সিংহাসনত : বসিল
ৰাজা : কিঞ্চিন্ত কৰ্ম্ম হাইলা ॥ কতাৰলি ৰাজা : স্বস্থকলভিয়া : আৰ কাম্ৰকতি গাইলা । অনেক অস্তৰে : বিভিসন বিৰে : ৰাজাৰ চাগিয়া গা
স । দক্ষিন নাসায়ে : বিৰ বিভিসনে : কাৰিলা দিৰ্ঘনিশ্বাস ॥ ৭৮০ ॥ আমাকুলা অধিৰ : প্ৰহাৰ দিনাহা : আন্ধ্ৰান্তি ভালে জিয় । ধৰ্ম্মৰুদ্ৰাত্মক : চাহিয়া
আমি : সকলে সহি নোহিল ॥ প্ৰথম জনৰ : সঙ্গ্ৰামে দোসত : ৰাল অবিবেক কৰ্ম্ম শ্ৰীৰামচন্দ্ৰৰ : সমিপক গৈলে : বাড়িবে অনেক ধৰ্ম্ম ॥ সাম্প্ৰতজনৰ :
[illegible] দোসত : ধৰ্ম্মক কেনে হৰায়ো । থাকিয়ো কুত্তমি : দসানন দসা : ৰামৰ আসৰে জাণ্ড ॥ ৰাবন ৰাজাৰ : সায়ক জাত্তিয়া : কৰিলন্ত নমস্কাৰ । [illegible]

ভকতকৰানৰ ॥ কৃষ্ণনিয়োগ্যাল্পপ্ৰজাকালতবিস্তৰ । ক্ষুধিবাক্তভোগসকলেৰাক্ষেসৰ ॥ তত্তমাধৱকহেপ্ৰজাহাতেঅগ্ৰহৰি । সত্তৰেমাৰিৱাসেয়াবিন
ঘনকৰি ॥ সৱাকেসমুদ্ৰিমাতিনন্তবিভিসন । আবেসেজানিলোৰ্ভলাবিনাসনকৰন ॥ বাঘলাক্ষিমতড়িলেকবাৱনদদাক । সৱাহাৱেমনবাঘৰকে অকিবা
ক ॥ স্বনাস্বনাদদানক্ষানাশ্ৰনিসাজৰ । মইহিতিবোলোস্বনাবাক্যসঙ্গনৰ ॥ গোহৰদন্ধৰাখিজান্তৰাঘৰৰভিতা । গক্ষযঠনেসিবিলেদেখিয়াতিতা ॥
৭৭০॥ জতকতোমাহমন্ত্ৰিবোলয়ক্ষনয় । আপুনিয়োত্তমিনজানাহাবৰ্ম্ম নয় ॥ ক্ষইনহন্তমিয়ুনিগাহিয়োমন্ত । মোহাৰবচনদেখিবাহাহিত্য
স্ব ॥ অক্ষকুতিনেদেখয়হিতিনস্বনয় । দিগনিৰ্ঘানৰজিতোগক্ষনাগা যয় ॥ স্বজদৰবচনকনেদেখয়যাহিতি । সিসৰপ্ৰানিৰজানামৰনসাহি
ত ॥ স্বজদৰবাক্যসবেন্নহচয়জাক । সতঅভুপ্ৰানিয়ুনিজানিবাহুতা ক ॥ অধৰ্ম্মতৰতিভেনাত্তমিহবাচাৰ । সতিভ্ৰতাকন্যাহবিনাহা...
ৰ ॥ তোমাৰেসসঙ্কেআমিধৰ্ম্মহকুয়াৰ্ত্ত । তুমিআচাদদাআমিৰামলাসেজাৰ্ত্ত ॥ স্বনিয়োকসৰ্ব্বজনেস্বামৰচক্তি । বেদৰৰহস্যজানিসিয়াপ্ৰতিৰি
ত ॥ মহন্তসকলেআকাআৰিব্ৰতিশ্ৰাম । অপ্ৰআসেসিবোধৰ্ম্মঅৰ্থমোক্ষকাম ॥ স্বভাৱেমাধৱব্ৰহ্মভক্তিৰথানন্দ । ছেনয়হামৰভজাগদমকৰন
তেৱেসেসসাৰহেমঅগ্ৰআসেতৰি । বোলন্তকন্দলিডাকিবোলাহৰিহৰি ॥ ৭৭৩॥ শ্ৰী ॥ হৰি ॥ স্বথানহন্তজন : অগনিনাগিয়াসেনা : ৰাজা

ভৈঈশ্বনয় । জীহিৰাকমস্ৰেশ্ৰীকৈতাকেসেৰানয় ॥ কৃত্তকন্ত্ৰহাবনত্তহৃতৌলিভাই । নেকোসিহগৰ্ত্ততাতাহাৰত্তলাহাই ॥ ব্ৰনিসম্ভাই কৃয়াবনকড়বাস ।
শ্ৰাপ্ৰত্ৰহনামস্থনিনাগিনতবাস ॥ আপুনাকনিন্দিগৰগকত্তিকহস । নিজিত্তাসিবাকেতৈহমিচাতৰানস ॥ তপসিম্ভাৰ্যাহবিশ্বানিলোসিতাক । লজানিয়া
মুঞ্জনেগড়িহু আমাক ॥ ৰাজেন্দ্ৰৰোলেন্ত্ৰামৰ্ত্তনেকতপসি । কাহ্লেধন্ত্ৰৰবিমুক্তেতোৰনেগসি ॥ মাধ্বেজয়নেশেতাবৰ্হলোকমনকৰি । হেনয়স্তাৰি
ককেহুগবিহানকৰি ॥ ৭৬ ॥ বনবাস্তিতপসিবইকিহয়েধৰ্ম্ম । সকালৰা কৃগমাৰেইকিজাগ্যকৰ্ম্ম ॥ সিতাহৰিতাহাৰথন্ত্ৰাইলোমোহজান । বা
ৰনেসেমন্ততভাৰাগ্ৰৰেসভান ॥ কোনমন্দকৰিলোহেজানকিকহৰি । থৰৰ্ম্মিহামকমইন্তুচিন্তিউন্তকৰি ॥ বিৰ্যৰত্তপ্ৰানিজৰেহল্যআসকত ।
গহপাক্ষেগিড়য়আপ্ৰনিহয়েহু ॥ বিভিসনদেখিলোকাতৰভেলামতি । ষনতব্ৰুিাৰতোৰনাহিকেসকতি ॥ প্ৰহম্ভেৰোলয়ত্তমিবুদ্ধিতসাগৰ
সাৰোঙ্গাৰবচনহুনিলানক্ষৈশ্বৰ ॥ কুলৰত্তগাম্ভিৰত্তমন্দ্ৰিমন্ত । সিসেহন্তকৰেজিতাসন্তজেমহন্ত ॥ ৰামস্তকৰিলাৰানৰগস্থজাতি । এহিসদেৰাম
স্থাতৈভেলামতি ॥ ইহস্পতিসমগমপাতবুদ্ধিমন্ত । বিৰোগাক্ষেৰোনেস্থনাগৰজেমহন্ত ॥ হজায়েহুলিলজ্জসাম্পত্থৰগাহি । স্কুতাতবাপ্তৰত
থৰ্মনাহি ॥ আৰেএকসদেভেলাশ্বামাহৰুসল । নিসাকানৰ্ভেনৰাক্ষসৰবাৰেৰল ॥ নিসাতাগেস্মৰিৰোজতেকনিসাছৰ । মাৰিৰত্তৰামৰাজা

জাগ । এককুৰে আসিলেক কৰিবৰ কপিগোট । লঙ্কা চূৰ্ণ কৰিলন্ত কৰিয়া আস্ফোট ॥ সসৈন্যে সহিতে স্মৃতি আনন্দে হাসিলা । কেনমতে দম্ভ কৰি ৰ
চন্দ্ৰ শুনিলা ॥ নগৰি প্ৰবিষ্ট হৈয়া গৈলা তোমা সাৱকাচ । লঙ্কা মাজে তোক সম কোন বিৰ আছে ॥ সৰাক্ষমা বিচৰি বিহৰ্দ্দসে সপ্তভঙ্গ । হাসম সৰে গাৰি বৰ্জ্জিলা
শূন্যজগতঙ্গ ॥ স্থনাস্থনাদসান লঙ্কা নামম মহাসয় । তুমি সব প্ৰতিনে মোৰ হুনিতে লাগে ভয় ॥ প্ৰমত্ত জয়াম সমে নুন্নি বিকেকোন । হেন মহাবিৰ্দ্ধ
হিৰেকোন জন ॥ ৭৬০ ॥ ভদসাম দম জেত্ৰ গাইনি সিৰায় । তবেসে ক্ষিতিৰ অন্তু সাগৰ আন্নয় ॥ প্ৰথমে দ্বন্দ্ব কজে বেকৰায়ুড় যোগ । ক্ষিত
ম্ৰানি জনে নজানয সম্ভ্ৰজাগ ॥ স্থনাযোন্নোদদান লঙ্কা নাথনিসা ছুৰ । ৰাথ কহিতাৰ্থ বোলো লোৱাক্ষ সম্পলৰ ॥ ৰক্ষুগন ৰামিজাৰ্স্তৱাদ
বহুভিত । কৈন্যানসা হিম্যোগৈয়া সমৰ্পিয়া যাসিতা ॥ কিবা কাৰ্য্য জান কিক আনিলা হাহৰি । প্ৰৱল পৰ্ব্বত সম মেৰি বাদন কৰি ॥ ত্ৰিসিজা হে
লাজ দেখা আমি কান্ত লাগে । ৰামৰ চৰণে নিয়া সিতা সমৰ্পিলা ॥ স্থিৰ বান্ধ হৰ দন্ত ৰাৰাক্ষ সমুদ্ৰন । যান ছত্ৰা পাৰক জেবেন কৰেনি নিৰ্ম্মন ॥ লঙ্কাতল
নজড কৰাথৰ সাগৰে । ৰামভাৰ্য্যাকন্দদাস মগুলা সত্তৰে ॥ বিভিসনে হুলিলন্ত উচিত বচন । ৰাৱন হুগতি প্ৰনিৰ্ব্বিলাত কৈমন ॥ ভাহৰ কচাহিয়া বোলে
সন্ধোধন যনে । মোক সখি কৰি বিলেক তাহাৰ বচনে ॥ সৰ্ব্বজানো হাৰুড মন্ত্ৰ বিভিসন । আৰে জে জানিনে তই অধম দুৰ্জ্জন ॥ অধম মাত্ৰ নজান সৱ

ৰাৱণমহাবীৰ ৷ নৰ্ম্মিৱাকৈ [illegible]ৰনত ৷৷ আনেককথামাৰআন ৷ ইন্দ্ৰজিতক্ৰমৰজে ৷ সবাকেমাৰিবেসমৰত ৷৷ ইন্দ্ৰআদিকৰিজিত ৷ হদসকো

নিষ্ঠাৰে ৷ হদসকম্পানমেঘনাদ ৷৷ জিনিয়াইন্দ্ৰকবান্ধি ৷ লঙ্কাকআনিলেজিনি ৷ হদসযোকবিনাকতৰ ৷ ত্ৰিভিভ্ৰকাৰককৰি ৷ ব্ৰহ্মাআয়াআসি

যাচন্তে ৷ স্বৰ্গকদিলন্তঅধিকাৰ ৷৷ তথাপিইন্দ্ৰবমনে ৷ মহাভয়লভিছে ৷ ইন্দ্ৰজিতনামকৰ্মমাৰি ৷৷ হেনবিৰআছন্তেনা ৷ লঙ্কাকোনেমাৰিবে

থাকিয়াৰক্তভয়পৰিহৰি ৷৷ স্বৰ্গমন্ত্যপাতালত ৷ জনেকআজুয়বিৰ ৷ বনেহাবিদিয়াইনেকৰাগ ৷ হেনবিৰআছন্তেনা ৷ তোমাৰকাহাক

ৰ ৷ মেঘনাদপ্ৰজন্তপ্ৰতাপ ৷৷ পদ ৷৷ প্ৰহস্তেৰোঅনন্তকিকৰিবহস্তৰ ন্তে ৷ আমিসবেবুদ্ধিবোলকাকেযেহন্তে ৷৷ শ্ৰীৰামলক্ষ্মণআৰ

স্বৰ্গৰকেমাৰি ৷ সুগ্ৰীৱবহুনয়বেসেনৰভঙ্গমাৰি ৷৷ যজ্ঞচেৰো লেমহইতেতিক্ৰনেজাস্ত ৷ তোমাৰবৰ্ষহকমাবিনিড়ুলিসেনাৰ্ক ৷৷ আ

ক্ৰৰতনয়নিকণ্ঠৰনিজাক ৷ ক্ৰোধেসম্বুদ্ধিয়াবোলেসমস্তেলঙ্কাক ৷৷ মোকপহায়োকমাৰোবানৰকেআগে ৷ ৰামলক্ষ্মণকনাগিগোটাগো

টিবাগে ৷৷ ৰামলক্ষ্মণকজাৰেস্বৰ্গপঠাওঁকমাৰি ৷ হনুমন্তঅঙ্গদজেবিৰকসংহাৰি ৷৷ মেন্দবিবিধআৰোআহৰুজাম্বৱক ৷ একেস্বাৰেমাৰিলৈসা

[illegible]কৈ ৷৷ সবাহুকেসৰিবিবিৰো[illegible]বিভিসন ৷ মহন্তেভিয়াসবনিসাচৰান ৷৷ ৰামমেৰুপৰ্ব্বতকম্পৰ্কিতকথাহা ৷ চাপৰবলকতভিনা[illegible]

তাসমহাপ্ৰনিসখগায । নস্কাপ্তবিচ্ছিন্নকৰিবেকনাইবায ॥ স্থস্থস্তকেসথাকৰিবামমহাবনে । সমদলেসাগৰন্তাৰিবেপ্ৰবিকলে ॥

লামহৈসিতাদেবিজনকঝিয়াৰি । আমাজানাৰামমধুসূদনস্বভাৱি ॥ ৰামকহন্তজালোমোনজাইবজিব । তথাগিনেদিবসিতজনকৰবিৰ

মনিগায়লোকেআসিবোলেৰাবনাত । চ্ছগ্ৰপ্তবকথপ্ৰভুস্তুঠায়োমনন্ত ॥ প্ৰমাদতলঙ্কাপ্ৰবিশিলোনাহনুমন্ত । আমিজানিনাতগহনভৈলেক

আছিলোহোহনুমন্তআমিসকল্তিমনে । কিসককহয়সবভৰপ্ৰকাজনে ॥ প্ৰভুসবেভৈবিশ্ৰবিধিআচেসবেলঙ্কা । মৰ্য্যহামকপ্ৰভুস্তুক

বাসঙ্কা ॥ স্থনিয়োকসভাসদৰামহৰ্ষচিত । সৰ্ব্বমস্তবসবসকৰ্ন্নব প্ৰভুক্ত ॥ সংসম্বগ্ৰাধিককৰেইন্দ্ৰভূগসাম । নিবক্তপ্ৰেতসেকৰিলা

নাৰামৰাম ॥ ৠ ॥ ১৭ ॥ হৰি ॥ আপ্তনবনকপ্ৰভুস্তু ঃ তাকম্মন্দাদে থাস্তমি ঃ হস্তবনেজনাইনাহুভয় । সাতালবোবাম্মকিক [illegible]

ধনগাইলাহা ঃ আনকোনথাগেতথাকয় ॥ দক্ষিনদিসত্তমি ঃ জমকজিনিলাসৈয়া ঃ সক্ৰিমন্তজিনিলাবৰুন । ইন্দ্ৰআদিকৰিজ্ঞ ঃ হৰমাক [illegible]

জিনিলাহা ঃ তুমিসবিবনিআছেকোন ॥ কৈলাসকোমানিলাহা ঃ কুবেৰকোজিনিলাহা ঃ আনিলাহাপুষ্পককবিমান ॥ স্বৰ্গমৰ্ত্তপাতালত ঃ [illegible]

মাকসমাননাহি ঃ তুমিআয়োকৰিবি[illegible]মান ॥ ৰামদেৱনম্মনক ঃ স্বৰ্গমৰ্ত্তকথক্কাদক ঃ একেশ্বৰেজিনিযাবন্ত । ত্ৰৈলোক্যবিজয়আমি ঃ মকা

সসিত্ৰকালেন্দ্ৰমৰন । তেসানিক্ৰোধমনেমোৰআজ্ঞাৰবান ॥ হইয়েথেতনসানকৰেথাউনাসি । আৰোআহ্বয়েসিতামোকচাইহাসি ॥
কেনিৰবানিবিন্ধিসনেমনিনন্ত । মায়ৰ্হনামিসিস্ত্ৰবেগেঠনিজান্ত ॥ ৰাৱনাবসিয়াআচেস্ত্ৰসমাহিত । বিষ্ণুভকতৰ্গেযামিলিনাস
হিত ॥ গহিনগম্ভিৰহৰিৰবিৰবিন্ধিসন ॥ ৰামভকতআতিসয়অক্ৰমন ॥ ৰাজনয়সম্মুচিতধৰ্ম্মকজানন্ত । ৰাৱনাকসম্মুহিয়াবাৰ্চকভুনিনন্ত ॥
লক্ষ্মীপ্ৰবিহৰমন্ত্ৰেগেলাজনমত । আপ্ৰনিয়েদেখিলাহুমাহস মন্ত্ৰিত ॥ কাহাৰসকতিআছেএকভয়কৰি । সতৰঘ্ৰহৰথামসাগ
ৰকতাৰ ॥ নিসঙ্কায়েআগেনাজেনক্কীজেনগৰি । সবেদিসচাহিয়া ফুৰিনাহৰাহাৰি ॥ সিতাকদেখিলামাৰিলেকসেনাগন । বস্তঃ
ক্লিসিমানককৰিলেকঠন্ন ॥ ৭২৭॥ ইন্দ্ৰজিতজানিনেৱাক্ৰুৰজত্ব ৰ্ম্ম । নাগপাসেবান্ধিলেকইকিযেমযকৰ্ম্ম ॥ ডুবিৰিহিনোহো
নকৰিলাবন্ধ । নাতজৰথগনিনন্দ্ৰকৰিলেকাস্ক ॥ এবেকম্মমন্ত্ৰিমোৰবুদ্ধিতচতুৰ । আপুনিসকলেজানাকিকৰিবোআৰ ॥ একেস্ম
জেৰমত্তনাকৰয় । উত্তমহৈনিয়তাকেকাহুসম্ভ্ৰনয় ॥ অনেকমন্ত্ৰিৰজেবেহুয়েএকমতি । মধ্যমহুনিয়তাকেমন্ত্ৰিয়সকতি ॥ ৭৩০ ॥
জনাহিন্দিৰসবোনহ । অধমহুনিয়তাকেকাহুসম্ভ্ৰনয় ॥ ৰাৱৰমনিসজানজগতবিদিত । কহিবাকাহিনিজনআমাৰহিত ॥

...নলেসমুদ্ৰিগাছেকৰিলন্তসমস্ত ॥ শ্ৰীৰামলক্ষ্মণআৰোসুগ্ৰীৱসহিতে । সাগৰতিৰতবুদ্ধিকৰিলন্তহিতে ॥ সাদৰেবোলন্তএতবোলশুনি
মানে । সুনাজনৰ্ভৈলাতত ৰাৱনাৰস্থানে ॥ লঙ্কাপুৰিহিম্ৱমন্তমন্দুৰনথাইলা । আসিসমুদ্ৰনিসাচৰসাবিয়াগেলাইলা ॥ ইসবকাৰ্য্যক
দেখিজানিলন্তমনে । সৱেকথাকহিলামায়ৰিবিভীষনে ॥ ৰাৱনাৰমাহুতাইকছুনিয়লেকেসি । সমুদ্ৰিয়াবোলেবিভীষনকৰাক্ষসি ॥ হৈছ
কুমুটিলবাৰজায়েৰেৰ । হৰিআনিলেকসীতাবিজুজানেকৰ ॥ ৰাখেতাকবিষতায়থাকিতেনেদিন । শ্ৰীৰামভাৰ্য্যাসীতাহৰিয়াথা
নিল ॥ ভ্ৰগজিলগৈলাবেচোলেয়ঠনিলেয়া । সাক্ষিকধ্যাহৰিলেকৰ ইতকুথায়া ॥ অধৰ্ম্মতহৰিভৈলাসিতাছহৰাচাৰ । প্ৰতিব্ৰতাকন্যা
হৰিলেকসবংশ ॥ ৰাক্ষসসকলৰবেটাভৈলাযমদোগামি । সেই উঠিচিলভাগ্যহৰিমবোআমি ॥ ৰামৰসমানেবিৰনাইধনুৰ্দ্ধৰ ।
পৃথিবিবিখ্যাতনইতগোলেকেমুৰ ॥ সাগৰকম্পিসিতগোদুস্তমুৰেহানি । ৰন্তৰ্দ্ধৰাক্ষসগননাইত্যোদিসচানি ॥ ৭২০ ॥ ৰজাৰজাহেনধৰ্ম্ম
জানেআচৰি । তোমাৰেসৰ্ব্বস্বৰাক্ষসসবধৰি ॥ ধৰ্ম্মজ্ঞমহন্তবিত্তমিভৈলাসাৰ । ৰাৱনেকৃতায়ৰংশকৰিল্যানিস্তাৰ ॥ ৰামিসেআচাৰ
ৰাগক্ৰনন্তিৰাৱন । ৰাৱনেৰামতজানসসয়সৱন ॥ সিতাসক্তিবাকলুনিবাহাজেননয় । দ্যাহেৱৰচনবেজকালেৰসনয় ॥ জগাসিআহ

চলিজাইসবেসেনাগন। ফলমূলমধুকিচোনকৰেভজন॥ হেনমতেহনেসেনাচলেবক্রমনে। নাচন্তগায়ন্তসবেকৌতুহলমনে॥ মহিন্দ্ৰত্ৰা
পাচেযাআইলন্তমলয়। মহেন্দ্ৰগঙ্গাসানাকলৰআশ্ৰয়॥ অমৃতসমানসবেচকাফলখাইলা। মনতহৰিসেসবেভ্ৰমৰস্বাহৈলা॥ কম
লাকৰ্খৰকন্টকিয়নাহিকল। আমজামলেম্বুকৰন্দৰিজৰাবেল॥ ডালতধৰিয়াকতোতেনমাইলাহনি। নৰঙানৰঙ্গিযেসবেকেলাতজতনি॥ গ
গনমণ্ডলেগৈযাবিয়াপিলাধ্বনি। সসৈন্যেশ্ৰীৰামেপাইলাসাগৰৰ তিৰ। ৰামচন্দ্ৰেবোলন্তসুগ্ৰীৱমহাবিৰ॥ ইহায়তেসেনাবোকথা
নথিতকৰি উভয়াইচিন্তিয়োজনসাগৰতৰি॥ সুগ্ৰীৱেবোলে গৈয়াসেনাগতিনিন। তাগভাগকৰিয়াসেনাকেমানদিন॥ আ
নকন্দৰকচানিবসিলাবানৰ। কপিলদেখিয়জনকগাৰসাগৰ॥ ৭১০॥ লক্ষ্মকসম্মুক্তিয়ামাতন্ত্ৰশ্ৰীহৰি। সমৰিয়াসিতাকথনেক
মন্ত্ৰকৰি॥ কান্দিয়াবোলন্তৰামকিকাৰ্যজিবাক। ধৰিবেনাপাৰোআজ্ঞাদিসমৰিসিতাক॥ হেবাপুনলক্ষ্মনকিমতধৰাবাজিৰ। বড়কষ্টআছে
সিতাজনকৰজিৰ॥ মদনেদগধক্ৰোহআমাকেযমৰি। বড়দুখেপ্ৰানধৰিআছোপ্ৰানেশ্বৰি॥ হেনযকাতকদুখআকিবেকসহি। তকুনৰক
[illegible]নৰ্গেজাবহি॥ আজিপাইবোকানিপাইবোমনতকৰন্তে। ৰাহদিনেনদগধসিতাকসমৰন্তে॥ সিতাকেসমবিৰামেশোককৰিলন্ত

করানরবনে ॥ কন্দকতান্নিয়া : গন্ধর্ব্বকলভক : সবজোইবাসমদান : বানররাজাই এতকরামরে : বচনস্থনিয়া : নড়িলবানরজাতি । ভাস্কর
কুটক : দ্রুকদ্রুকিয় : করস্তঠনিলাআতি ॥ পুরবজেদিসত : গন্ধমাদন : বিবরবঠনিজাস্ত । দক্ষিনদিসত : মৈন্দজেমগেন : জাম্বুবন্তচলি
জান্ত । চৌদিসেবেড়ি : বানরহইরজা : নড়িলন্তসমদলে । মহিন্দ্রগিরিহিক : গাইলাগেয়াসবে : হর্কৈয়ক্রৈকস্তইলে ॥ কোহাকেহোবোলে : লঙ্ক
নিগরিত এরবেসেমিলিলাসান : জতকবাক্রস : তিসাচঠাচয় : সবাবেমিলাকাল । আগসচলন্ত : মিলজঙ্গমাদঃ প্র কালগমা
গাহন্ত : মৈন্দজেদনত : বামনক্ষন : অঙ্গদজেহনুমন্ত ॥ অঙ্গদগি হি : ফুটিলনমাই : নড়িলন্তহর্ষমনে । সাক্ষাতজেহেনে : ক্রবের
দরক : বেড়িজাইসর্ব্বজনে ॥ ১০৩ ॥ হনুমন্তগিরিহি : শ্রীরামচণ্ডিল । অঙ্গদমত্তসবসাজে । হুজধরিজন : হুঁকচলিলা । এবারতদেবরাজ
জাতামম্প্রবারে : দক্ষিননাগিকা উত্তমসর্ব্বরহ্য । কিচেভয়নাহি : হনজিতহেবে : শ্রমর্দ্দনবানিকয় ॥ ১০৪ ॥ চান ॥ সুগসক্রিগলসার্দ্দ
ভষম্বরে । প্রসবহসিতিকবিজনস্তবাঙ্করে ॥ লঙ্কাদিসেদখিয়ভুমিদ্রুমলন্ত । বানরসবসবদেখাসুচমহন্ত ॥ রাবনাকেমারিয়া
সিতাকআনিবো । [illegible]জাইবো ॥ বানরসবরশ্রীরামেমিপ্রসজলে । বেদসত্রুপ্রবারজিনামুসমর্দ্দনে ॥ রঘুনিল

নন্তহেনহানি । বিস্তৰকান্দিলাৰামেহিয়েমাৰিহানি ॥ হনগাচলহস্তেতভবেড়িৰেমৰে । ৰাক্ষসিৰমাকতকমনেপ্ৰাণধৰে ॥১৫৭
জিয়ন্তেশুনিয়ামহাসীতাৰনিকাৰ । কোনমতেনভৈলামোহোপ্ৰাণবাহিয়াৰ ॥ আজহন্তমস্তবুলিহতমেনিগাইলা । আনক্ৰিয়াৰামেআনি
কোনামতৰেগাইলা ॥ লঙ্কাৰগৰৰকথাকহকেনহান । সেখানিয়েকতদ্ৰষ্টদুৰ্গকতমান ॥ কতকসংগ্ৰামআছেকেনমতগড় । নাক্ষিৰে
নাগাহিজানোদুৰ্গমৰড় ॥ শুনিয়োগোসাইজনজনদেখি লোহো । লঙ্কানগৰৰকথভালমতেকহো ॥ গড়খানদেখিলো
ত্ৰৰহলবিস্তৰ । গড়গোটেবেড়িআছেসকলেনলঙ্কাৰ ॥ হৰিৰ • জজনজন্তুভয়ঙ্কৰবেস । গাঙ্ডালেনহগাঙ্কেআমাদবিসেস
॥ বড়বড়কটকজুহিয়োহয়াৰন্তু । হজলোহেনিৰ্ম্মিলাজুৰিয়োবজগম ॥ জুৰিসংগ্ৰামআছেজুৰিহয়াৰে । স্তম্ভজনআকাসতপ্ৰকাসক
কাৰ ॥ লোহজন্ত্ৰগনআছেহয়তথিত । ভালভালমনিসবস্ৰবৰ্ন্নেপ্ৰথিত ॥ হেনমতেসাজিআতিআকস্তৰিহি । দেখিয়াচনাইসবদনস
চকিত ॥ যতদিনৰাক্ষসেৰাখেযগজবাজি । খন্তাসহসনাযাধৰহস্তুনমাজি ॥ শ্ৰানৰামমুড়িলোহেস্তহাইলোসংগ্ৰাম । দুৰ্গমস্তহাযাক

মিকৰিবিনোহয়োসম ॥ নকৰ্য্যানধৰ্ম্মবিষয়াকৰিবিনোতাৰমসি । যেনৰত্নিবেজননিৰ্দ্দনিয়োগাসি ॥ নকৰ্য্যানদুৰ্ব্বিষয়াভাগৱন্তেভৈলোযাব ।

মনস্থেমাহিনোহেৰক্কেসনক্ৰাৱ ॥ তুমিৰামদেৱতানক্কমনস্থাজাহ । তুৰিসৰ্ব্বজাহন্তনোসক্ৰাৱাঠকাৱ ॥ ননবিবৰ্গসৰ্ব্বথৰ্ক্কদেৱ

হস্ত । নিৰসেনাগতিখাকুলস্বজাইবন্ত ॥৩৯০॥ এতেকেসহিতসবেসাগৰকুতহি । ৰাৱনাকমাহিসিতাআনিবাকণ্যাবি ॥ সাগৰতো

ৰবৰ্জবেআচয়ন্তগাই । তেহেসেথকন্তেসবেজেননানক্ৰাজাই ॥ ৰাঘৱেবোলন্তচিন্তাথন্তিনআমাহ । সাগৰতবিবেসবেমোহথা

ক্ৰিকাৰ ॥ তথাৰন্তভাবেসবেৰসিবোহেজন । কোন্তকেনক্ৰাক জাইবেসবেসেনাৰল ॥ জয়নমোৰামশ্যাদিপুৰুসম্বজাবি । হ

ন্তেয়হাবিষ্ণগতিৰগতিকাহি ॥ মহামহাগাঙ্গিকনিষ্ঠাৰেজাৰনাম । গতিতাৰনক্কআময়প্ৰভুবাম ॥ ক্ষুত্ৰোকহতিমোৰৰামাৰুঞ্চ

ন । বোলাৰামৰামসবেসমাজিকজনে ॥৩৯৪॥ ৠ ॥ দোলড়ি ॥ কহিবাকসৰ্ব্ব : ৰামৰঘমিত : সাদৰেহৰ্ঠনগালা । এহিক্কভক্কনে : ভি

ষম্বতে : ওৰিতেসসন্যেঠলা ॥ কানিজন্তুৰ : ফল্গুনিনক্ৰাৱ : আজিকইআচেহ্না । হৰ্ৱ্যাজেনক্ৰাৱ : স্বমক্কনকাহ : তাবাহইস্মপ্ৰম্বা

[illegible] : [illegible]কাৰেনঘন । বহুৰিজিনিবা : সিতাকথানিবো ভস্মেককৰয়মন ॥ আগেচনভোক : নিলজক্ৰম্বদ : দৌক

দিবলোকে বাণ খাই তুমি মৈলা । স্থিতি বিকলা সীতা হেন মনে কথা নিলা ॥৬৭০॥ মনি হলে মায়া বৰ আনন্দ মিলিলা । হাতক দেখিলো তে
নমনিক দেখিল ॥ হৃদয়ত মনি লৈয়া সাদৰ কৰন্ত । দেখাবন্ত অন্তবুনি প্ৰানস কৰন্ত ॥ মনিক দেখিয়া আগে হৰিষ মিলিলা । হনিতাক
হমহি আবে অগনি জলিলা ॥ হুৱমন্ত মোহ লৈ কটিছি কৰিলন্ত ॥ সিতা বসাসত নিয়া এতিথ নেখন্ত ॥ চন্দ্ৰবদনি কমো বন্দে আচম্বু ভবি
আনি দিয়া আকোহো নজৰু বিহবি ॥ হনুমন্ত বাগত হৈ মোৰ বালস্বন । স্নকি বাকন গাহো হো তাৰজস্থন ॥ সম্ভ্ৰম্ভ তবিয়া
২৪ সিতাকে দেখিয়া হৈনি । বাৰনাৰ হৃদয়ত চমকল গাইলি ॥ প্ৰথম তেকথা বাগ কহিলা হুজত । ভানমনত স্বনি নো সোকে হবেন্ত ॥
আৰিকায় প্ৰতি প্ৰতি কহিলে এৰ মোক । সিতাৰ কথাত মোৰ চিন্ত থিবা হুক ॥ ৰামৰ আদেস গানি মহা বিৰকপি । বিস্তাৰিত কহিয়া কহি
নাপ্ৰন বপি ॥ সিতা দেবি জিদ্ধলিয়া মোক পাইলন্ত । ৰামৰ আগত আসি সবে কহিলন্ত ॥ প্ৰভুৰ আগত ৰাম কাহি বিস কাল । জনহাথেম্ৰা
তাহৰু ফসিংসপা বতলে ॥ ৰাক্ষসিনি নোকে মোক পাবৰ কৰে । আমাক দস্তিৰ এহি মাসেক অন্তৰে ॥ একেকদিন বহু দুখ সহন নজাই ।
তোমা বিনা থাকিবো মাসেক বাট চাই ॥ নাসত জতু আমি তোমো মোৰ নিজ স্বামি । আমো তোমাক বিতৰে মৰিবো হো আমি ॥ মাৰুতিৰ মুখে মনি

ধৰ্ম্মনামাসিদ্ধিগাইলানিৰন্তৰ । যাৰবেবোলন্তসৰ্ব্বস্নানাকগিগন ॥ কোনবাদেখিলাসীতাকহিয়োএখন ॥ কহন্তআচন্তসীতাবৰ্ত্তকিমতে ।
কোনবাভোজনমতকহিয়োসঙ্গে ॥ ক্ষত্ৰজনিকৰিগবেক্ষীড়িলন্তহন্ত । আদেসগোসাঁইকথাকহিবোতোমাত ॥ সবেমিলিমাকৃতিকআগকৰিদিলা ।
কহন্তমন্ত্ৰসমস্তকহিলা ॥ অন্তেসঙ্ক্ষেপসীতাআচন্তজিমাতে । জনদ্বয়েআচেদেৰিস্বামিভক্তকৰে ॥ আচন্তগোসানিমায়সান্ত্বিপ্ৰন্থ
গাথি । ব্ৰহ্মস্বৰ্গআদিতেযোজানেনৰগাথি ॥ সীতাবৰ্ত্তপুত্ৰজনে জনস্বনিলন্ত । তনয়স্বৰূপেযাগ্ৰন্থকহিলন্ত ॥ স্বনিয়োকগোসা
হেসাদৰেমনদিয়া । মহিন্দ্ৰগৰ্হন্তহন্তেভয়কৰিলন্ত ॥ সাগৰতৰন্তে জনমিলিলৰিথিনি । স্বৰেসাৰ্ম্মেনাগস্থাসাহিকাসম্মেতিনি ॥ সবাকে
ভয়াযজাইস্বৰেনচড়িলা । নিসঙ্কিকৰিয়ানক্ৰীনগৰিফুৰিলা ॥ ত ক্ৰচৰনতপ্ৰভুখন্ত্ৰহনেসে । এজাইমহিআসিলেভগাইভেগাদেসে
নিয়োকগোসাইহেৰাচিনিয়োকমনি । হৃদয়বানহয়মনিচাহিয়োআপুনি ॥ এহিস্বনিৰামবৰহন্তমনিদিলা । টানকৰিৰঘুনাথেহিয়াতধৰিলা ॥
স্বনিয়োবন্তমিসবেমনিবৰ্থৱন্থা । ভুজাজিলাজনমত্তস্নানাকথাকথা ॥ গৰিত্ৰজনভুগজিনামনিহলে । ইন্দ্ৰাদেৱেগাইলন্তকৰিয়াবজানে ॥
জসানিইন্দ্ৰৰথস্বহব্যোৰৰন । পত্ৰবেজিনিলেহাৰিলকদেৱগন ॥ হৃদসন্দেৰতাগনেবাগেকমোৰনিলা । দেৱকন্যাপিয়াদেৱেসনকমাৰিলা

৪৩। ১৭৮

নকিৰহাহেন্তেজানিলা। তোমসনাইকিঠামোৰমধুফলখাইলা॥ হাস্যকৰিবোলেহনুমামোহোৰমাত্তন। সদকমাপড়িকনেভৈলাহাৱাত্তন ॥
ভূমাসাদেখিয়াগালত্তনিলেকহাসি। সবেয়োসবাকেঠাইদসনস্থকাসি॥ হাসন্তনক্ষমনৰামেকৰিয়াসহুক॥ সপ্তস্তবোলন্তমমানকৰিৱা
ৰাস। আমাকদিয়োকসবেঅঙ্গদৰদাস॥ দধিমুখমন্ত্ৰনসত্ত্বৰকৰিজাহা। সবসন্থেঅঙ্গদকসিপ্ৰেসহাইৱাহা॥ বিনয়নকল্পিমিনৰ
চিজায়োক। ৰামৰআদেসঅঙ্গদতজনায়োক॥ ন্তগতিৰবচনকাসি ৰাগাতকৰি। দধিমুখনভিলেলাআস্তাৰস্তকৰি॥ অঙ্গদৰআগে
১৩০ গড়িনন্তজোড়হাত। যুৱৰাজাকআপুনাকহন্ততোমাত॥ স্বস্থ্যত্তজে হুনমোহন্তমিয়াতেনয়। তাহন্তুআৰিকআৰেতোমাকসেৱয় ॥
জলেককহিলোমানেকিঠায়নভৈলা। মোহোৰবচনজনন্তনভটিসো না॥ শ্ৰীৰামনক্ষমনন্তআআচন্তুদ্ৰহভাই। অনেকহাসিলাসবেমো
যঠাই॥ ৰামৰআদেসভৈলাতোমাকজাইৱাক। সিগ্ৰেচলিয়োকবাগআনিকনাথাক॥ দধিমুখৰবচনকঅঙ্গদেমানিলা। বানিস্মৰণে
কআগ্ৰাসকৰিলা॥ অঙ্গদেবোলন্তঅৱাপ্ৰনজ্ঞাতিলোক। জাইৱাকআদেসভৈলাসিগ্ৰেচলিয়োক॥ অঙ্গদৰহুনিসাবেহুস্তবচন ।
কলাহনলসকলেকাপিসন॥ অঙ্গদক্ষমৰবাপ্ৰজসবড়গাইলি। ভূত্তয়হনৰসবেহাসিতিবড়াইলি॥ মত্তসজসমসবেপ্ৰৱলবানৰ। অ

বিষখাইয়ামিনিনতাহি ॥ হুগতিহহুবনকাসিবোগতকরি । তুমিতরসিনালোহগহেসহসহি ॥ মহতনাহিকেমাডম্পিহড়খাইলা । রাজা
সুগ্রীবেভাইলোহনুজনাইলা ॥ অঙ্গদবোলন্তঅবামমাদবিষম । আমারমাতুলতুমিকোনেদিনেহয় ॥ মধুবনেকিবাভঙ্গাকহিল্যাককথা ।
তোমারকিমতেভেলাইসবঅবস্থা ॥ দধিমুখবোলেন্দ্রসবববার্তাভাল । তোমারমাতুলমোরছাড়িয়াকগাল ॥ তোমারঅঙ্গদবিবকথাহনু
খাইলা । সসন্যেআসিয়ামোরমধুবনখাইলা ॥ শুনিয়াসসখ্যে গয়াদেখিলোহেতাক । শুনতিশুনিলোবদনরশুনিলাহাক ॥ বচন
শুনিলেতোষিমযোঅঙ্গদখাইলো । প্রথমভগৌয়াসববানরকোরা হৈলো ॥ আগবাড়িঅঙ্গদেআমাকবাহিলিনা । তুমিতসেনায়ামো
হরিয়াতবসিলা ॥ ক্রয়বরছোটেগালভাঙ্গিলন্ত । হেবাতহিয়াকা গাছেগাছেলনডাংগু ॥ তুমিবিহমানেমোরমিলিলঅকাজ । আ
তিহরভেলাতুমিকিষ্কিন্দ্যারবাজ ॥ শুন্নতিবড়িনসবেহিবস্তভঙ্গ । মধুবননষ্টভেলাকরিল্যাকান্ড ॥ দবহন্তেদেখিয়ালোষয়নথমন ।
তোমারগাসতহিতাকেরসেনাগন ॥ আসিলাকোহেবসযাকিকথাকহয় । হেরমাথাকরিদেখোলোহমনহয় ॥ অঙ্গদবোলন্তদেখারিষি
মহাজন । দধিমুখনামেএতুআমারমাতুল ॥ কথাকন্তঅঙ্গদদক্ষিনহস্তেখাইলা । সেন্যলেয়ামোরসাবমধুফলখাইলা ॥ যতভানজা

ইহিমতিবানৰলোকমন্দোকোবাকোবিকৰ । কতোহৰাহৰিকৰিমাটিতলাগৰে ॥ অঙ্গদৰলোকেহক্কাগৰ্জনকাৰ্য্যাইলা । সবৰ্গেযাক্যাঠেদথিৰ
অভজনাইলা ॥ ৰাজাৰমাত্তলসবাহাৰেখেৰুজন । অনেকবানৰসবৰাথেমধুৰন ॥ এহিমনিসানহক্কানেনক্তভ্ৰমাৰি । সেনাৰমাৰুতকাসিকা
ৰায়ন্তবাড়ি ॥ ইহিমতিহসেনাকোবাকোবিস্কাসবিস । ধুলাঅন্ধকাৰহনাকনিয়দসোদিস ॥ হন্তেহন্তেহানেকতোমাৰেৰ্বেকম্বলে । কুয়ৰহাতেৰ
অসংক্ষাতহাতেসানে ॥ ইহিকোহয়োৰৰিম্ৰ কম্পিতহয়জতি । ছন্দেৰদন্ত্ৰাঙ্কৰেবেৰহনিতমাৰি ॥ কতোকতোকম্পিসেয়াহক্কাতহ
উযা ভ্ৰমিহাসকবেদথিম্ৰথকজ্বাহিয়া ॥ ৰাজাৰমাত্তলতোকভাল মতজানী । সিক্কৰয়সাৱেকতোধুলামাটিসানি ॥ কোহোকোহো
বোলয়আত্মনহৈনোক । সময়ৰবেলাত্তমিমিছিনিৰাহামোক ॥ কো হাবোনেগ্ৰবাত্তমিকিসহসাতৰ । মিছাহাস্ককৰিলাজহয়সমাত
হ ॥ ৰাজাৰমাত্তলত্তমিদেথিলাসেড়ৰ । এহিহুনিহাত্তৰবিদৰসলোকাহ ॥ ৰাজাহমাত্তলহহস্কৰহসাইলাহস্থ । এহিহুনিআত্মনাবেহাতেত
[illegible] ॥ [illegible]অগৰাক্কনলগয় । সম্বথেহ্ৰবক্তম্ৰক্কম্ৰক্কসেনাজয় ॥ ভঙ্গ ॥ অঙ্গদেৰবিয়াদথিম্ৰথকআকলি । হইহাতেআনে
কহয়কোতেমানি ॥ হমিতসেনায়তাক্কঅৱৰতবসি । ইত্তিতিসিভিতিকবিহয়োগানহাসি ॥ আচ্ছুন্নস্হৰ্ষ্ষহজালক্ষ্মনসহিতে । কোমো

সিতাতিসমাজ ॥ সবেগেযজনায়োহামবচহনত ।এইকাযআনন্দেআমোমাহেরসন্ত ॥ স্তুতিবচনদেখিসবেযোগ:

কৃতিকআগকরি ॥ মত্তগজগমসবেপ্রবনবানর । সিতাহরতাকথাযাহরিসআগার ॥ রাঘবরবগাসকনিসক্রিকহিজাই ।

সেকতাসিতগাই ॥ খিতিক্ষালিকহিসথখানকএডাইল । প্রযাসিলকপিবনমধুবনসাইলা ॥ জিহাইবাকনাসিসবেবসিবহলি । অনেক

জাজনসথহুড়িনতাহি ॥ মধুবনদেখিজিহ্বাকরেলতগত । গহনা হিকাহারেজনাইবেঅক্রন্দত ॥ জাম্বুবন্তসুসেনক্রমনআদিকরি ।

সবাবেজিহ্বাহসানিসবেসবসহি ॥ সবেহন্তেমিলিহুমত্তকসা খলে ॥ হন্তপ্রবেকাহারোবচননাহারাখিল । অক্রিদক্রমসবাপ্রজস

হুতসঙ্গ । মধুফলনদিয়াসবেহস্তসিতিকরহু ॥ তাহানবচনবানিপ্রহেনা বাখিলা । সকলেজ্ঞাতিকমধুবনেমেনিদিলা ॥ জাহাকজতকনা

গমনতপেখাহা ।ডাবন্তহিয়াসবেহস্তসিতিকখাহা ॥ আজ্ঞাসায়াকপিসনেহক্ষেপেযাচুড়ি ।ডত্তমমধুবনেলসাইলাদাদরি ॥ কতোডযদি

যাখডবহক্ষতহুড়িয়া । আক্রোআলিমানবলেহইহাতেধরিয়া ॥ বিস্তারিতকহিয়াসথতচেষ্টিয়া । সবেমসন্তোসসায়েপ্রহেমধুদিয়া ॥ মধু

কারকবেকতাকতাকরেহরাত্তি । মধুযেগিড়িলকতোঅচেনখাতি ॥ বনহক্কাবানবসকলেরতাজাইলা । হাতেহক্কধরিমারমারকরিধাইলা ॥

প্ৰয়াস। অনন্তগুণনিগেনোজানকিৰপ্ৰয়াস॥ সিতাৰচৰণধূলিমাথাতকৰিলা। দেৱিপ্ৰসাদেগৰ্ব্ভগতিভৈলা॥ দেৱিকহন্তিনোহি
কৰযোড়কৰি। ৰামৰ্প্যাসকচনিজাস্তমিত্ৰকৰি॥ জগতকসম্ভ্ৰমদেৱিমাতকহিলন্ত। হামতকহন্তসৰ্ব্বস্বনিবাইতান্ত॥ অগ্নিদেৱানয়স্থ
হাসবেজাস্তগাৰে। একৰ্কাৰ্য্যকৰাজসৰাৰেমনখাচ॥ সাগৰকতবোহোগৰ্হস্তবহিগনে। আচোকৰাক্ৰগকিকিহৰিবন্দৰগনে॥ ইন্দ্ৰজি
শ্ৰয়হক্ষঅস্ত্ৰকৃগন। তাকোগাইনেসমস্তকহিবোনিৰ্ম্মূন॥ সৰ্ব্বমহাৱনিসৰেহস্তঅস্তু। বিনস্তকাৰ্য্যনাইতাহিসেন্নস্ত
হৰমস্তনলজেবিনোদমহাবন। জাম্বৱন্তআদিকৰিসুগ্ৰীৱতিসক ন॥ আনোআনোবিস্তজতআছেস্তস্তৱ। সৰেহন্তেসাজিগা
ইহযোসাগৰহৰ॥ সৰ্ব্বমিলিগৈয়াআগেসাগৰৰতাৰি। হাৱনা কেমাহিসিতাআনিবাকপাৰি॥ সাজেনিয়াজোগাইবোৰামৰচ
ৰনত। হেনকৰ্ম্মকৰোআগেমোহাৰ্ৰসন্মত॥ জাম্বৱন্তেবোলন্তৱচনশুনাহি। আদেসকৰিলাহামেসিতাকবুজি॥৩৪০॥ আজ্ঞানৰ
হিনাপ্ৰভুজিনিআনিবাক। আমিজিনিআনিদিলেনৰৱেৰসিতাক॥ ৰামৰ্প্ৰসাদিকহৰিলিলেজিতজানে। বলেজিনিতাকমাৰিআনন্তআস্ত
ম॥ হাকোৰৰকৰিকেহেভালকনগাইবা। ঘায়হাৰিপাচেআমাৰিদেস্তবাইবা॥ সিতাদেখিআসিনভৈত্ৰমভৈলাকাজ। গায়ন্তনিয়োকচলো

লাগ হারে ॥ প্রথম দিবা সে রাবনায় যে বর্দ্ধা পাইলা । ইন্দ্রজিত কাম বর কবচ কুণ্ডল পাইলা ॥ হারুক আসিলা জেবে রাজা হনুমার । গিয়া সংগ্রামে রাম রই ক
রিলো বিস্তর ॥ নিয়ম রাক্ষস মোরে না পাইলেক সন্ধি । ব্রহ্মা পাস হানি মোরে করিলেক বন্দি ॥ বান্ধিয়া আইলাক পাচে সে আপনার বরনে । দিস্তা গেল রাম দেখে
রঘুনন্দনে ॥ হেন সব বরে জেথর ঘ্রিতি নিলো লোক । রাক্ষস সকল কি করিতে পারে মোক ॥ ইন্দ্রজিতে রাক্ষি দিলা রাজা রাবনে । সম্রুতলি
দেখিলো হেন দিগ সস্তাপক ॥ প্রহস্তে প্রচিনামে তরিক্তর বচন । কোর নরাপহাইলে তোক আইলি কি কারন ॥ প্রহস্ত রাম আসি কথা কহিলো
বিস্তর । প্রহস্ত গহাইলা হত করিয়া হাবর ॥ সিতা কর খুজিয়া আইন লাসাগর ঘুরিলো পাহ । কহিলো সকল জত কার্য্য কথা সার ॥ ৬৭
রাবনের কথা আমি কুড়িলন রাবন । কাটিয়া কলাগিল্যা দেখিলা তেতিক্ষন ॥ তাবে ভাই বিভিসনে প্রান রাখিলন্ত । প্রবোধ বচনে রাবনাকে ক
হিলাস্ত ॥ সকল রাক্ষস মিলি প্রক ঘুরি পাইলা । নাঙ্গুলেক কাপর মেড়াই অগনি লগাইলা ॥ নাঙ্গুলে অগনি লৈয়া লংকা দহি প্রবেশিলো । লংকা কনাড
প্রবজ চালে ভোগ রহিলো ॥ নগর ও অগনিতে ঘর পাইলো তাপ । সাগর মাঝে করিবা গিয়া হোলো ঝাম্প ॥ আকাস হইতে শুনিলো হেন দৈব বাণী ।
জলে ফুকি রমা যোক আপনি অগনি ॥ আকাস বানি শুনিয়া তেতিক্ষনে । মুখে ফুকি অগনি নিভাইলো বহুমনে ॥ ওচিল অগনি মোর বস্ত্রে ঠিল

সিজৈলা ॥ কন্যাসহ ৰ্ষেৰে আইলা চতুৰ্দ্দিশে বেড়ি । পিতাক মাতিলা পিতা কৰজোড় কৰি ॥ স্তুতি কাৰ কৰিয়া বুলিলা নৃপেশ্বৰ । অনেক মিনতি কৰি বিৰূ
নিলা বিস্তৰ ॥ বুলিলা নিষ্ঠুৰ পিতা প্ৰচণ্ড সাপ । দুৰন্ত হৈ মনত দগ্ধি হিয়ে সন্তাপ ॥ নেৰা সৱ চন জাৰ বুলিলা পিতাৰ । ধৰিয়া ৰজা ইটো আছে সি
তাৰ হাতৰ ॥ আগবাড়ি মন্দোদৰী পিছে হিতি পৰিহাৰে । চন্দ্ৰকোশ ৰাজা বাইলা ৰাৱণ ৰজাৰে ॥ বৰ্হিয়া বৰ্গ কৰজা কৰিয়া আপদ । কন্যাগন সম
ভৈলা নক্ষত্ৰ প্ৰবেশ ॥ ক্ৰোধ কৰি ৰজা জাবে পৰিষ আজ্ঞি গৈলা । পিতাক বাক্য পিনো কেউ স্থাই বৰ্ত্তিনা ॥ বাহগোটৈ স্কুআইপৰি নিশ্চয় গৈলা
আকুলে হিম্মে মাৰস্যৱ চিদ্ৰ ৰৈলা ॥ ৬০ ॥ অনেক সক্তি কথা পিতা তুকহিলো । ৰামৰ আৰ্দ্ধ হিদিয়া সম্প্ৰয়েয় গৈলো ॥ হিয়ভৰা ক্ৰিকা
ক্লিলন্ত ৰহসোকো । সোমানি ৰসো কেপা চেপিড়ি নিকমোকে ॥ সান্দ সকল তিয়া মেলা নিৰ্লেনো মাগি । দুনাইল তিৰ্গেলো ৰনভাক্ৰিবা কম্প্ৰতি
ভানতাক্লি ফলথাই স্থপত্ৰ ৰকৰি । ৰাৱনাৰে মধুৰনে নগাইলো দাদাৰি ॥ হেনস্ৰ নিমোকপাচে স্থবিন ৰাৱনে । সাজিয়া সহাইলা অসংখ্য সেনাগন ।
দেখি স্ৰৱৰ্দ্দ ৰস্তুলে নো হেচ্ছ গাৰি । সৱ সেনা মাৰিলা হাসেই ৰক্ষবাড়ি ॥ শুদ্ধত ৰ অত পাচে স্থলিবা কথাইলা । পৰিহৰ কোৰেপি যেজম হৰৱৰ্গে
না ॥ পাঞ্চ মন্ত্ৰী পুত্ৰ পাচে পহাইলা ৰাৱনে । তাকো মাৰি পহাইলো হে জম ঘৰ কাইনে ॥ তাৰ পাচে অক্ষি পাইলা অক্ষকুমাৰে । দুৰ্দ্ধাৰ ৰনতাক কৰি

লা সুৰত । ছিদ্ৰকানে আহৰমিলিলৱন্ত পুষ্ট ॥ এহি শুনি আজ্ঞা দিলা কামসন্তুৰাই । সাতানসহস্ৰকৰি ৰেন্তগোটৰাই ॥ ৬৮৬॥ সহস্ৰসমা
ৰতিক্ৰাবদনবল্ডয় । হস্ৰনসহস্ৰসদাস্ত দেখিলা তেওয় ॥ সৰ্ব্বতপসি লোকবিশ্বনাককলেবৰ । সব্বিবড়াইলো জনসৰ্ব্বতমন্দৰ ॥ সুন্দৰ
ৰূপমোহি জনদেৰৰাজ । সেটগোট বিদাৰিত্তে অৰ্নেৱলোবাৰ ॥ স্থলয়ৰজন মেৰুপৰ্ব্বত ঠনিলা । কতাদ্ৰহজন দ্ৰাডি যাক্কাসিপবিলা ॥ এহি
মত্তগেলো মহ্ৰি সাগৰ তৰিয়া । সবলক্ৰা ফুৰিলো হেলিসঙ্কি কৰিযা ॥ সাঠগেয়া চড়িলো হোথ্ৰাককৰ্ম্মন্ত । কন্যাগন অনেক দেখি
লো সিথান্ত ॥ কত্তাহৰে দেখিলো হাৰন আচেস্ময়া । জগতমোহি নৃত্যক কন্যা জনিলেয়া ॥ জাতিবৰ্ন্ন সনামোৰ হৃদয়ৰ কথা । সইৰা
লো সিতা ভৈলা হেন সেশ্বৰন্তা ॥ হেনদেহি আন ৰাজ্যকুমি ৰড় ভৈলা । মকমকি কান্দিলা সত্যত মাতনাইলে ॥ অনেক শুনিলো সাঠবিমৰি
সকৰি । ময়দানৰ ৰাজ্যি এইমন্ত্ৰ দিবি ॥ নিহ্‌য় কৰিয়া সত্য বৰাক ভৈলো । যাক্কাসি মাৰত্তসিতাদিৰ সনৰ পাইলো ॥ ইন্দ্ৰডান আচয়সিস
সত্তাৰনাম । ব্ৰহ্মিগোট মালতাৰেস্বৰ ব্ৰহ্মকাম ॥ যাক্কাসিনি লোকে আছো ত্তেৰক্কা কৰি । আন্তসযাৰ মাৰ্কে লোক ৰঞ্জনদৰি ॥ নিসা
সাট বক্ষি গোহাসি সপাত্তলে । অন্যাদেহ্‌ জাম্ৰক্ৰুয়ৰান কায়লে ॥ আছিলা জাগৰ কৰি নিসাগোট গেলা । প্ৰভাত ভৈকৰিলো বাবনথা

যৌবনসহিলাগায় । কিমতেগিনিবিমোকাহন্তগোচৰায় ।। মোহোৰবচনশুনিকিছুহৈলেকতাই । দশজোজনকতাইবেগ্তেগোটবাই ।। সৰি
হৰুৱাইলোমইজোজনজঙ্ঘড়ি । হসজোজনপাথথাকিলেকজুড়ি ।। মোহোৰবচনিসতাইৰঙ্গসঙ্গাসকৰিল । মোৰভৈলসাক্ষিৰাইসতবিক্রুড়ি
ন্ন । আসিজোজনকথানিসৰিৰৰুৱাইল ।। নবেজোজনকতাইবেগ্তেগোটবাইল । পুনৰপিকৰিলোঁহোজোজনসতেক ।। সতাবিক্তেহৈগা
ঢেৰুৱাইনাতেক ।।৯৭৯।। গণ্ডগাসিলোঁআমিপ্রভুহনুমানে । নাগেচিগিৰবিলেকৰকাইগেলোকান ।। মহাবেগেচলিলোঁহাগ
বনতআগ । দেখিপাথভেটিলেকপাহুতমৈনাগ ।। কন্যানকাৰ্যতমে হৰিবিহিনিশুনেক । হেনদেখিক্রোধমোৰভৈলাঅতিৰেক ।।৯৮০।।
প্রবল্লগিৰিশৃঙ্গমণ্ডিতপ্রধান । তাঙ্কনাগিনাহজবাড়িবেসাইলোঁ হৃদান ।। অগনিৰসাইলাগিৰিশৃঙ্গনিকুত্তৰ । হুম্বাহুতভৈলাসবেগ
প্রতিসবৰ ।। পাচেচিনিৰ্মৈনাগসহিতেভৈলোমিত । অনেকপ্রকাৰনিকথাকহিলেবিচিত্ৰ ।। ইথাক্ষেপেবসিলোসাদৰিতকৰি । হনাইনড়িগেলোপা
ৱনৰসধৰি ।।৯৮৩।। কতদূৰজাওঁদেখোবেগমহিৰভৈলা । কলৰৱগোষ্ঠমোৰভক্তিআতিবেলা ।। হুত্তালিসেগাহিলোহেতুৰুপপ্রদেস । কিচে
দেখিলোবিহিনিবনেস ।।৯৮৪।। হুহমাথকৰিমইসাগৰকচাইলো । জুয়প্রাহিসিনিআনেসায়েআষ্টোপাইলো ।। তাকদেখিআজিমই

জগন্নাথিত্রহাৰন । গোসানি কহিবিতাৰ অনন্ত ভৈলা দিন । স্বনি আচাৰসিস্থ ৰ্ব্বতা আঅকুস্তি । চন্দ্রবাবাহিনি আকুলাক্ষ্মি সৰস্বতি ॥ কৃষ্ণ
ৰতাকেথা আমি স্বনি আচাকান । সিতা সমনা ডিব্রহিস্ত [illegible] হস্তৰনে ॥৬৬৯॥ এতেক বচন স্বনি সৰ্ব্বকপিগনে । ধৰাধৰিগ
নাগনি কৰিবৰ ক্ৰমনে ॥ ধৰনিত মাথা দিয়াভ হুকুগায় মেলি । স্ত্রিৰিতে লোটায়া বিকলবেকলা কেলি ॥৬৭০॥ জাম্বৱে বোলন্ত বা
স্বনাবড় স্মত । কেনমতে নক্রা গেলা কহিয়ো প্রস্তু ॥ কিকব ত্ত গোসানি আছন্ত কেনমতে । কহিতে আছন্ত সিতা কহিয়ো সমস্তে
কিবা হৈনি গহ্হাইন জনক দুহিতা সিতা । মহাপ্রতিব্রতা ৰাঘৱৰ বা হুৰাছিতা ॥ কেনবা সঙ্কেতে আইনা ৰামত কহিতে । তুমি হা কিব
স্ব কৰি আসি নতহিতে ॥৬৭৩॥ স্বনিয়ো কহিবো জিয় অছিনা জা স্বৰন্তে । জনমতে যদি নোমহেন্দ্র ৰহন্তে ॥ জাহন্তে দেখিলো
জনস্বনি আকাকহে । সাগৰ মাঝত আসি জন দেখিলো হে ॥৬৭৪॥ প্ৰথমতে সাগৰ স্বৰে সায়ে গাইনা । আকআক হুইনি মোৰ
বেগক ত্তাইনা ॥ দক্ষ হনক নিবো না ক্ষেমিয়ো আমাক । ৰামদাক্ষয় জানন্ত সিতা মুজিবাক ॥ তাই বোলে জানো মহিত দসবৰ্ষ ভোক ।
ক্ষুধা লেপিডিনে ক্ষেমান কৰিবে লোক ॥ গোটে গিলিবো হো ৱো অপনাই বোলে চৰ । ৰাঘৱৰ কতৰে মোহে তমান ডৰ ॥ তাই বিৰানি স্বনি

যাচৈলন্ত তাক্ষণত ॥৬৬২॥ আহান্তে ভৰত গিৰি ভাৰে নগছয় । জলসব নিকলিল পৰ্ব্বতে নাভয় ॥ টলবল কৰে গিৰি (ৰি) বাজে কলকল । পৰ্ব্ব
তৰ বাসি হয়ে সিংহ হস্তিগন ॥ হৰিন গৱয় ভুট বৰাহ মহিষ । পৰ্ব্বতৰ গুহা গুলাই জাহে দশো দিশ ॥ গিৰিৰ শৃঙ্গ হস্তে খসিলা পৰে মসিআ
সা । নাগগনে বিষাগ্নি লেগিলা হৈত বাসি ॥ গন্ধৰ্ব্ব চাৰন বিদ্যাধৰ জত । মনোময় হেতা কৰি আকাশে গৈয়া জত ॥ গিৰিত নজাই দেখি চিত্তে জাইয়া
সি । হনুমন্ত কাৰ্য্যে নাই স্থিৰ নাগসিজ দ্বিজ জনাগি ॥ অদ্ভুত কৰ্ম্ম হনুমন্তাদি ◆ দ্বিজ জনমতক । চৰিত্ৰ তাগাক্ষ মন্দ হোয়য় সতক ॥ পৰ্ব্বতানি
লোকালোকে দশ সমান জোজন । তন গৈয়া গিৰিৰ ভৈলা মাটি সমান ॥ হনুমন্ত গায়ে ভৰে গিৰিতি নজাই । ভয় কৰি লন্ত বিষ্ণু উৰকতাই ॥
মহাবাক্যে হনুমন্তে কৰিলা প্ৰয়ান । সাগৰৰ ঢৌ ভৈলা আকাশত সমান ॥৬৬৩॥ সাগৰৰ মাজে হনুমন্ত প্ৰৱেশ দিলা । মৈনাকৰ হনুমন্তে কশিব নেলো
ৰলিলা ॥ সৱে লোক আচম্ভিত অতি মনত বিষাদ । বুজ্জ হনে হনুমন্তে কৰে সিংহনাদ ॥ জিকৰিলা দয় হনুমন্ত মহাবলি । সিতাক দেখিলা লঙ্কাৰ
তাকলি ॥ নেদেখিলে হনুমন্ত জানকি বৰ্ণিক । কিলকিল ধ্বনি লভে কৰি ৰকিৰকি ॥ সিয়াতি বৰ্গ বৰ বাহ হৰিস ভৈলেক । কেহো গিত গাব্য কেহো নাম

…ল্লুক ॥ কাৰ্য্যকৰিয়াসবেথাসেইহনুমান । এবেসেজানিলেহকাণ্ডবেকাননাক ॥৬৩॥ মহেন্দ্ৰগিৰিতআছিলন্তকপিগণ । দেত
নভেদিয়াআসিনিকলিনজন ॥৬৬২॥ সহাবেমাসন্তবসিলন্তকপিবৰ । সবেগাসন্তাপিলন্তবাডহহৰহৰ ॥ কেহোগায়ন্ত্ৰম্ভেকেহোগলেখা
চিখৰে । হনুমন্তজনিকবিকতোন্তভিনতিকৰে ॥ কেহোকেহোগলকতামধুৰভাসয় । কেহোকেহোআনিমধুফলযোগাযয় ॥ মাকেমাকে
…যাহিবিধেমানিকহনু । হৃগহিবৃচেয়ধহিকতাহোনাচন্তু ॥ ◆ হৃহিসবদনহৃহমন্তবানৰৰ । দেখিগাসন্তাপিলন্তঅঙ্গদকুমাৰ ॥
…হতমেলিগাসিধহিলন্তগনে । হহিহনুবাবসিনাগেয়াদিগাসিলন্তনে ॥৬৬৪॥ হনুজাম্বৱন্তকপ্ৰনামিকপিবাৰ । অঙ্গদকাদখিয়াক
…নমস্কাৰ ॥ সবেকপিগনকজাহৰিকবিলাআস্বাসে । কাকোগলেবাহিআনিসহমবিস্বাসে ॥ অঙ্গদকথাদিকবিবানৰবৰে । প্ৰভিত
…আসিহনুতসকলে ॥ স্থনিয়োঅঙ্গদমহৈজনলেখিনাহো । সান্তিসিতাগোসানিহসবেকথাকহো ॥ তিনিযোনোকমতহুননতাদখোধ
… জনেকহনুনিসাপ্ৰিগহিব্ৰতাকথা ॥৬৬৭॥ সান্তিসকলহৈমাকেতাকথপ্ৰেসনি । সিতামহাসান্তিজগতবসিয়োমনি ॥ কিনেভাগ্যবন্ত

ভগৱন্তমন ॥ সিত কদেখিলন্তগৈলাকন্দিমহাবিষে । অন্তৰন্তগৈযথ্রনামিনাজান্নসিবে ॥ সাফলবামৰ্থআমিমিগায়ত্থাৰাধিলা । লঙ্কাপুৰী
যৱনভাঙ্গিকাযকসাধিলা ॥ ৰামৰগাসকজাহন্তআচিয়াগোসানি । তোমাত্রচন্দ্ৰনমাহন্তআমাৰমেলানি ॥ সিতাইবোলন্তবাপ্পতভিজাইবিলা
৯। তইগ্রভিসেবেমইপ্রাইযোবৰযোৰ ॥ মনেতগুৰিজাঞ্জেগোহনেমখন্নয় । তইগুড়িলৈনেমোত্রপ্রাননিজীয়য় ॥ ৬৪৭॥ লঙ্কিকলোভন্তেবাপ্প
াইনিহিলতাস । যাহগোষ্ঠবহুআজিন্তোকপ্রযাস ॥ কতাহ্ন যগোপ্যথানেস্থকিদিয়াথাক । কানিশ্রভাততমাভিজাইবিহিআমাৰ
৬৪৮॥ গোটেকসঙ্গিয়বাপ্পমনতআমাৰ । যামজনাসাগৰন্তকোনে হৈবসাৰ ॥ তইবাগন্তুডেতাৰবাগিহবাগৰনে । তিনিবিনাসাগৰন্ত
তৰাইবেককানে ॥ সিতাৰবচনচয়হন্নমন্তশ্বানি । সিতাকঅভয়বানিহুনিলাআপুনি ॥ অগ্রথাসেশ্রীৰামেনিকন্তআসিসাজি । বিনকতকা
সনাইচলিজাহন্তআজি ॥ ৬৫০॥ সিতাদেৱিজাৱাদিনাসৰ্ব্বগ্রনক্কন । যক্কাবান্ধিলেকনেযবহিলেকজন ॥ দেবিৰনয়নেজনগাৰিযাৱেদেখি
মাৰুতিকক্রন্দনভহিলাহরুহকি ॥ লঙ্কাপ্ৰবিয়াৰনাৰদহথৰুজানিয়া । জনকচ্ছিৰৰদহইচৰনেবন্দিয়া ॥ স্রৱেনসর্ব্বন্তআচেসঙ্কভভিৰন্ত । ভয়ানি

ননাই ॥ লঙ্কাপুৰিহনুমন্তেভৈলন্তহুতাস । সাগৰমাজ্জকলাগিকৰিলন্তবাস ॥ আকাশতবাণীবিৱিধেশুনিলন্তহিতে । সুখেহুঙ্কিপ্ৰাণিক
সনস্তুতাইতে ॥ সুনিহনুমন্তেজাকৌতুকৰৰগাইলা । বুখেহুঙ্কিতেখনেআগনিব্ৰমাইলা ॥ সুস্থভৈলাহনুমন্তগুচিলপ্ৰয়াস । লঙ্কাকচাহিয়া
হিৰতলৈলন্তহাস ॥ শ্ৰীৰামৰচৰণককৰিলনমস্কাৰ । কেশবিৱিবভকতপ্ৰনামিনাবাৰেবাৰ ॥ লঙ্কাপুৰিহনুমন্তেহৰিষিতমান । মাধৱেভানি
লাশ্ৰীৰামৰচৰণে ॥৬৪০॥ ভুজানিবাহন্তমইবাহিলোহেন্তাহি । লৈৰুকথাহনুমন্তেমনেকৰিলোহেনমাহি ॥ লঙ্কাকদহন্তেমইএতকোনাচাহি
লা । নগৰহৰনসেখিলানেহিকিৰহিলো ॥ এৰহসজানিলোছিৰ নৰম্মাহিফল । ফাটদিয়াৰস্তুমতিজাওঢংগাইল ॥ ইহিঅগনিত
মইবাক্সদিয়ামবো । ব্ৰহ্মিতেবেবাচয়অগনিকাসকৰো ॥৬৪২॥ হনুমন্তেআনিকৈলেনিলামনেমন । চক্ষুলবানব্ৰজাতিআতিশয়চেন ॥ সা
ত্ৰিসিতাদেৰিকনহিবৰক্ষিকিক । আপুনিযোসিতাযেদস্তআগনিক ॥ এহিবুলিহনুমন্তেমনেঅৰগাই । চিন্তামিৰহৈকআসোগোসানিকচাই
এককানেঅগনি —— যেনকবিবচৰ । দেখিলেনেসতমাগিতাপিৰহযেমন ॥৬৪৪॥ লঙ্কাপুৰিহনুমন্তেকৰিলন্তচন্ন । দেশকজাইয়াকলাগি

যুধিষ্ঠিৰ শুনি কান্দে সন্তাপ কৰি ॥ অৰ্জ্জুনাদি ভাই যাজ্ঞসেনী ভৰতি নাৰি । জতেক মাতিলা তাক কহিবে নাপাৰি ॥ ৯২৭॥ সমস্তে নকুলে চাহ ঘৰন্ত
হিচ্ছন্ন মন্ত । অচ্ছন অচ্ছন কৰি ৰাজ তোমাগে ৰক্ত ॥ ইন্দ্ৰ সভা গিৰি হস্তী হোৱা অধি মদে । সিৰাগি হুস বন্দ আকাশে বাজিচৰে ॥ নকুলে চন্দ
গন্ধ দেখি সবমাৰিৰা কৰি । সিতাৰ পাশত গৈয়া বস্তু হুনে বসি ॥ হাস্য কৰি বোলে সিতা অপ্ৰমাণ ঘৰি । তোমাৰ সম্পদ কানে ভালে নাথা গোৰেম
তোমাৰ ৰাজৰ বলক্ষে ৰবে বন্দি আইলা । নাওজত অগনি দিয়া নগাৰি ফুৰাইলা ॥ অস্ত সম্পানক্ষয় আমায় বিৰানহ । ভয়ানিয়া চৰিলন্ত ৰা
শ্ৰী ৬ জাৰে বোলিলিয়ৰ ॥৯৩২॥ বৌলি যক্ত হুহিলা ফ্লন বক্ষে । সবে নকে ৰক্ষিতা হুস অস্মক্ষ ই ॥ চালে চালে ভয় পাই ফুহিলা নকাৰ ।
সৱেন কাৰো ভয় অগ্নি থিক কাৰ ॥ ভুন তাক্তা সত বচ্ছল ফাতবাই না । নিজ সকবি যানক আগবিলাইলা ॥ নকুলে ৰিহুন্ন মন্তক
বিনত হুৱ । ততগাচে প্ৰৱিলা ৰাজাৰ অন্তঃপুৰ ॥৯৩৪॥ স্বৰ্গৰ জতমনি মানিক পোৱালে । বিশ্বকৰ্ম্মা পুৰ বক্ষে নিৰ্ম্মিলা চৰিকালে ॥ প্ৰৱ
ক্ষে সেগাৱি নানা মিয়া স্ৰক হৃহতে । দন্তকহ বোলে প্ৰৱিলন্ত হুস মন্ত ॥ হেনে মনি সিতাৰ্ভে নাগৰ মহাৰিস । মাথন্ত নিচাহিলন্ত প্ৰৱিৰা ৰাদিস ॥
তুত্ত । কলাকনে কথা কহি সবমাগহিতে । আতিসয় মনৰ বৰ্ষ হৈছা গ্ৰেতহিতে ॥ সাদৰে মাতিলা সিতা সেৱমাকঠাই । ভমিসসম্ভজ্জদ আমাৰ আ

[illegible] আকাৰি । ইন্দ্ৰজিত বহে : [illegible] ভৈলা : [illegible] অগনি জ্বালি ॥ ভয়ংকৰ ইন্দ্ৰজিত ৰসিঘৰে : মণ্ডল আকাৰে : সকলে দিস কঠা

ৰি । মাহাসুৰ প্ৰান : দসমুন বানে : ইন্দ্ৰজিত জানে অগনি ॥ বজ্ৰ সম দেখন্ত : প্ৰহস্ত মন্ত : সকলেন কান্দন্ত । অগনিৰ গৰ্জ্জা : শ্ৰীৰাম নিস্পন্দন : ম

হাকাল নিবন্ধ ॥ সহস্ৰ সংস্কাৰ : মন্ত্ৰ নিযুক্তই : আকল্প সব দেখে ল : নক্ষত্ৰ সবিক : ধূমে বিয়াপিল : স্কন্ধমণ্ডল বকোল ॥ প্ৰসাদ সকল : আসিয়া

পুস্পি : ছিন্ন জত বোলি য়হ ॥ প্ৰলয় ৰবাবে : জন্তু থলিন : কল্পান্তকে ন সাগৰ ॥ কেহো কনকাটে : কেহো মাটি সিঞ্চে : কেহো আনি যান্তে জন :

নিবাৰিবন্ত যাবি : চেষ্টা লোভা ভৈলা : সম্বিত নাহি যেন ॥ একো যেন্ত কান্দে : নক্ষত্ৰ অগনি : নিমান জেৱন জাই । অগনি শিখা জে জত্ৰ

ৰসায়ে : তাকে খেদি খেদি খাই । দেখিয়া বানৰ : বড় ভয় ভৈলা : বানৰ বন্দে থিকাজ । ইন্দ্ৰজিত আদি : প্ৰহস্ত সহিতে : চিন্তিবে নাগিন কজ ॥ হেন দে

খিয়া নো : সেনাগন সমে : স্বাৰ নাগৈনা গনাই । ৰাজা গন নাই বাব : দেখিয়া সকলে : ৰাক্ষসগনে গন নাই ॥ স্বপ্ন জানিজ : সবাকে এডিয়া : জিন্ত

ৰা থিমন্ত জাই ॥ জয় জয় ৰাম : প্ৰভু ৰঘুপতি : তুমি স্বসত্তি গতি । তোমাৰ অভয় : চৰন পঙ্কজ : কৰো হেন্তে ৰাম্ৰ নতি ॥ সৱম প্ৰমান্য : তত্ত্ব

প্ৰননাম : হৰে ভৱভয় । তেজিয়া নকাম : বোলা ৰাম ৰাম : জগন মাজিক ঠৰ ॥ ভঙ্গ ॥ শ্ৰী ॥ পদ ॥ কতো দূৰ ৰহন্তে পাছে দেখে থৰ বোলি যবি । ক

কিৰত্তিগা । অথান্তৰ কৰু মামায়ন গোষ্মনাসিতা ॥ তোমাহ ৰানহ লক্ষিম্ব হেৰন্দি গাইলা । লাহজন্ত অগনি দিয়ান গৰিস্ফুহাইলা ॥ হেনত্ৰ
নিগোসানি স্কজানি গেলা মোক । হাহজমকি কলাগি নেনিলাহা মোক ॥ যামি মোহৰ বাত্তাক গাই ঋতুচিহ কালে । তাকো নেদিলে কাবিধি মো
হেৰক গানে ॥৬১৪॥ শুনা মোম্ অগনি দেৱ বড়তত্ৰ সখা । হনুমন্ত হৰ মোহ প্ৰথদৰ হেৰ হাথা ॥ জৱে মই নজানো হেন্ত্ৰী ৰামক গহে । সিতিল
স্নানক হনুমন্তৰ সৰিৰে ॥ অগনিক সিতা দেৱি স্তুতি কৰিলন্ত । মা: হন্তু অগনি ন্যোসিতন ভৈলন্ত ॥ হনুমন্তৰ স্কন্ধ পামনত্তুলন্ত । সিতা
বৃদ্ধ সাদে মোক বহ্নি নদহন্ত ॥৬২০॥ সিতাহ প্ৰসাদে মোক নদহন্ত বদ্ধি । হসিতি কৰা স্তৱন গাইল ক্ৰাত অগনি ॥ জাক্ষহ দিহল স্মাচিলে
ককনেৰৰ । অন্যাদেহ কৰিজাড়ি পুগাইলাগ নৰ ॥ কৰি সিৰোগ প্ৰভু ৰাম হৃদয়ত । মাধৱকন্দলি বিৰচিল ৰামায়ণ ॥ নিয়জো
কমোহ মন ৰাম হৰচৰনে । বোলা ৰাম ৰাম জত সভাসাজন ॥৬২১॥ ওঁ ॥ দোনড়ি ॥ শুনৰাণি বিৰে : সৰিৰক্ষাইলা ভুৰুকনাক্লতৰি । গৱনস
[illegible] ডযকৰিলন্ত : কতাহৰে গৈয়া গাহি ॥ আথে বেথে গৈয়া : সোনাৰ স্তম্ভক : হইহাতে নেলভ পাৰি । ৰাক্ষসৰ গক : থেদিলা কোৰাই : সনা
হসৱেনৰডি ॥ লৱজানৰডি : কৰিয়জা হন্তে : হৰতে কতাগৰিল । একুডয় দিয়া : বিৰহনুমন্তে : ধৰনি খণ্ড চহিলা ॥ ধৰনি খণ্ড : বসিহনুমন্তে :

ক্ষআনিদিলা । মন্ত্ৰগায় ভস্ম ভাৰি তেখনে চলি গৈলা ॥ সিয়ো বৃন্দাবনে যাজে বেলা হস্ত জম্ভাইলা । একো মতে বান হাকুৰ গ্ৰন্থ জিবিলা ॥ ক
ণ্ঠজাল হস্ত আৰি দিয়ে বুলিলা ৰজাক । আইস কৰ্ণ বৰ বস্ত্ৰ নাচি নাই হাক ॥ ৰজা বোলে ভস্ম আৰি বান বাৰ বনি আৰ । বস্ত্ৰ কাঢ়ি আনি গৈয়া ৰাজা নাকি
স্নাৰ ॥১১০॥ সহস্ৰ বাহু কাগি ৰৈলে তেখ্যাচে ৰক্ষা কৰি । তাসম্বাৰ বস্ত্ৰ আন আন আন কৰি ॥ স্নিতাৰ বস্ত্ৰ নৈছ সিলি হৰ মত্ত । মনত বিসাদে কণি
ষ্ঠ ৰামাৰ্হিসন্ত ॥ চৰন স্তন যথা আপুনমনে জানি । দিহনলা অঙ্ক ঠানি দুটো ইথে নাআনি ॥ ডাইন গাৰুস্তঠি নাহজবাম গাক ভেলা
ঙনটো গাকতনাহজআতি হস্ত ভৈলা ॥ জনে ভৈলে ৰস্ত্ৰ অৰ্দ্ধ কৰি ভিল । অসনিল গাযাহস্ত মন্ত্ৰকষ্টনিলা ॥ টোনজড়ি গলত বাঙ্কি
লাহু ফুটি ॥ নগৰি ফুৰাই আকৰ্ণ নৈলা কাক্ষে ধৰি । দ্ৰুনস্থল নক্ৰতলা গিলা কোনাহান ॥ স্যালমেল কেবেড়ি কৰে হস্ততা
ল ॥ ঢাকুয়ালন সবান্ধু স্কুলিন ক্ষাকুড়ি । সবে মিলি নিগাযে বান বাবলা অজ শ্ৰুতি ॥১১৪॥ বাঙ্কস হৃমায়ে কণিবন্দি ক্ৰয়া জন্ত । আপুনাৰ মন
ভৃআচ্ছন্নিগুনিলন্ত ॥ বাঙ্কস গন কম্ হস্ত অঙ্ক নেমাহি । বামল ক্ষমন ৰস গমি গৰুজাইতে আতি ॥ আনবাম প্ৰাৰিবো হেন্তুহাই বোস গ্ৰানে ।
দ্ৰমন্ত্ৰ গ্ৰায়ত্তমিক কৰিবো হাসম ॥ তবে সেন ক্ষাকু আসিবাৰ ফলহয়ে । মনে মনে আনো কৃষ্ণ সৰনৰ স্যোয়ে ॥ দখিয়া সৰ মাজেন জান

৬০০ ॥ শ্রীং ম গ্রঃ ॥ ব্রাহ্মণলোকক আদেসিলেক রাবন । সান্তকরি মোৰ তন্ত্ৰা ৰব যজ্ঞস্থান ॥ বানবাহনাতণ্ডু যাক্রি যোগানি
ঠানি । হজাবৰ চন্দ্ৰ তন্ত্ৰা ৰব যজ্ঞস্থানি ॥ কাগোবেনো জোতসবে তেল ভৈলাক্ষয় । স্বৰ্ণস্বৰ্ণমাক্ত ভিলাক্ষৰ যায় ॥ সকাইসকাই
লাহজৰ্মাইহ্ন মঞ্চ । জন্তুস্তুলাগিন তাহা হ্ৰনাই মন্ত্ৰ ॥ কণ্ডজেতকৰি গাঢ় ভক্ত যাবি বোলয় । তন্ত্ৰা ৰব তেল যজ্ঞ সবে ভৈলাক্ষয় ॥ ৰাজা
বোলে তন্ত্ৰা বিকৰ্ষ্বৰ দেক্ষুৱাহা । মন্দোদৰি গাসক সহৰে ঠনিজা হা ॥ সহস্ৰ কন্যা ৰতন্ত্ৰ মোক্ষ সঙ্গে স্বৰি । সবাহাৰে ৰক্ষাদে
উক স্থান স্থান কৰি ॥ ৪০৪ ॥ ছেন স্বনি তন্ত্ৰা বিয়ানাথাকিলাৰ ই ॥ অন্তে সপ্ত স্তসি ত্ৰেপ্ৰাবেসিলা গৈই ॥ কণ্ডজো তন্ত্ৰা বিক্ষ
ঢিজঢ়হু । আইসঙ্গে স্বৰিহ্লিনমিলেকমাথ । লতোস্ব নাথা ইন্তমি ভৈলা অসমস্তৰ ॥ তোমাৰ গাসকগহাইলেকনক্ষেস্বৰ ।
জন্মাদিগ হন্তে আইকণি এক আইলা ॥ ইন্দ্ৰজিতে যাক্রি আনি ৰাজত জাগাইলা । লাজে জৰ্ইদিৰে আদেসিলেন লক্ষেস্বৰ ॥ তন্ত্ৰা ৰব যজ্ঞ ক
ৰ্য্য ভৈলানিস্তৰ । মন্দোদৰি বোলে কিলা মিলিন অকঢ় ॥ এবে সেজানিলো চন্দ্ৰহ্ৰবেন কাৰঢ় ॥ ৬০৭ ॥ এবে জেবে যজ্ঞ মই দিয়ান সহস্ৰ
ৰাজাবৰ্বনা লক্ষে কণ্ড অস্ত্ৰ জন সগাৰ্ত্ত ॥ ৰজগৰ্ভে স্বৰি হ্নেন মনে স্তনি গইলা । থান থান কৰি সবে কাণ্ড আনাইলা ॥ যজ্ঞ আনি তন্ত্ৰা বিদৰ্শ

[illegible] এতেক্ষনে তাক : নাহি বেকথা যো : বামহাতে ধৰি টুনিতু ॥ জলতেকথা কৰে : মোক কোবা যয় : তোমাৰ বক্ষ বড়ায় । তই আসিলে :
[illegible] : ধৃতি হৈক মোহ গায় ॥ জাজন্যসমান : ক্ৰোধকাৰি বোলে : বানৰাকক ৰক্ষন্তু । মোহোৰ আগত : এতিক্ষনে আক : কাটিক বাৰুন্ত অন্ত
॥ [illegible]জাতি ক্ৰিয়া : মোকবিস্তৰয় : অধম আতি বৰ্ব্বৰ । কহিবা প্ৰহস্ত : আৱকি বাচাস : মান্তে আন্তুত নিধৰ ॥ ৪৯৬ ॥ হেনবানি শুনি : বিষ্ণুভক্ত : বি
ভীসনে চানিগায় । কতহকা বাহো : দদানক্লেস্বৰ : ইতোক্ৰোধ বাক্ৰৱা য় ॥ চৈস্বৰ্য্যসহস্ৰ : আপুনি পণ্ডিত : ধৰ্ম্মকতিয়কিক । কোনলোসা
গুজ : দেখিয়া আচাহা : হৃৱহজ প্ৰানান্তিক ॥ জেহেন স্বনয় : ভনয় বোনয় : হৃৱহহেন সেনয় । প্ৰানান্তিক কৰ্ব্বেনে : হতেক দাঁচি তোমি চাহা
নিমোবোনয় ॥ মাথাগন্তি পাক : চিৰন কৰিবিযো : গানে দিয়োকানি হুন । হৃৱসাস্তি জে : প্ৰানান্তিকা নাহে : গায়েক ৰাকি জেমুন ॥ ভক্তি
তবচন : শুনি নিহুপাই : পণ্ডিত আমাৰ ভাই । ক্ৰোধৰ বেসত : হৃতক দন্তিয়া : কেনে অপজস পাই ॥ কমন অন্ত : শুনকৰি বোহে : জেনহয় ৰক্ষৰক্ত ।
জিনোটে পহাইনে : পাই বেথে সমান : হৃৱ দেখিয়া মাল্ত ॥ ৪৯৭ ॥ বানৰজাতিৰ : নাহে জসে সোভন : সবে সৰিৰ বেস্বন । আমত আবেসে : স্ববুদ্ধি
চাগিল : সহস্ৰ প্ৰবিনাঞ্জন ॥ জিসাটে ইহাক : হৃতপহাইলেক : তাৰ প্ৰতিফল পাভক । ৰামজেন ক্ষমনে : স্বস্তু দেখোক : হেন্কা সোজা ক্ৰিয়া সভক ॥

হজানো কসৰ । ৰামহন্তহনুমন্তবচনৰবানৰ ॥ শুৱনাকচমকল্লগাইনামগাবলি । ৰামৰচৰনদ্ভগেকৰিয়াসেৱলি ॥ শ্রীৰামৰচৰনৰেৰো
ৰাৱেসেআৰল । জানিজাৰাঘৱৰচৰনকমল ॥ পৰমভকতনেনিতেসন্তৰসঙ্গ । শ্রৱনকীর্ত্তনমাত্ৰকৰিয়োসন্ত ॥ এতেকেসংসাৰত্তাগতৰি
যাহাসুখে । সলভকথাতেকুলাকিৰামবোলামুখে ॥ ৪৬০॥ ৩ঁঃ ॥ দোলড়ি ॥ হৰিসবদনে : মাতেহনুমন্তে : হুঞ্চিসেচম্বুহাৰৰা । লক্ষিতদ্বৰ্গে
তি : তইজোগ্যনহ : সাগিত্ৰমুগ্ধজনা ॥ ভানবোনন্তেজ : বসমিত্রা ক্ৰুপ : স্থিতকদেশসমন্দ । স্বৰ্গৰ্ত্তৰজাৱ : সুত্তিৰসুপ্রহাৰে : তোৰগা
হিবকৰুণ : মোহোৰসমানভাগ্নকবানৰ : কতামোতোৱনিচাৰ । ৰামৰআদেসে : সিতাকথোজয় : সাতোসাগৰৰপাৰ ॥ হেনয়ৰাম
ঃ হেসনকৰস : কটকটাইতোৰহাত । ৰামৰভাৰ্য্যাক : সিতাকহৰিলি জমৰাইকাদিলিধাৰ ॥ জগতৰদ্ৰোহ : আচৰিয়াসুখে : নক্ষমৰহি
নভালে । সিতাকহৰিয়া : এবেসেনসিনি : গ্রহিনকতাককালে ॥ সমস্তেৰাক্ষস : কুলৰগাসিহ : তইভৈলিঅধোগামি । এতিক্ষনেতোহ : মাৰি
[illegible] : [illegible]নতোহোআমি ॥ ৪৬১॥ মাৰিতচাপৰ : মাৰিয়াহাহাৰে : কৰিআচেঅঙ্গিকাৰ । মোহোৰভাৰ্য্যাক : বৈষকনিজয় : মইসেচিন্তি
[illegible] ॥ [illegible] : [illegible]ৰামৈ : তাতেমেমেতোহ : দুৰৰাবনা : জিয়ন্তেৰহিলিতই ॥ তইআক্ষুৰুত্তম : সিংহাসনেবসি :

স্বামীৰ মথাতিলা আৰ্য্যৰ কৰাদ। সীতাৰ বনে আমাৰ সমে ... আগাহাই ॥ আপুনাৰ প্ৰানৰ কাৰনে গৈৱে কাৰনে। ৰাক্ষস গনক মই মাৰিবো আহাহুনে ॥ ক্ৰ
মাৰক মাৰিবাৰ হৈল বিহিৰা আমাক। সাস্ত্ৰে বিহি আছয় শক্তি সবলোক ॥ একোমতে প্ৰকাৰে জেৱ তড়াই তেনা সাৰি। অসতাই ৰ্জ্জেনে গাছে থাক্সন কমাহি
৪৫৩॥ প্ৰহস্তে বোলয় তোৰ কথা আগ্ৰহি সোন্তা। জতেক কহিনি মানে সৱে তোৰ মিছা ॥ এখনে সুষ্ট কহ অবোধ বানৰ। প্ৰানখানি ৰক্ষা কৰ মিছা
তনমন্ত ॥ মাৰুতি বোলন্ত শুনা কথাৰ প্ৰস্তুত। জম্বুদ্বিপ ৰহস্তে আইলোহো শ্ৰেৰসন্ত ॥ সীতাক দেখিলো সমস্ত ভৈলো সাৰ। সুগ্ৰীৱ বচন ৰাজা কহিলো
আমাৰ ॥ বানিৰাজা আছিন তোমাৰ মহাইস্ত। বানৰ ৰৰজা তানে সু শুঙ্কনিষ্ঠ ॥ তাহে শুৰ সন্দেসক আসহাইলা তোমাক। সকলে কহি
বোকন্ন সাতি স্বনন্তাক ॥ ৪৫৪॥ অৰশ্য হৰ্ম্ময় যবি ইবৰা মহেজানি। মাৰ্গে শুনি সীতা দেবি সমাৰ্পিয়ো আনি ॥ আমাৰ বচনে সেৱে কাৰিবো
প্ৰহস্ত। তেৱে জানিবা নিশ্চয় ক্ষাস বেকন্ত ॥ এতেক বচন শুনি ন্তু গতি বাৰন। ক্ৰোধ কবিলা নেখৰেসৰ গাতগন ॥ সৱে বানৰাক কিন্তু ক্ৰাদিয়া
মাৰ। কোটি কোটি ধাইলা স্থপতি ব্ৰহ্মনি বাক ॥ গদা মুদগৰে কোবাবয় তিশিশ্লীস্থানে। দগিয়ে কোবায়ে কতো চয় ৰয় সালে ॥ ৰাক্ষসৱ লোকে জন্ত
গৰ্ৱৰ দেশু। হনুমন্ত কহৰ্ষে কৰুন্ত দেশুকেন্ত ॥ ৪৫৭॥ শুনা ৰামায়ন সভাসদ লোকে জত। ৰাম ৰসে বাৰদে আগৰ মমন্ত ॥ ত্ৰৈলোক্ক কম্পন জিত

শ্ৰীৰাম ১

গাইলেক ॥ ৪৭ ॥ ৰাক্ষসৰকান্ধে চপিয়া দিলন্ত যাৱন্ত । মামন্ত নিমিত সভা আখান দেখিলন্ত ॥ সভা হৈমা কত বসি দিয়া সিংহাসন । চতুৰ্দ্দিশে
উঠিয়াছে গমমন্ত্ৰিগনে ॥ প্ৰহস্ত নিকুম্ভ মহাপাৰ্শ্ব মহোদৰ । সুখী বিকট বিজন চাৰিয়ো সাগৰ ॥ আনেক তবিৰ গন আছে তথা । অপ্ৰমন্ত
ধৰিয়া আছন্ত সৱ গাজ ॥ হেন ঠাম ক্ৰোধ বসি আছে লঙ্কেশ্বৰ । দশ সিৰ কুড়ি বাহু দেখি ভয়ঙ্কৰ ॥ মাৰুতি দেখিলা আতি গৈ হৈমা বিস্ময় । ভালে
তাহাৰ না কাকো ভয় নকৰয় ॥ ৪৮ ॥ আক সমত্ৰ ছিৰ জানাইবা স্থানে । সিতা কহিলে আক কোন দিখি ঠাগে ॥ পুনৰপি চিনি লিলা
বেসা ... বাহিৰ নৈলা । ৰাজাৰ আগত নিয়া সিবি গাইথেলা ॥ বন্দিবা নৰ কাৰ দেখি নক্ত লঙ্কেশ্বৰ । প্ৰহস্তক বোলে জান কোন হেৰ বানৰ ॥
নিমাইৰ নিৰি বিসোৰ কি ঠোনা হৈৰ । তোক মাৰি আমা ৰক মন জমণা হিৰো ॥ স্বৰূপ কহিলে তোক মেনি মাগ হাইবো । ৰজাৰ বিনিষ্ঠ আ
উঠন্ত ৰবন ॥ অসোকা বনিকা কেন্নে কবিলি ছিন্ন । কোন বাপ হাইলে তোক আইনি কি কাৰনে ॥ ইন্দ্ৰৰ কাৰিয়া গহাইলন্ত নাৰায়নে । কিবজ
মৰাই ৰহুৰ কি আনিক কৰে । কিবা বাসু আইনি নক্ষা হস্তিৰে ॥ হনুমন্ত বোলে ষুনি মোমোৰ বানি । নক্ষাৰ বাৰি দিখি ৰাক আসি লো আম্বনি ॥
ৰক্ষন সমাইন সহাই নাৰায়নে ॥ ৰাম ... হেন মাক জানি ... জনাই দিন কৰে সহাইন্ত কেন ॥ হুকুম বানৰ জাতি আসি লো আইলে । ৰাজা

পলিলিতকৰি আসি সন্নিহিল হনুমন্ত ॥ ছবি ॥ বঞ্চনা কৰিয়া কপিগুণে মন নেমন । চাহিয়ে জাতিত কহিম অঙ্কালি লক্ষন ॥ মধ্য মাজে সোনাতি কমাই
দিলেৰাতি । ব্ৰহ্মঅস্ত্ৰ বান্ধিলা মোক গাই লেক অযিযাতি ॥ বান্ধ এড়াই বাক পাৰো আঘ্ৰানা হবনে । নকীখান দেখো গেইয়া বঞ্চন ৰচনে ॥ দেসৰক
তম্বৰক্ষ তিনি নোকে । সাজি হৃঘাক্ষ সেকি কৰি বেগে বেল্মাৰ্ক ॥ হনুমন্ত বড় বিড়ি ইন্দ্ৰজিত জানি । আপুনি গৈ নাস্তুতি কৰ বান্ধি লম্বু দেনি ॥ ৰাক্ষস
লোককৰো লেখা বকিবা চাহ । মান্তে সান্ধি বান্ধি নিয়া ৰজাত গৈছ ॥ ইন্দ্ৰজিত বাক্য শুনি ৰাক্ষসগণ । হনু কহি সান্ধি বাড়ি বা
ন্ধিতে তিক্ষনে ॥ দেখি নাৰানে হনু বড় অচেতন ভৈলা । ইন্দ্ৰজিতে হৰি সেহজা ৰক্ষা সেগেলা ॥ ৫৬৭ ॥ মাৰুতি কন্দে খিয়া ৰাক্ষসে ক্ৰোধ
কৰি । মাৰে কিল মুণ্ড কঠ যড় হাত তানি ॥ লাথি মুষ্ক মাৰে কত কৰে টিগিড়ি গিৰি । মহাজন হনুমন্ত আছে নাস্তুতি ॥ কেহ বোলে বান বামা ৰি
লে মোহ ভাই । কেহো বোলে মাৰিলেক অখ্যে তমো মাই ॥ কেৱ পৰ্বাখ্যা আসিলেক লঙ্কাৰ বন্ধি ঘন্ত । এহি বুলি গৰ্ব্বিত চোকো বায়ে আসি মন্ত ॥
হনা যাঙ্গি গায়া লোচ যাথেয়া য়া । সান্ধি বাড়ি বান্ধিয়া কাৰু তুলি নেয়া ॥ বহুত বহুত প্ৰজা হাসা মনে ভৈলা । কতো ইহ শুনিয়া পাছে গিৰি

অগোকেনকাজেনদেস ॥ গুৰুক্ষম্নমষ্ঠিতই চা মপেইহিনি ॥ ৪৮৪ ॥ গুৰুকনাৱাঘিৱক্ষঅশ্ত্ৰকহানিলি । হেনমন্দকৰ্ম্মকৰিজকআঠৱিলি ॥
গুৰুআপুনহঁনিয়াগাপকসম্ভিতনি । অধৰ্ম্মকৰুআজেগুৰুমনতনলেলি । মুগুৰৰাক্ষসভানমন্দনচাহিলি ॥ অৱগহঁৰকৰ্ত্তিইকগিকহানি
লি । গৰুৰএড়িয়াকেঞ্জফলকসাৱিলি ॥ আপুনিয়োনাজৰ্ত্তিনিক্ষজসকপাইলি । ৰাক্ষসক্ৰলৱৱড়ক্ষকিৰ্ত্তিআনাইলি ॥ ৪৮৬ ॥ গুৰুসেগ
ৱয়ৰক্ষগুৰুআদিদেৱ । গুৰুবিনেসংসাৰতআননাহিকেয় ॥ গু ৰুকস্মমৰিআগোক্ষয়াসাৰধান । হানগৈয়াতৱেব্ৰহ্মাৱনাগৱান ৱি
৫১ অত্ৰস্মমৰিনিগুৰুৰছহনক । নাগপাসকিসকহানিলিৱানৰক ॥ গুৰুকস্মমৰিগৈয়াব্ৰাহ্মেহানবান । তেৱেৰন্দিনগৈনেকৰিহঁঅগ
মান ॥ ব্ৰহ্মাৱৱচনগৈয়াহৰিসীতমৰ্ন । ৱনতুমিপাইনাআসিসহৰ গমন ॥ গুৰুকস্মনামিৱানধৰিব্ৰহ্মহাত । ব্ৰহ্মকসম্পূতেস্থিতম
গোৰাহ ॥ এৱেতাকৰান্ধিৰোৱানৰাকেহজাস । ব্ৰহ্মাৱঅস্ত্ৰককৰিআচণ্ডগিহস ॥ ইন্দ্ৰজিতেৱনমাকোভব্ৰহ্মাকনমিলা । মাৰুতিকনাগি
[illegible]কহানি ॥ ৪৮০ ॥ ব্ৰহ্মঅস্ত্ৰদেখিকপিৰ্ত্তনাহহিসিত । বৰুননগৈলেৰব্ৰহ্মাহয়নাজ্জিত ॥ বন্দিক্ষয়াকোত্তকেধাৰনআগেজাইলা । নগ
ব [illegible] মাকৰেড়িচাইলা ॥ [illegible] কোত্তকআমিপাইলোহাৱিক্তৰ । এহিব্ৰুলিৰক্কনলৈলম্ভকপিৰৰ ॥ তেনহৱিনাকপিৰ্ত্তনাআক্ষনিত

ক। সবে হানিলন্ত মেঘনাদে কোটি দেৱতাক ॥ আকাসত থাকি ইন্দ্ৰ হুঙ্কাৰ কৰিলেক ক্ৰই। ইন্দ্ৰজিতে বানে অঙ্ক আকস্মাৎ বৰই ॥ মোহা কেন্দ্ৰ কাই নেৰনে
আন কোনে থাকে। নকৰাত নাহিকে বিষ জৰ্জৰ তাই হাকে ॥ ৪৯৬॥ তানে তেজ ভুমান মোৰ ঠান কৰিলেক। মন্ত্ৰ তন্ত্ৰ কিনো বিৰস্ম স্বৰূপক ॥ জন্ত
অস্ত্ৰ শাস্ত্ৰ কৰিলে সংহাৰ। অস্ত্ৰমাত্ৰ নিৰবিচ্ছিন্ন গবিত্ত তাৰ ॥ কাটি নষ্ট কৰি সব গ্ৰহা দিলে তন্তু। অস্ত্ৰমাত্ৰ নিৰবিচ্ছিন্ন ইহাৰ গায়ত ॥ কিনো না
প্ৰবন্ধ কৰি ভস্ম দিনা বৰ। কিচা কোনিয়া বেগে হৰি ভঞ্জন ৰ। সি সুবন্দি কৰো আক মাৰিবে নাজাই ॥ সভূ বন বাসে বিলম্ব কৰ্ম্ম যা
ই। প্ৰথম বোগত জৰে নেদয় আসুৰি ॥ হাৰি বাজি গৈল গাঠ হাতৰ যেৱুৰি ॥ ৰাক্ষস বৰ্ঠন কৰা নৰ্ম আছে যান্দি। নাসগাস হানি মো
কুহিৰেৰ বন্দি ॥ বন্দি কৰিয়া কৰিবেক কুন্তু। সুজাৰ আসে কনিয়াক ৰিবেক ভুত ॥ ৪৯৭॥ হানিলে ব্ৰহ্মাৰ গাসহ নৰ বগায়ত। বানসৰিচি
তুগৈলা হৰষ সবিহু ॥ ব্ৰহ্মা দেৱে কৰি আছে আমাৰ বড় গিহাস। হনাই আসিবা কিন্তু বাবানৰা কেৰ্জাস ॥ চলি গৈলা ইন্দ্ৰজিত ব্ৰহ্মাৰ গাসৰ। হে
মহান কোপ মোহ কৰিলা কিসক ॥ বৰুনে না জাই জেকি সৱ নাগপাস। হেনস্নি ব্ৰহ্মা দেৱে তুলিল তহাস ॥ মনে মনে তন্ত্ৰ অসজৰ্ব্বনা কজ। ক
পিৰন্দিনৰ্ভেনে মোহা গৈলা গজ ॥ পৱন তনয় অৰ স্বহৰ মস্ত। ৰাম চন্দ্ৰ যা জনকাক আসিলন্ত ॥ সীতাক দেখিলা কাৰ্য কৰিলা বিসেস। বন্দি চলো

সহে ॥ ৪৩৭ ॥ সবেচৈলেন্তবিয়াহনুরসবসাজ । গন্ধকাস্তবর্ন্নময়মন্ত্রযুত্বজ ॥ ইন্দ্রজিতবিরলেয়াপ্রবেসবনত । মারুতিকদেখিনাতোরক্তভেদর
ত ॥ তোরন্তবসিয়াচাহন্তঘনেঘনে । হবিসবদনেস্থিতহাকিবাকমনে ॥ হেনদেখিইন্দ্রজিতমোধেজানির্গেলা । বচনপ্রহারেতোকগর্জিবাকর্লেনা ॥ কো
হবরানম্ভতইআসিঙলিনলঙ্কা । রাবনর্বংসকতাহোরনাইসঙ্কা ॥ জাহারপ্রতাপেহস্তবনেভয়ডিত । তেরকালান্তকআসির্ভলোইন্দ্রজিত ॥
২৮০ ৪৪০ ॥ ভগবানভাঙ্গিয়াসবেসিনাকমাবিলি । মোরভাইকমারিয়াজসক   রুগাইনি ॥ জম্বুমালিরিবহকমারিলিসাভাখ্যাগে । মোলায়বহস্তরক্ত
জইজাইবিতোরবাপে ॥ কথাকহবানরাকাহততোরসহ । আটিম্বা   ইভাঙ্গোআজিআনিতেকসহ ॥ মোহেরক্রোধতোকবাখ্রিবেককো
লি । নগলাইবিম: লোভোজামেবকবল ॥ কোপেহনুমন্তেইন্দ্রজিতকবোলন্ত । গর্ম্মনকরিবিতোকোকবিলোরহাস্ত ॥ জতসবথাচেমোরহান
সবিকে । গর্যিকতদেখায়সলোকতমন্ত ॥ ৪৪১ ॥ কপিরবচনেকোপেজনিলতাহার । মারুতিকবেড়িদিলাঅস্ত্রবহুপ্রহার ॥ রাবনক্তনয়যঃবনত
নযব । ভর্জ্জহিতঞ্চতেভোদিলেকর্লেরর ॥ হনুমন্তভাবির্লেনগুতরুসাল । ইন্দ্রজিতেহানিলেকতসকনিয়ান ॥ হনাইমারুতিপ্রহারিনারুকা

সমস্তমন্তননচলিলা ॥ কুমাৰৰবক্ষৰজাসুনিৰেলঅনিষ্ট । ৰাৱনকগতিবৰ্ণ্ণিলাসোকাক্রিষ্ট ॥ চলিয়াগৈলাৰাজাসিংহাসনকহন্তে । হাপুত্ৰবুলিৰাজা
পৰিলাকান্দন্তে ॥ কেকৰেনিক্রমিলেৰনন্দনহৰিহৰি । অনিকেনমতজিলেমানেমন্দোদৰি ॥৪৩০॥ সঙ্কুৰ্ষেকজিনিৱাপুত্ৰজসকড়গাইনি । ৰাৱনৰগো
চৰহাতে[illegible]নেহকুখাইনি ॥ মায়েৰেমন্দাকিনিমোহোৰফাকেবাম । অজিবৰি[illegible]গুচিলঅহুতক্রাক্কিনাম ॥ হয়োহস্তেপুত্রিমৰোষ্ঠ্যসুতসোকে
বুলি[illegible]ৰোষমন্দোদৰিকেমোহোক ॥ তইৰিনেদসোদিসেদেখে খেকুকাৰ । তাহসোকসানেদহেহৃদয়আমাৰ ॥৪৩১॥ কেৱাআ
নন্দিতগনআনন্দক্রমাৰ । মান্তেমোৰহ্রাযৰক্সন্যকণ্ডক্রাৰ ॥ জ তেসহাইলোৱাগৈগৈলিনসৰেৰনে । ৰাৱনাকৱান্তিৰাগআনএতিক্ষা
ন ॥ তোৰআগেৰাৱনাকমনবস্তুহায় । সম্মুখসমৰেতোতহাৰিলৰাসাৰে ॥ অনেকপ্রকাৰেযুজিকৰিলোহোসাৰ । ৰাৱনাকহ্রস্থাতানকীৰ্ত্তিনাহি
আৰ ॥ তোমাৰৰিক্রুতিনির্ৰেলোক্ষতেসাৰ । ধৰিবেত্রয়বাৰাজাৰেসমৰতোমাৰ ॥ গিহমাহমৰোতোৰষষ্ঠ্যপাহসোকে । ৰাৱনাকধৰিবআনিভেন্টো
যোআমাকে ॥৪৩৩॥ তাকন্তবেগলাইমোৰকিঙ্কৰসকল । ৰিলম্বনকৰিৰাগৈসিঘ্রেকৰিচল ॥ আনন্দকৰিলাজৰেলাক্ষসৰৰাজ । ৰনকচলিলাবিৰ
জন্মিবাৰসাজ ॥ হকন্তিকাত্ৰয়ষষ্টিবিগাটমদগৰ । সতঘ্নিনাগপাসযুৰধৰসৰ ॥ চাৰিগোটানাগে[illegible]ৰথখানৰাহ । দেৱাসুৰনাতোৰসাহাবিন

নে । শুনিলয়াহ্নবাহুলেক অস্ত্রকসকলে ॥ ৪২০॥ হরকর্ন্তিকল্পমন্ত্রিবিশার্ট হৃদগত । সত্যিনিনাগমাসম্মুহবনুসহ ॥ অক্রজক্রমাহ্মস্ত্রবর্ষি
নাসমস্ত । মাকুতিকদেহিলন্তু তোহন্তগস্ত ॥ হৃন্নমন্তে তেয়দিলামাকুন্তবসন্তে । রজাহক্রমাহেসাঠেসাঠেথেদেহথে ॥ হবন্তবানহবিসিলে
নিস্তহ । দসোদিসফাকিলেকহভহস্তহ ॥ ৪২২॥ মেঘেজনহবিসিলাপ্তসংক্রান্তসরে । নিবন্তবেথাসিলেকহষ্ডহস্তহে ॥ তেজেতানবোনর্ত
নাসবেকুলেহহ ॥ মনেমনেস্তুনিতেলাসিনকণ্ঠিরহ । কিনোই তাবি হদেখেপ্রচন্ডপ্রতাপ ॥ তালেতাদেবকই তোলগাইলেককাস ॥ ইহে
নরিষকজেবেনামাবোসন্তবে ভগোক্ষিলেঘাবিজনবাবেনিস্তুবে ॥ ত্রিহিহুনিবথেতাবহ্লাসবেকদিলা । হস্তুতাক্লিমহিমেঘেড়াসাবগ্নিম
[illegible] ॥ সত্তবগমলেজাইবভসমভদি । আগ্রাহবিকোবেকদিবাকজ হিথেদি ॥ ৪২৩॥ বালমস্তমান্ত্ব হন্ববব্রপ্রকাস । দক্ষিনতফুবায়ে
[illegible] স্তুহাস ॥ দেখনেদেখবেসেবভসতকসি । একেহাতেহ্রয়োসাযেবহিলেকঠাসি ॥ একেহাতেবনেত্তনিশ্বালগাইলতাক । অক্ষকফুবাইলা
[illegible] হঠাক ॥ অসংক্ষাতপারস্তাকদিলাটানকবি । রজাবক্রমাবর্গেলা আকাস তমবি ॥ ৪২৭॥ স্তুথিবিত্তআঠাবিলামবাকোনবষ । হুনাহুতম
[illegible] র্গেলাঅস্থিজেসাহজহ ॥ হতগায়চিত্তিমাথাগোর্টতেলাহুহ । রজাবক্রমাবসবির্গেলজমস্থব ॥ রজাবক্রমাবঅক্ষজত্তিযাসড়িনা । কস্তাক্ষনমা

গৰজ্জকৰি । আগন্ত গগনে হিতে গৈলন্ত কোবাঁৰি । দুইহাতে কোবেক কৰেসাইনা কুম্ভান ॥ একে বাৰে দ্ৰয়ো বিৰম বিলৈলন আপ্ৰানে । সাক্ষ সেনাপতিৰ
প্ৰকাৰিয়া মাৰুতি ॥ সাক্ষে সেনা মাৰিলন্ত বিশ্ৰুতি বিকৃতি ॥ হস্তিক হস্তিয়ে ধৰি আছাৰি মাৰিল । ঘোৰে ঘোৰে ৰাক্ষ ৰাক্ষে সহাৰিল ॥ সোনি
তৰঙ্গ হইলা নদি সমস্ত বুধিত । অগম্য জেৱন স্থানি দেখি ভয়ভিত ॥ হস্তি সব অশ্ব দিস্যথে জাইআসি । তাহান্ত ৰক্ষিবি বিষেক্ত নিলন্ত হাসি ॥ সাক্ষ
সেনাপতি বন্ধু সুনিয়া নক্ৰেস । অক্ষয় কুমৰ কৰ ৰাজা কৰিলা আদেস ॥ জাক জাক সহস্ৰ ই নোহো অৱবিলৈ লাৱনে । বানৰাক ... বান্ধি ৰাখ
আনা এতিক্ষনে ॥ বিষবিসি অনেক কৰিলো চিন্তিথিৰ । বানৰাক মাগুন কৰাত নাহিবিৰ ॥ ৪১৬ ॥ তুমি তোক্ষ মাৰন্তি নিৰ্বেনো ক্ৰোধ লগা
ৰ । ধৰিবে আয়া ৰাজাৰ সমস্ত মাৰ ॥ তাহান্ত আগে বানৰাক মনে বুঝি হোৱে । সম্বন্ধ হাৰিল তেতে সবন বলোৱে ॥ উজ্জ্বল বচন শুনি নিলেক বাসা
কৰ । হৰিসবদনে তৈলা অক্ষয় কুমাৰ ॥ প্ৰণাম্য কৰিয়া আগে তাক ধৰিবাৰ । নৱাজ ৰেস সহস্ৰ হানি সমস্ত মাৰ ॥ তাক ভৈ সেনা ইস বেকিঙ্কৰ
সকল । সৱ যানে বুধি বিবাবান ৱাম হাৱন ॥ উগ্ৰ দেস বচনে হৰি সৰ্ব্ব ঐনাতাৰ । আনন্দ বদনে সাক্ষে অক্ষয় কুমাৰ ॥ সুৰ্য্য ৰবিৰন সমস্ত মথান জ

ৰে । দেৱলোকেসমস্তেস্তুতিকৰেকোমাৰে ॥ ৪০৪ ॥ পাছুবিবেগেযাবানহাকৰন্দিকৰা । আছেমোহসবিৰৱগৈন্যস্তুহ্নাৱা ॥ আদেসকৰি
নাভাৱৰাক্ষসৰবাজে । সমস্তকচালিনাভূষিতসহস্ৰাজে ॥ পাছসহাৰথিপ্ৰবেশিলাসৈন্ত । মাৰুতিকদেখিলাতোজ্জগৱন্ত ॥ তিস্কুপাক্ষস
ৰলেযাসস্থবিসবিৰে । টানকৰিবিস্থিলেকহন্নৰসহিৰে ॥ সৰ্ৱথায়েহনুমন্তেতাধৰৱপাইলা । অঙ্কতসমানকৰিসবিৰক্তইলা ॥ ৪০৫ ॥ আমি
সকান্দিয়াকাস্তিগগনেঠৰিলা । জিম্ৰবেগৰ্থাবিগেযাৰথত্তপড়িলা ॥ ৰথধৰসাৰথিযেহস্থবিসবিৰে । হনুমাক্তকৰিলেকসবিৰৱৰে ॥
শ্ৰী২৫ জানকথাচিন্তাৰহঙ্গৰসগ্ৰাহ । হনুমাক্তহ্ৰযাগেনাদেখিলাআহ ॥ হস্তবিজপৰিলাতঅসন্তোসপাইলা । হ্ৰপাক্ষজবিকুপাক্ষহয়
বিবেধাইলা ॥ ৪০৬ ॥ তাৰনন্তআছেহনুমন্তকথাকলি । মহাবপ্ৰৱন হানিলেকথকেবেলি ॥ ছিয়ন্তপৰিলগৈয়াসহজৰযহৰ । তুমিতক
বিলহনুমন্তমহাবল ॥ শূনন্তৰসানহক্ষকলেন্তত্তপাৰি । হইহানমাথাতাৰেপাইলেকমুকৰাড়ি ॥ একবাৰপ্ৰহাৰেহইহানোঅন্তভৈলা । দেখিপা
গৰাক্ষসজনিগৈলা ॥ ভাস্কৰ্ণ্ণেহস্থলেজপ্ৰথলপাছিলে । যানৰাকসালিহয়োহস্কন্তহৰিলে ॥ ভাম্ৰকৰ্ণ্ণেকিটায়াস্থমন্তলিলেলা ।
মাৰেকাৰিমাৰুতিকখেদিগৈলা ॥ ৪০৭ ॥ কৰিৰেগৰনস্থদেখিতজোভিত । প্ৰভাতকালৰজনআদিপুৰ্দিত ॥ সৰ্ৱথায়েমাৰুতিযোকা

নকোনিসখৰিতেকখনবহুইকাৰে ॥৩৯৭॥ মাথাসবখুন্দ্তহগঙ্কুতসহল । কালমেঘদনেজনৰাক্ষসহবল ॥ সকলেমন্ত্রিৰুগ্মহেদিমৰিসৰ্কা

১। অসুৰঅগ্ৰহাৰমিলাঠৌভিতিঅাৰহি ॥ কুম্ভহলেঅাঠোসেকদিনাহুমন্তে । আকাসকভয়দিলাতাৰনৰহন্তে ॥ কান্তেহানিত্তহৰলাগকনাগা

২। তহিতৰহিলাসেযাঅস্ত্রকথতাই ॥ সেনামাঝেমাকুতিগসিনাবেসঠোনি । হস্তিহেডাসেনামাৰেমস্তেমস্তেহানি ॥ মন্ত্রিঅস্ত্রগনবিবেহিৱে

তিমাহিয়া । কাকোনঅেহিহিলেকটিফুঁজসাহিয়া ॥৩৯৮॥ কাহাৰ কলাহুলৰাড়িকাকোলাখিমাৰে । কাহাকোটেকবেঅাহুমজটিকা

মোহে ॥ কিনস্তকাগড়াকাটিকঙ্কালতকোহে । কাকেতুলিঅাছাৰ ভৰস্তজনথোৰে ॥ মন্ত্রিঅস্ত্রসকলকহাতেহৰিঅানি । কগালেকগা

লেকভোহেকাহেকিহানি ॥ সাগৰ্ভমস্যজনমাৰিলামগৰে । সবে সেনামাৰিলেকগদনক্রমাৰে ॥৪০৪॥ সেনিতৰলধীৰহেসমৰক্তমি

৩। অসম্ভভলেকস্থলিমাজেসঙ্কাহত ॥ হস্তিসবভয়েথোৰাসৰজাইভাসি । তাৰনতৰসিবিৰেঅাকিলমুহাসি ॥ মন্ত্রিঅস্ত্রহৰঙ্গযনিৰাৰনাজে

২। মনতবিসাদেৰজাগৰামহিসয় ॥ কিনোঅাগদেকঅাসিমিলিললঙ্কাৰ । আৰ্দ্ৰগসতমলঠিলহস্তবানৰাৰ ॥ কহিবাহসাক্ষবিক্রমাক্ষতা

খকৰ । হস্তবিসপ্রহসঅঞ্জনসমবর্ন্ন ॥ সাক্ষমহাৰিৰসমমৰকজাহুঠনি । সাদৰালেসুলিবাদানৰামহাৰনি ॥ সাক্ষসহাহমিকসহাঙগতকো

নিঝানি । অঙ্কচন্দ্ৰবদনকাগেলাইনাবঝানি ॥ স্ফুলিঙ্গেগবনস্কতদেখিতেবিৰিঙ্গি । হনকহৰিলসেহনুমন্তেদিলাৰিঙ্গি ॥ তনহৈৰমাৰোদসসৰেথেলা
গালি । হেনদেখিহনুমন্তেহাসেঅনথনি ॥ আজিজাদিজিয়সমোহোৰসহহাত । আনেজেনধসমসিনকবেলক্ষেত ॥ সহগাযাহনুমন্তেক্রো
ধৰজনি । গদাভেকহানিনেকসহিৰকবুনি ॥ জম্বুমালিদেখেধাইআসেৰতটান । গদাকক্কাটিলেকদসগোটাবান ॥ গিৰিমিহাৰ্ভেনাদাঘি
ক্ৰাৰেহনুমন্ত । ভয়ক্কৰসানহক্ষুত্রগাৰিলেন্ত ॥ ক্ষমাৰৰগাকজনফুহাইনন্তধৰি । জম্বুমালিবিহৰসিৰকনক্ককৰি ॥ ৩৮০ ॥ হুক্কাগো
শ্ৰীং৭ ঐফৰিআসেদেখিনিসাচাৰ । গিয়োহুক্ককাটিলেকদারুনফুয়গ   ৰে ॥ বাহুহস্তবিন্ধিলেনিসিতদসবানে । কগানতেএকগোটাবিন্ধি
নাসক্কানে ॥ ৩৮১ ॥ সৱঘায়েমাৰুতিযোক্ৰোধবড়কৰি । হুদিঘাত   ৰিহগোটকৰম্ভলিধৰি ॥ হৈহাতেকোৰকৰেসাইলাকপিৰাজে ।
জম্বুমালিৰিবজহৃদয়হমাঝে ॥ হিয়াতপৰিলদেগেপাৰিথৰবাড়ি । লেতিক্কালোহাৰগবানগৈলাচাৰি ॥ জানকুআচিন্তাৰহ্মকম্পুৰ
হ্মাহুতকাৰিলেকনেদেখিলেআৰ ॥ জম্বুমালিবিৰজাৰহন্তপৰিল । শুনিয়াৰাৱনৰাজাক্ৰোধজ্জলিল ॥ মন্ত্রিপুত্রসকলকআদেসকৰিয়া ।
গবোমালবানৰাকআনিমাৰিছি ॥ আদেসকৰিলাজাৰবাকসন্নাথে । যন্ত্রসমথোবাকহাডিলআনিৰথে ॥ মন্ত্রিপুত্রসবচলিগেলাপাকবাৰে

নাগক সহস্ৰ সেনা গৰজাই গাজি । বেড়ি গৈয়া বানৰক ৰাক্ষিলি আন আজি ॥ মহাবীৰ আদি সমাজি গৈলা নিসাচৰ । হাতে তুলি ধৰি বিয়াগ্ৰ বৃক্ষ দসৰ ॥
অসংখ্য ধাইয়া অগোচাৰ বনগাইলা । বানৰক দেখি কাষ্ঠ মাৰ কৰি ধাইলা ॥ ধৰ ধৰ মাৰ মাৰ শব্দ অনিল বাক । সবে হস্তে বড়ি যাদিলেক অস্ত্ৰ যাক ॥
ৰাক্ষসক সবে ঢেকি তুৰ্ত্তি কৰেড়িল । মাৰুতি বৃক্ষ আটো সত সৱে ফৰিল ॥ অৰ্দ্ধ বৃক্ষ তম্ভ গোট লৈল তুণ্ড ফাহি । সেনা মাৰ সমা কত বাসি কো বায়ন্ত বাহি ।
নেত্ৰ ৰুক্ত সেনা গছ হাইলা জন্ম [illegible] সৰ্ক্কস্য তক ॥৩৫১॥ ৰাক্ষস গনক সৱে মাৰিল হিস্তুতি । কাহাকো
ৰেমাথা সোঁচ ছাতি ॥ কতোকেনা মৰ গুঞ্জহিলা হুক্ক বাবি । আটো [illegible] সতকাহা বোমৰ বানৰ গৈলা ঠাৰি ॥ হুতে সেনা গৈয়া বাউ,
শুনিলন্ত ক্রৈস্য বেকন্ত্য সম্ভো সগাইলা ॥ প্ৰহস্ত ৰক্ষ ৰক কৰিয়া বন্দমান । ছত্ৰ জম্বুমালি বান ৰাক বাক্ষি আন ॥৩৫৩॥ প্ৰহস্ত পুত্ৰ জম্বুমালী ম
হবহ । বিকট দৰ্শন জন আছিলন্ত সব ॥ কাল মেঘ সম দেহা বিবম হাৱন । মাথা গোট খুন জেন গৰ্ক্ত সঠন ॥ আহৰুত পুষ্প মালা তাৰ মাথে দি
ল । বৰ্জ্জলিয়া বস্ত্ৰ গায় গোট আবৰিল ॥ গৰ্দ্দভ চক্ৰ যুক্ত ৰথ আনে চড়ি জাই । আতি মদ গৰ্ক্ত কাহা কোনো ভৰাই ॥ ৰজত ৰাজ সঙ্গ তাৰ ধৰ ৰথ টঙ্কাৰ ।
গগন শব্দ ধনু সবদ গৈলন্ত তাৰ ॥ জেখিলেক বানৰ কতো মান্ত্ৰ হাই ॥ বাম হস্ত প্ৰহাৰিলা তিগ্মত্ত বৰুস্যে ॥৩৫৪॥ মাথাত বিন্ধিলন্ত একগোটেক

ৰকাটমাৰকৰিবাক হৈলা ॥ সেনাক দেখিয়া মহাবীৰ হনুমন্ত । আনন্দ হুয়া গৈয়া হুঙ্কাৰ কৰিলন্ত ॥ নগৰ হয় ছত্ৰভঙ্গ ভাগি গৈলা ত্ৰাসমানে । মধুবন ঠন্নকা
ৰ লাগি নিকটে ॥৩৭০॥ গিৰিস্থ তগছ তিয়া বাবি লৈলা হনুমন্ত । সবিৰ দেখিয়া যেন জনগৰ্হ্ব সমান ॥ তান সখেত ৰক্ষ ৰোগ গৈ সৰ্ব্বযোগ্য মৰ । হস্ত অস্ত উঠিলে
কৰ যাজ অস্ত্ৰ নি মাৰে ॥৩৭১॥ জয়তি জয়তি ৰাম লক্ষ্মণ জয়তি । সুগ্ৰীৱ জয়তি বানৰৰ অধিপতি ॥ মই আসিছো লোকসৰ্ব দেখিবাক আগু । হনুমন্ত
নামজানকাহ ধুম্ৰকেতু ॥ চতুৰ্দ্দিগে ৰহিলা ৰাক্ষস মহাবলি । হনুমা   ন্ত দেখিয়া হাসন্ত খনে খনি ॥ নাঙ্গুল গোট ফুৰাই লন্ত তাৰ নতবাসি
ৰাক্ষসৰ সেনা জত মাৰিলন্ত হাসি ॥ ক্ৰোধে নকম্পায়া কালো বলে আকম্পা   ক । সবে মিলি দিলেক হাথিয়াৰ অস্ত্ৰ জাক ॥ ৰাক্ষসৰ সেনা বেঢ়ি চতুৰ্দ্দিগ
কহিলি । মাৰুতি ৰক্ষা টাস্ত সবে য়েচতিল ॥ হনুমন্ত ক্ৰোধ কৰি গোট লৈলন্ত উপাৰি । সেনা হমাৰন্ত বজি কোৱায়ন্ত হাঁডি ॥ কাৰো মুণ্ড লোট হৈল কাৰো ভগ্ন
নস্তাসি । যোৱ ৰসন সেন জম সদনক লাগি ॥৩৭৩॥ কতকক জলাই গৈলা স্বৰ্দ্দিগ নিশ্বাসে । বাৰ্ত্তাক জনাই লা গৈয়া ৰাৱনাৰ পাসে ॥ আদেসি
...নাক্ষয় । বানৰাৰ কাৰনে ৰাক্ষস নিজিয়য় ॥ শুনৰ্ষণ্ডিত্ৰাত্মজ নিগেলা নক্ৰীসুৰ । সাজিয়া গৈলা হৈলা কাঠ অনেক কিঙ্কৰ

কতোবাক্যসিনিলোলজানিকৃষ্ণবিষ্ণু । ইতোবানৰকদেখিভাৱিলৈলাজিউ ॥ তুমিসমেকথায়আছিলনিষ্ঠুৰ । তুমিসিজানাহাহইতাকোহেৰবান
৯ । সীতাকলিবাকআইলামায়াহাক্কসৰ ॥ হৰিস্থানিলেকশোককুৱাৰনাকপাটি । তোমাহাসেজানাসৰেআসুটি শ্ৰ স্থি ॥ নাথুকাৰকহিলা
জনকঋিডুসিতা । কতোবাক্যসিনিলৈলাহাৰনৰভিত্তা ॥ আদেসিযোগোসাইডুগানৰ্জেনাক্ষয় । বানৰৰকাৰনেহাক্কসনিজিয়য় ॥ বানৰেকআসিভৈলা
গৰ্ভতআকাৰ । অসোকাবনিকাঠবকহিলেতোমাৰ ॥ দিগিসৰথকু ৰিআছিলভৰিজনে । তাকোসৰেখুতিলেগৰ্জৰথসমনে ॥ তোমাত
হইলোকাৰিযোকপ্ৰতিকাৰ । উত্তৰসহিতেনাপাহিবানৰাৰ ॥ ও মিহৰিঅভিলাসেআনিনাহজাক । কাহাৰসকতিআছেমাতিবেতা
এক ॥৩৬১॥ সীতাসোসানিবজ্ৰসমিগৰযন । চক্ষুবানৰায়েতাকনকহিলেহুন ॥ কিবাবাসৰৰকিবাহুৰক্কবেৰৰ । সীতাকস্তুজিতেআইলাহা
হায়ৰৰ ॥ হেনশুনিক্ষাৰজনিলানক্কেসৰৰ । সাজিয়াসহাইবিৰঅনেককিঙ্কৰ ॥ অসংখ্যৰাক্ষসন্তুসিবজাহাসাজি । বেড়িলেযাবানৰাকবান্ধি
আনআজি ॥৩৬৮॥ ৰজাৰআদেসেঅসংখ্যাতনিসাচৰ । কৰেধৰিসকতিযহস্থমুদগাৰ ॥ চসকাৰেসমস্তেঅসোকাবনপাইলা । বানৰকাদি

জয়ৗতৰন ॥৬৭॥ স্বৰ্গৰদিসকলনষ্টি : আমজামকন্টকিয়ে : লৈয়াআহোদসনেয়াকৰ । অগ্রহবিমিমাতি : স্বৰসমস্থৰস্বাদ : হনুমন্তেভাগাইলা
হন ॥ সুগন্ধসিনজন : ৰজাকনাগিয়াশৈলা : নিসেসকৰিয়াতাকগিলা । জম্বুতদিপিসৰ : ফলাহস্তুৰনথান : অসমনকৰিয়াগ্রতিলা ॥
নিকাথান : হনুমন্তেভাঙ্গিলন্ত : সবদমিলীনাকোলাহল । জাতকৰাক্ষসিলোক : তুমক্লোৰপাৰিগৈলা : কাহাৰোকন্ততাদিলেন্তান ॥ স্ব
ৰ্ণৰসহসথান : গন্ধৰ্ব্বস্তৱনসম : ৰাৱনাৰগৃহমধ্যয়স্থান । আমুৰি গিমুৰিধৰি : ক্ষেতবিক্ষেতকৰি : চন্দ্ৰকৰিলন্তহনুমান ॥ বিপক্ষিতস
বিৰেক : ৰানৰকদেখিসবে : মহাভয়পাইনাইদড়ি । আগবাড়িহনু মন্তে : নাহিস্তকন্তহুথান্তে : চক্ষুৰনেকাহাকোথোলিৰি ॥ কতাকতো
নাগপায়া : আছাৰন্তকামোৰন্ত : সম্প্রদায়নামাক্ষন্ততাক । ৰানৰবৃক্ষপ্রহাৰ্ক্ষ : বিপক্ষিতেঠেইগাই : ৰাক্ষসপাইনাইমোকেমাক ॥৬৮॥ নমোনমো
ৰঘুপতি : তুমিজগতিৰগতি : সুৰাসুৰেআৰাধেজাহাক । তোমাৰঅভয়পাই : হনুনেসহনলৈলো : দাসৰউনিধৰিয়োকমোক ॥ তস্মাতনুনামজপে
জিৰনহৈক : তোৰেমনসুৰয়আমাৰ । কৰাক্লপাদায়ামোয় : জগৰাজিকহ্রুয় : ৰামভুনিতৰিযোসংসাৰ ॥৬৯॥ ॥ পদ ॥ ॥

নসপ্তক : সুজিলন্তবাৰিবৰ্জ্জিত ॥ হেনস্থানিহন্তমন্তে : নাম্বুজিভিহৰদিয়া : গসিলন্তবাৰিৰবৰ্জ্জিত । ধুভিকুষ্ণত্তামি : কুয়াড়িবাকণ্ডিৰ্থেয়া
কুইলন্তহকন্দভকল ॥ ৩৬৪ ॥ নহুঁতানহুঙিকৰি : মধুফলনাগিআছে : তাকালেখিহাসিৰিস্তৰ । সকলহিমধুফল : তুমিজিয়াহজিতিক্ষয়া ।
সাহেহাৰককৰোলক্ৰিয়ৰ । হৰোমধুফল : স্বৰসপক্কতসম : আদেৰেতুমিজিবোলোকৰি । এহিস্থানিহন্তমণ্ডে : হক্কতচড়িয়াজাই উসেক্ৰীদি
লক্তনামধৰি ॥ একপ্ৰহৰৰগম : যামনক্ষমনকদিনা : কতাহৰম … স্কন্ধত্যজি । আৰোকতাহৰমানে : জিতাগোসানিকদিনা : ৰাহ
মজাহাজ্ঞকতি ॥ অঙ্গদক আদিকৰি : জতকপিগনআছে : একেম … লেকহিলাসন্মান । একগাছহইগাচ : নামধৰিভিজেক্ৰীনা : বহু
স্তবিৰহন্তমান ॥ অশোকাবনিকাস্থান : ৰাৱনৰক্ষযখান : যত্তস্বৰক্ষকলেয়াগাইল । আজোড়ণিবোড়কৰি : ড়ানসবভাঙ্গিঘড়ি : সমস্ত
মেফলখাইলা ॥ সুগ্ৰীৱগনিমকৰি : নম্বুফলতক্তজিবিহে : হিসামিসকহিলন্তগেট । গৰ্ভৰখৰিসমলে : আখাৰসিঙ্কনবাত্তি : দুৰ্গ
মকহিলাসবেহুহ ॥ হক্কসৰজ্ঞাবিযা : ডুঙ্গকৰিযাকইনা : হস্তভুকৰিলতৰন । বিশ্বকাৰ্ম্মনিৰ্ম্মিলন্ত : স্বৰন্নমানিকেহলে : জন্নভৰা

শ্রী [illegible] শ্রী [illegible]
শ্রী [illegible] শ্রী হাবচব [illegible]
শ্রী [illegible] শ্রী রাম শ্রী রাম

শ্রীকৃষ্ণ [illegible] সদাশিব [illegible] মাত্র দাশ [illegible]
শ্রী [illegible] [illegible] মান্দু নাহি দর্বিনাথ [illegible]
শ্রীহরিবল্লভ ৩ উদি [illegible] শ্রীরামকান্ত বসু কলিয়া ১৩৪ উদি [illegible]
বাসুদেব মাকাল [illegible] ৪ উদি আশানন্দ

শ্রীরামায়নমঃ ॥ রামংলক্ষনংপুর্ব্বজংরঘুবরংসিতাপতিংসুন্দরংকাকুস্থংকরুনাময়ংগুননিধিংবিপ্রপ্রিয়ংধাম্মিকং । রাজেন্দ্রংসত্যসন্ধং
দসরথতনয়নংশ্যামলংশান্তমুর্ত্তিং । বন্দেলোকাভিরামংরঘুকুলতিলকংরাঘবংরাবনারিং ॥ ॥ লোনতি ॥ নমোনারায়ন : বিধিবিরিঞ্চ
ন : সমুদ্রনন্দনধাম : সহস্রেকবাহু : সহস্রেকসির : জানসহস্রেকনাম ॥ রাগবসত্যেকন্যানিয়াবাধবে : জিতাসমেগেলাবন ।
বোলন্তকন্দলি : আনগতিনাই : রামচন্দ্রহইচরন ॥ ১॥ পদ ॥ প্রনামোহোহামতিনির্ম্মললোকেরনাথ । নিসাচরহারনাকরা
৯১ ধলানফ্রাত । সাগরবাসন্তবহুবানিরনহন । মাংধরেভনিলা শ্রীরামচরন ॥ ২॥ অন্দরশ্রীরামচন্দ্রঅন্দরবনক্ষান । অন্দ
রস্তরুস্তুজেঅন্দরকসিগন ॥ অন্দরিজারকিসিতজগতরথ ইহ । অন্দরকান্তকিতোথঅন্দরনাই ॥ সম্পাতিরবচনতস
ত্রিনাবিসাদ । কোন্তকেরানরেকবিলেরসিংহনাদ ॥ সবেসেনাগনলেয়াথদ্দজোবিরে । দক্ষিনসাগরজোয়ভত্তরজতিরে ॥
৪॥ সবাকেসম্বুদ্ধিমাতিলত্তরাবজ । কমনমচত্তেহিতিচিন্তিলেককাজ ॥ কোনেদিবেরগিয়াআছিকশতয়দক্ষিনা । এককেড়েয়েসতন
ফেকবথথজিনা ॥৩॥ জীতারিবজাইতেআবেলেকাজেনগরি । অন্তরবোঁহিনিশ্চানিবাকশাবেহরি ॥ বাসবরোনন্তকরব
৫

গদাধৰি । স্মৰ্ক্ষৰক্ষহন্তথানিযাকগাবেহটি ॥ আগদেমগ্নৰ্ভনোজ্ঞাতিৰজঙ্কাৰ । কিহিতিথাকোকজাবেচন্দ্রদিবাকৰ ॥ অদ্ভুনৰৰা
নিম্ননিবানক্ষ্যতদহই । প্ৰকৃত্তত্বভাৱত্তহচননিসবদ ॥ ৭ ॥ প্ৰনস্বাগিথহ্নাদজেবুলিনগুবাক । কমনমহুন্তেত্থাবেনানানিৰেথাক ॥ শ্ৰী
নাৰথাবাৰথাতিগ্নহন্তুপ্ৰজাৰ । ৰৱৰৱৰিৰসৰেচানিলগুগায় ॥ ৮ ॥ কৰজোৰঅক্ষনতলিনয়ৰদন্তি । একোকেক্ষাহুবেকগাৱেজিমা
নসকতি ॥ প্ৰথমতেগয়বিবেদিনাসমিধান । ভয়েজাইতেগা ৰাদসজাজনপ্ৰমান ॥ ৯ ॥ সৱাক্কেবোলন্তআপ্ননাৰৰনজ
ভয়েজাইবেগাবোক্ষহিপ্ৰহৰৱসথ ॥ সৱয়েবোলগুজাইবো জাজনজেহস । সৰভৈথাক্ৰাইনাগথজাজনচালিস ॥ ১০ ॥
সৈজ্ঞাস্ জাজনগথগন্ধমহাদন । মন্দোবোলগুজাইবোসাহি যাজোজন ॥ নিৰিথেআক্ৰাইনাগথজাজনসত্তৰি । আগিত্র
হৰৱগথস্বসেনজেৰিহি ॥ ১১ ॥ নলেন্দুনিলগুমোহসকতিজাতক । একমনজাইতেগাবোজাজনসতক ॥ ত্রৈক্ষাস্বনযজাগ্রবন্ত
ক্ষণ্যাগি । কিনাগোটহন্তটিগবকৰন্ত্ৰাকনাগি ॥ ১৩ ॥ বন্ধথাচাহগৰেজ্ৰত্তবানৰ । দিগজসমানবিৰসাহিত্তাক্ষৰ ॥ মোহ্বেস
মানইক্ষনাহিনিৰন্তৰ । থামিকথাকহাস্বনাহৰক্ষকানৰ ॥ ১৪ ॥ নাৰায়নেজেসানিবনিকচলিলগু । দন্তাদিসভবিথহিবামনজ্জা

ওঁ ৯

ও ॥ জটাৰ্ম্ম সহিতে আমি প্ৰতিজ্ঞা কৰি। তিনি বাহু প্ৰনামি লোকায় হৰি হৰি ॥ ১৩॥ এতেকে ইন্দ্ৰ সবে লোক বলক তানি বিচাৰো। এক মন্দ সত
কতো জন জাই তেগাৰো ॥ হৃদয়ে মধ্যে সবাৰো বোলো চৰ থাকলিয়া। নামাতি আটনিক কানে ৰুদ্ৰনাৰাজিয়া ॥ ধৰ্ম্মৰাজ বোলন্ত এক জৰ্ম্মলাকাজ
নিসবদন্ত বেলাস বেসিয়া তিনি মজ ॥ ১৭॥ আমি জাই কম্ভাৰো সেতেক জাজৰ। সঞ্জয় দেখো মনে ইন্দ্ৰ ৰাগমন ॥ সবেজ্যতি গলে অৰ্ত্ত মতি দি
যামোক। বামকাৰ্য্য সাধিব জহেন লাগে চোক ॥ ১৮॥ জাম্ভৰন্ত বোলন্ত গলক থাকিব প্ৰহন। হয়ে থাক ভেষ্কা সিবিদ্ৰহ গমন ॥ তো
মাক আমাৰ সবে নজিকক সহায়। ইহাতে থাকিয়া কাম্ভজক থাই বোজাই ॥ তুমি নিকা গেলে জদি মিলয় প্ৰমাদ। আমাক ছাড়িবেৰা
জাবচন সন্মাঁদ ॥ ধৰ্ম্মৰ পুত্ৰ সত্ত্ব মিকপিকট কৰে। নায়টন দৰা জনৰিনাকা গুহাৰে ॥ ২০॥ ধৰ্ম্মৰাজ আগ্ৰ নিজানাচাৰ ধৰ্ম্মাধৰ্ম্ম
তোমাক ৰাখি বসবে হেন যোগ্য কৰ্ম্ম ॥ এমিতি জাই বাৰ্দ্ধবাজস্তু যবে। মইবৰ হুনি কোনেকাৰ বোনকহে ॥ ২১॥ শুজি গাই নোজিতো
জাই বেএকে তেয়ল কৰা। নিসবদে থাকা সবেন কৰিবা সকা ॥ সন্নি তগাইলো বিদ্ৰজ্ঞ কোন কাজ। ৰুক্মিয় দৰি থাকা সবে সিয়া তিমমজ ॥
২২॥ ইন্দ্ৰজাম্ভৱন্ত কহুয়া নিদ্ৰয়া ভাবা। দ্ৰৌপদী নিকাৰজে চক্ৰ ৰক্ত যকাৰা ॥ আথাৰেক মাতো জে আমাক নজকাঁ। নিতেষ্ণ ৰাস্ফাই

ত্তাৰণেগ বোলহা ॥ বালেহ্য ঞ্চ হইবিৰসকোৰ । আগুনাতে বিকৰেন স্ৰগ সকে ভোসাৰ ॥ মাৰুতিক চাহিয়া বোলন্ত জাম্বুৱন্ত ।
সমুদ্ৰনে গৱোক্ষে কোন সন্ত জেমহন্ত ॥ অঙ্গদ বোলে নাহি কোন হইয়া গৱাক্ষ । অগ্ৰে কাকবিয়ো কেনে গিয়া তিৰস্কুৰ ॥ ২৬॥ যাবি হইম
সমুদ্ৰ হিলন্ত জাবহন্ত । হৈন্দ জাম্বুৱন্ত হইবানি নামিলন্ত মাথ ॥ জাই বোলন্ত কোন সহিসাহি বোঢ্ৰন্ত কৰ্ম্ম । কোনজনে কহিবে মোহোৰ জাতি জন্ম ॥
২৭॥ জাম্বুৱন্ত বোলে অৱাস্তাতি জগকলা । দেৱ অংগসহায় আছি নন্ত ক্ৰমি কলা ॥ তেহে জাতি সামে আসি ভৈলন্ত বানাই । কুঞ্জৰ
হজাৰ বিড় বিহ্বলা কেসৰি ॥ মানুষ হৰে গৰ্ব বিক্ৰম মনোহৰে । সঙ্গি সমেসি হন্নান কৰিলা সাগৰে ॥ ২৮॥ নানান হিলোন স্থান
মলয়াসিখৰে । হৃষ্টকেসি দণ্ড কাণ্ডি ডিলে কামসৰে ॥ আলিঙ্গি যাইন্দ হিকৰলিনন্ত কোন । মনোময় হৃষ্টত আছিলা কামভো
ল ॥ অঞ্জনা বোলয় সান্তি প্ৰশস্ত ভৈলা হন্ন । জাৱে নাহি সত্তোদৰ সিয়া কোনজন ॥ কৰ জাতে সামন্ত আগত ভৈলা হিত্ত । সঙ্কাগ বিহ্বাম হিত্ত
সত হইত্ত ॥ আমাৰ সৰ্ব্বনে অৰ্থ কোনা হিড়ৰ । প্ৰৱ কাহে ৰেক সমস্তত সমসৰ ॥৩০॥ বিৰশনন তগনি ৰেক সাতো আগে । মহন্তৰমা
হেৰস হমহেৰাৱেগে ॥ খানত্তৰেগ বৃত্তহৈৰ মহাৱানি । সহন্ত ভঙ্গ পাৰিয়া হনি ৰেকনানি ॥ ৩১॥ এহি হুনি বড় পাচে ভৈলা অন্তৰ্ধান । অ

এজনাবগঞ্জতযাবেহনুমান ॥ কেসবিহঙ্কেকেসসঙ্কজনতবিদিত। জগজিতেঠিলাবিবেআদিত্যেভাতি ॥৩২॥ সিন্ধুহিয়াফলঘগুছিতকিবাক

ভালা। এহিস্থানিআদিত্যেকথবিবাকথাইলা ॥ অনেকজজনসমগগনভৈলা। প্রচণ্ডকিহনলাগিসিন্ধুবেগভৈলা ॥৩৩॥ সিন্ধুবে

গহিলাভাঙ্গিবোলাহনুমান। সিকাহলেভৈলাহনুমন্তহেননাম ॥ সকলহানবন্ধুনিলগুণতবাক। হাথাবড়ভস্তগিযাতিবকানলাক ॥

৩৪॥ ততিহবিলেকজবেভাত্রকবানবে। যাবিয়েলাগিনাহনুমন্তবিহবাবে ॥ প্রন্নিমাদিবসেজনসম্পূর্ণসাগবে। থিবনহিহুন্তপায়সা

শ্রী৩ গহবঞ্জলে। আকাসহমেঘঅন্তঅন্তজনাহ্নেন ॥ অনস্থি নহাসিলঞ্জহবিসমহব। একোএকোহাসিঞ্জবধদেবাসব ॥

৩৫॥ হঙ্কজাম্বরন্তরুজাইন্ত্রনামিসাদবি। সঙ্কাসবিহবজাইবো নঙ্কাজনগহি ॥ স্থনিয়াসমস্তেমাহবাগজনাবিহ। প্রতি

দ্রুকাহিনিকহোবিবুকেসহিব ॥৩৭॥ গন্ধমার্দনবহস্রেভয়কহিলন্ত। গোকন্নগিবিবসিম্ব্রতগবিলন্ত ॥ আচ্যপ্রভাসতিথদ

ক্ষিনসাগবে। ততবাসিসনেস্নানকবেনিবন্তবে ॥ সঙ্কিষবনামেএকদিগজকথাইলা। অনেকবাস্তিকসিতোক্ষবিযাত্তেনাইলা ॥

একদিনাভৱবাজেস্নানিবাকজান্ত। হস্তিগোর্টথেদিআনহাসেদেখিলন্ত ॥ ভয়দিযাসীহিতজবিনাকাসিবজ। নথেঁ বালিদিকক্ষুক

হিনগুৰাম ॥ তাহাৰ মন হইলেক গুড়ি পাড়ি । ক্ষত্রকুলে বেগাইলন্ত গমন হৰাউ ॥ ৪০॥ সমিলি দিগজগাত কেশ বিৰহাত । ভৰ
ৰাজসভা কহাঙ্গিলা স্ৰগত হাত ॥ সবে একে মিলি যাবাগ কদিনাৰৰ । স্বপেক কহেবেক শস্ত্ৰ বসমসৰ ॥ হিৰগন লাত গানি বেকা
তোম্বাতে । শস্ত্ৰ ৰক্ষক্ৰব গহন সেবে বেগে ॥ জানিয়ন্ত মোহোৰক কহিল জন্ম কথা । কোটি জন্মজন কজাই বেলা হিঅন্ত প্ৰথা ॥ ৪২ ॥
উদয়গিৰি বিৰ চন্দ্ৰ সূৰ্য্য সমে জাইবো । সোসানিক আনি বেগে থ ক্ৰগিৰি গাইবো ॥ মোহোৰ দেহ যন্ত্ৰ সমতি জাইবে তেন । সইহে
ছুৰোহো গেযাগিয়াতি সকল ॥ ৪৩॥ এতেক বচন জবে শুনিল বানৰে । তেখনে ছুটিলা সবে পর্ব্বত শিখৰে ॥ সিয়বে ঠবিয়া
গযাবিৰ হুৰমান । গিৰি উলবিলক বেন গহে সক্ৰান ॥ সিংহভয়ে সনাই জানশ্চ গজ সকল । পাতাল যগৰা আসি নিকলিলা জল ॥
অস্ত্ৰ তাহিক হইলেক আৰামায়ন । বোলা ৰাম ৰাম সৰে সভা সদাগান ॥ শ্ৰীঁ ॥ ৪৫॥ সুসৰি ॥ আসিৰ্ব্বাদ কৰিয়োক : ৰাম মনে ধৰিয়োক :
দৰ্গতিৰত বিয়োক : অচিন্তা কথা কিয়োক ॥ অন্ত বিক্ৰমনে : জনবান্তে পয়নে : সিতাক কোত্ত কমলে : পাইবো মহেন্দ্ৰ বিসনে : স্বস্থ ৰাজ
তভয় : হনাস বেস্ত্ৰ তিহয় : এতিয়োসঁ সয় হয় : কহাস বেজয় জয় ॥ শ্ৰীঁ ॥ ৪৬॥ পদ ॥ অহিনজাস্থ যমন্ত্ৰ সৰাক্ৰসৰয় । কেসবিসনস

ননিলসমস্তয ॥ সবেহন্তে বোলে বাক্য তুমি নাস জানে। আমি তুমি ধৰিয়া থাকিবো একে ঠায়ে ॥ বিচিত্ৰ পুষ্প অহমান এক দিলা গঢ়ি। আসি
হাদক ৰিলন্ত অমৰ্দ্দন কৰি ॥ দুই হাত গাতি হনুমন্ত তাক নেলা। লঙ্কাক জাইবাক হনুমন্ত সাজ ভৈলা ॥ দোলড়ি ॥ ৰামলক্ষ্মণৈক : অগ্ৰস্থ বিৰ
ক : কৰিলন্ত নমস্কাৰ : বন্ডজে বাসক : অঞ্জনা মায়ক : প্ৰনামিলা সত্তবাৰ ॥ কেসৰি চৰন : সিৰোগত কৰি : হৃদসদে ৰাখিযাই। মহিন্দ্ৰ সিখ
ৰে : জাম্বুবন্তিনন্ত : লঙ্কাৰ উদ্দিতিক ঠাই ॥৬১॥ জাম্বৱন্ত সমান : দুইচক্ষু জোঁয় : মঙ্গল বুৰহবন্ত। পাছে ৰইস্তুতি : সম্ভ্ৰব কৰিয়া : সক্ৰো
শ্ৰী৪ চিতদুই কৰ্ন্ন ॥ সাগৰনম্বিৰ : উয কৰিলন্ত : আপন গায় বলে। সকল গিৰি জে : টলবলন কৰে : জনে দেখি জাইতল ॥ হক্ষসবজে :
ৰামসবেগত : লড়িল বিহৰক্তলে ॥ নক্ষত্ৰপথ : ৰুকমক কৰে : না নানবিচিত্ৰ ফুলে ॥ টাবৰ্দ্দবকৰি : সাগৰমাজত : হক্ষসবগাৱে ম
সি। জিয়জন্তুমানে : ত্ৰাসতো নাই : প্ৰলয় মিলিল আসি ॥৬৩॥ মধ্যজেমসৰ : নাগফনস্থৰ : ছেৰ পাইল আসি গড়ুৰে। গহিন গম্ভিৰ
সব সজিল : যাতনা কৰ্ণে নালয় ॥ হনুমন্ত বিৰ : সবিবেগত : সাগৰ জলন্ত নাসে। গৰ্জ্জ সহস : যেন্ত থনিন : নিৰ্ঘাত সম আস্ফাল :
হনুমন্ত বিৰ : লঙ্কাক জাহন্তে : মাৰুত পথ আকাস ॥ দিঘলে জহন : জোজন ঠানিয়া : দস জোজন পাসে : হেন আহন্ত : জনক দেখি

যা : বিস্ময়গমন্তজনে । আকাশবনেহৰ : অন্তমন্তহৃয়ে : সখিবৰেগগবনে ॥৩৬॥ হদলেৰোনয় : কহিবাঅবেসা : শুনিয়োনাগৰমতা :
হনুমন্তবিৰ : নক্কাকজাচন্ত : থানিকবিথিনিসাতা । তোমাৰমায়াত : কমনহৃক্লিয়ে : কিমতঅন্তযাজান্ত । তবেসেজানিবা : বন্তৰনন্দন :
ৰামকাৰ্য্যসাধিবন্ত । এতেকবচন : শুনিযান্মবেসা : সাতিলাৰাক্ষসিমায়া । সাগৰমাৰন্ত : দুইসাযথাগিয়া : গগনমণ্ডলকায় : সাকুত
কদেখি : শ্মবেসাবোলয় : কেকজাইৰ্ত্তিইআৰ । ছিন্তৰকালেস । আহাৰমিলিনা : বদনকেনাবিস্তৰ ॥৩৭॥ হনুমেবোলন্ত : দক্ষৰ
নন্দনি : আমাকন্তমিনিচিনি । যামন্তদ্ধয়া : নক্কাকচলিলো : কি সকসাতাবিহিনি ॥ মাযেবিৰস্তু : বিহাইলেবানৰা : শুয়ৰূজাসু
ডায়া : সাতৰামেতোৰ : প্ৰতিকাৰকৰোক : ক্ষুধাৰক্লোতোকথায়া ॥এতেকবৰ্ন : শুনিহনুমন্তে : সোযজলিআসাৰ । কেনমতেতই : আ
মাকগিলিবি : বদনকৰাবিস্তৰ ॥ শুনিযান্মবেসাশ্মপ্ৰকাশিলা : দসজাজনকহৃডি । হনুমন্তবিৰে : সখিৰৰূজাইলা : ইলেনাজাজনক্কবি
শ্মবেসাৰাক্ষসি : শ্মহপ্ৰকাশিল : জোজনভৈলন্তহৃস । হনুমন্তবিৰে : কাযৰূজাইলন্ত : বহুলেসাহিজাজন জোজনভৈলাচলিস ॥ পঞ্চাস
জাজন : হুডিযাশ্মবেসা : বানৰ্ন্তত্জিতমন । হনুমন্তবিৰে : কাযৰূজাইলন্ত : বহুলেসাহিজাজন ॥৩৮॥ সুন্তৰিজোজন : হুডিযাশ্মবেসা :

থাকিয়াহুগ্ৰগ্ৰস্থকাশি । হনুমন্তবীৰে : কায়বঢ়াইলন্ত : ভৈলাজাজনআসি ॥ লৱেজাজনক : চড়িয়াসুবেশা : দনুজজিতমন ॥
হনুমন্তবীৰে : কায়বঢ়াইলন্ত : ভৈলেনশতজাজন । বিস্ময়গ্ৰস্তভৈল : সুবেশাবোলয় : কিনোদিব্যঅতিৰেক : এতকবুলিয়াসুগ্ৰস্থকাশিলা :
জাজনাধিকশতেক ॥ বিস্তৰবদনদেখিহনুমন্তে : অঙ্গুষ্ঠমানহয়া । গৱনসঞ্চাৰে : বেগধৰিআতি : গণ্ডগসিনাগেয়া ॥ ৬১ ॥ সুবেশা
দেখিয়া : বদনবাগায়া : জানিলাৰহসকাৰেন । যত্নকুতনয় : অত জনাৰহস্ত : বাকাক্ষয়াগেলাকানে ॥ উচ্চকণ্ঠিয়া : বুলিলন্তদেবি : জা
নিলোহাকতোমাৰ । ৰামচন্দ্ৰজয়া : লঙ্কাকচলিলো : হেৰামোহন মঙ্কাৰ ॥ সুবেশাবোলয় : উত্তমভৈলো : লঙ্কাকলাগিযজায়া ।
গ্ৰসাহুক্তমি : সীতাৰত্তাক : ধামতআনিজনায়া ॥ হদসদেবৰ বচনপালিলো : বুজিলোবলআগ্ৰাৰ । তিনিলোকতবলে : তোমাৰসম
হয় : নাহিবিহৰনিআৰ ॥ ৬৪ ॥ জয়ৰামচন্দ্ৰ : কমলপ্ৰকাশ : দিনকৰসিতাগতি । তোমবচন : গজিতমন : মজোকামোৰ
সম্প্ৰতি ॥ তহ্রতনজস : প্ৰবনেথাকোৰ : সুখেনাচাৰোকনাম । দিয়াপ্ৰভুমোক : আসনলোক : ডাকিবোলাৰামৰাম ॥ ॐ ॥ পদ ॥
এহিহুলিগৈলতাইআকাসৰপথে । হুঙ্কাৰদেৱৰআগেকহিলাসমস্ত ॥ সীতাকদেখিবেকিতোনাহিকেসংশয় । পদসমস্তনিযাকেউজয়

জয় ॥ ৬৬ ॥ মাগ হেৰোলন্ত সুনা মেনা গস্থ্যস্তু । সখি হস্তাৰত কিঠো কৰিয়ো মন্ত ॥ হেহাৰভূত নয়নকাঁকলাগি জাও । গায়তালা আনিত
কক হন্তৰিস্থায় ॥ মাগ হৰানি স্থলিখ্যস্তু তৰৰাজ । সম্প্ৰকঙ্গিয়া তেথনে তেনাযাস । হৃৎম ওবোলে কিনো বিধি নিমিনিন ॥ একযাকুমা
ইলো হেস্থৰে মাগিলি ॥ ৬৮ ॥ কিনো কেনে আসিলো কিমো বলনাট । গস্থতে ভেটিল আসিমা স্তুত হৰাট ॥ নাতজৰা বিমা বিনন্ত আকাসক
সেঁথা । সিথ সয়খৰিলতা গিহূন্নাহ্ত দয়া ॥ মা স্তুতি কসমূহ্লিয়া বোলন্ত মেনাস্থ । বড় থ্য আমাক কিসকদিলা তাদ্রি ॥ গহাইলন্ত মাগ
ৰেতোমা হুগকাৰ । স্থস্তু সমস্কু আছে তোমাৰে আমাৰ ॥ ৭০ ॥ গিৰিসৰ জেগানি আছিল স্থআধৰ । জেন্তুডিফা ৰেফুনকৰ যনগৰ
স্থৰন্দ ৰেৰজ ছিচেদিল ভগ স্থা । সিকাল্ত বড় ৰাজা মোৰ হেলা সম্থা ॥ ৭১ ॥ ডক্কু আইলেলা ইলন্ত যাচে মাগৰ স্কুজাল ভগৰাৰৰ
হিনগেল তাৰসাত্তলে ॥ জেহিছ্তি ঠিগ্ৰি লোহো আনিকি জিৰায়ো । ফলস্থনন্ত হিজিয়ানকাঁকলাগি জায়ো । হৃৎমন্ত ৰন্দতি স্থনিয়ো স্থিৰি
ঠৰ । হ্মৰস্থস্কুত মিগৌৰিৰ জোদৰ ॥ তোমাৰ কাহিনি স্থনি আছো ৰস্কুতৰ । মেনাগ তোমাৰ নাম স্থান সৰ্ক্কৰৰ ॥ ৭২ ॥ নজানি তোমাক
মইকৰিলো হ্ৰহাৰ । অজ্ঞান দোস কক্ষেমা কৰিয়ো আমাৰ ॥ অনেক কাহিনি কথা কহিনা বিচিত্ৰ । হৃৎমন্ত সহিতে ভেলন্ত মহামিত্ৰ ॥ ইহকো

ইহ কাহিনি কহিলি কহিলা মনন্তুষ্টি । হনুমন্ত পৰ্ব্বত গিলা হৈল কুঞ্জ অধিষ্টি ॥ হনুমন্তে ৰামকাৰ্য্যে ভৈলা বনদ্ধয়া । ছুটিলন্ত ছাত্ৰজনে নিকলিল গৈয়া ॥
৭৫॥ হনুমন্ত জাহন্তে পৰ্ব্বত সম জান । বেগ থিৰ ভৈল দেখে গগন তেল আজোৰ ॥ বেগ থিৰ ভৈল মোৰ কিনো বিপত্তি । মনলাইলা কাৰ্চ্চক ৰাজ
নসাগৰ ৰহিস্থি ॥ চতুৰ্দ্দিশে চাহিলন্ত হনুস্থ প্ৰদেশ । কিছোনে দেখিলা তত বিঘিনি ৰলেস ॥ বিস্ময় হন্তে অন্তৰ কপি সাগৰ ৰমাকো । প্ৰবেহে কথা
শ্ৰী ৬ কহিলন্ত হনুমন্ত কপিৰাজ ॥ ৭৭॥ সেহ মায়াক বিদেখে সাগৰকন্যা হি । ছায়াত ধৰিয়া টানিলেই জায় যাহি ॥ ছায়াত ধৰিয়া মোক নে
ইগিলিবাক । তোহ প্ৰতিকাৰ কৰো আনি তেক থাক । পৰ্ব্বত সমান কৃতি সৰি বৰ্দ্ধাইলা ॥ দেখিয়া সাক্ষিকা ৰৰ কৌতুক কৰাইলা ॥ তা
ন দেখি আজি মই ভৈলা মহাতুষ্ট । চিৰকালে অনাহাৰে পাইলু হৃষ্টপুষ্ট ॥ এহি বুলি আসাৰিকা গগণে উঠাইলা । পাতাল সহ সক
ষিবেত আৰ্ট ধাইলা ॥ পৰ্ব্বত সহ সমান জিহ্বা বদন তয় । বিকট দশন জেন সূনৰ আন্নয় ॥ ৮০ ॥ বেগতো টেৰাই থেদি আসে নিসাচৰি
হেন দেখি হনুমন্তে অল্প দেহা কৰি ॥ সন্তৰ্পসিলা গৈয়া আতি মহাবেগে । তুষসিল পেট জেন জল কুহৰ বোগে ॥ সন্তৰ্পসি বিবেক কৰি মহাকো
প । নাড়ি ছিণ্ডি ছিণ্ডিয়া পৰ্ব্বত দিলা লোপ ॥ কৰে ছটফট তাইন আত্তে জাস । চক্ষু ডুলটাই ঘোৰ ততজিল আসৈস ॥ ৮১ ॥ নথহই ফুনি নন্ত হ

দয়ন্তমাৰ ॥ মৰ্ম্মস্থানে ভেদি কৰি সাজ জটনা যাক ॥ প্ৰন যত জন মেৰু মণ্ডল টলিল । আসা তিকাক তান্ত্ৰ যক্ষ ডিয়া পড়িল ॥ হনুমন্ত বিষন্ন দে
খিয়া গৰাসম । দেৱস্থানি গৰ্জ্জি যেন সমৰে বধৰ্ম্ম যক্ষ ॥ মাহিলক তেক তাইনাই আদি অন্ত । কল্যানে আসন্ত বিহাগিঁহি হনুমন্ত ॥ ৮৩॥ ইন্দ্ৰ আদি
কৰি জাকঁ হাদসে ডৰান্ত । অনেক দৰৱৰ গগ পৰ নানা জান্ত ॥ হেন হদস বৰ্ষে মাহিল বানাৰে । কিৰিতি থাকিল জাৱে চন্দ্ৰ দিৱাকৰে ॥ দেৱতাৰ
প্ৰসংসাত কৌতুক কৰাইলা । আকাসত গমনে কৰি সক্ৰদেৱ ছাড়াইলা ॥ লঙ্কাত ৰহি দেখিলন্ত হনু কাণ্ড পাৰ । তিনিও প্ৰহাৰতি জানস ন্তুতি তাৰ
সুবেল গিৰিৰ দক্ষ্ম তীৰি গড়ি । তহি দেখি লজা ইশ্বৰ নবক্ত ॥ সুবেলত গৈ বিসম্ভ্ৰমন্ত মহাদ্ৰি । প্ৰযায়ন তৈল মোৰ ইজি
সহিৰ ॥ ৮৪॥ সাগৰ তৰিয়া আহিলা ইতো কোন গহ । কোটি জাজন ৰজাই তে তোকো আছে সাহ ॥ সত কুজে জন আইলা ইতো কোন কাজ ।
ইসব কাহিনি কহিবা কনা গেনাজ ॥ তৰিলন্ত সাগৰ হৰি কিচোনাই সঙ্কা । স্ৰৱন্তৰ গিৰিৰ দেখিলন্ত লঙ্কা ॥ মাথা তুলি দেখন্ত আদিত্যে ছাড়ি
কৰতো জেহেন মন্তে বান্ধে বুলিলন্ত ॥ জানসিৰ কৰি হৰি তুলিলন্ত জলচহ্ন । ধেনো হৰিবা বুলি নামিলন্ত মাথ ॥ কোনে তেক জিবা যাবাম কাৰ্য্যে

জায়া । দিব্যভাগেনকৈৰ জগন্তৰ্যানি চৰ্ক্ত ॥ ৯৮॥ হেনস্বর্নিত্তুত্ত ভৈলা কাম্য গগনন্ত । দেখি হনুমন্তৰ হৰিষ ভৈলা মন ॥ স্বদেনৰ হেষ্ট্রে
বিৰহস্ত্রী কৰিঠাত্ত । দিব্যভাগে লঙ্কাৰ গড় দেখিলন্ত ॥ ৯৯॥ স্বৰেনৰনামি নগৰিকলাগি জাত । অনেক গৃহক হনুমন্তে দেখিলন্ত ॥ লঙ্কা
নগৰিক চাইদিন গোটনিলা ॥ মধুনিকা বেলা ৰিবিধ শাম ৰুজিনা । ইমত সৰিয়েজৰে জগৰ্ত্ত নগৰ ॥ ৰাক্ষসে বাক্ষিয়াইবে কঘ ৰেছৰ ॥
৩৭ বিহ্বন সমান সঙ্কোচিত কলেৱৰ । হনুমন্ত সৰিলন্ত প্রাক্ষি ক্ষণে ৰে গৰ্ধুলিকাৰে নাস্ত্রী দেখিলা নস্কাৰ । হতি প্রাৱতি জেন সংসাৰ তেজা
ৰ । [illegible] জনিষ্মিলা । লঙ্কা দেখি স্বৰ্ণহ গঞ্জ প্রাক্ষি দিলা । অনেক জাজন গৃহগৃহ পন্তে স্থিয় ॥ স্বৰ্ন্ন নাৰি
কমন্নি জনে হায়ে হায় । আইখান দেখিলন্ত ৰহল বিক্তৰ ॥ গড় গোটেবেৰি আছে সকলে লঙ্কাৰ ॥ ১০০॥ বিসম সঙ্কট আতি দুর্গ বড় স্থান ।
দেখি চিন্তাবিষ্ট ভৈলা বীৰ হনুমান ॥ অৰ্দ্ধদণ্ড [illegible] নিল আমি সৰে গাৰি । এতেকে লঙ্কা [illegible] হৰিবাক পাৰি ॥ সতেক জাজন পথ সত্র
হৰুতৰি । হহাইক বাননৰ আজিবে কমন কৰি ॥ বানৰৰ্ক্ত হৰ্ষ হাৰুত কিবা কাম । কিবা কৰিবন্ত আসি দাসৰথি ৰাম ॥ ৰাম লক্ষ্মন জাতো আ

চিন্যপ্রভাব। সিকারনেমনতকিঙ্কিনিদেহগুহায় ॥ সাচকথাথাকোকচিন্তাশ্বাসগকাজ। ওযদিযাগবিলগুলকারজেমাঙ্গ ॥১০৩॥ হাযেহা
যেদেখন্তহাঙ্কলেসযেবেদ। সাম্প্রসরকহুস্তস্বনগুঞ্জরিছে ॥ স্বর্ণবর্ণসমগ্নুঞ্জানিচক্রবাক। স্বর্ণরত্নযান্ত্রিড়যস্নাকেস্নাক ॥ স্বর্ণমলায
ভাযোঙ্কুটিযাসানিক। স্বর্ণহরুসরতিফিরুশেগুবিক ॥ হর্ষসানেরস্তহলেরাক্ষসমিলিলা। রুগুহলেশেনাযযস্বর্ণহয়িলা ॥১০৬॥ হ
যানমনেকেসবেকরেহজাহতি। মানরাক্ষেজ্রাকেকতজ্ঞানদেখিঙ্খাতি ॥ ফুলফুলস্তোকোবাশেলাযেজ্রাযাগাস। দলিমক্ষুশ্রেনেকতানর
উহতাস ॥ বাক্ষসজ্রথকদেখিনক্ষহহ্নমণ্ডে। স্বাবনকসেরাকবিহ যকথাসণ্ডে ॥ কতাহোস্নন্দরদেহাকামদেবরূসমান। কতাপি
হাদিহিনানক্ষিতহইকান ॥ হাস্তিনহর্ষানিহর্ষনবিহস্বাসাবেডা। বিফিতঅঙ্গযাঙ্গগুনহাক্রজাখোডা ॥ অঙ্কুনাহকাস্তস্কেক্ষিযাজা
ইহতি। সেক্সুযাস্তদেসেশ্বকুলাকাহেভহি ॥১০৯॥ কতাক্রজাকতাখোডাকতাগোর্ষকনা। কতাহোনাহক্ষাসোনাক্রুগুনিযাখোনা ॥ চানি
যাবিন্নযানযাকতাগোটগোধা ॥ সনস্তিযাকতাহোহনিযাজানাজাক্রা ॥১১০॥ জাবমহাপ্রভাগেসর্ষকতানাসেহার্ষ। ধরকুহরিরকতা
কতাহরহর্ষ ॥ কতানিসাজাণ্ডেভিলাকুড়ুসহডগ। [illegible]ত্রিকতসোমর ॥ সহাইতেলগুচন্দ্রবাণ্ডরহুতর ॥ হনমণ্ডেকাণ্ডকে

কৃষ্ণ ধৰিবেক হয় ॥ শুনা সভাসদ হৈল তোক কথা হামাহন । অদ্ভুত তাহিক আতি পৰম শোভন ॥ সেহি আনি গতই সেক ধৰি লিস্তাৰ । নাহাম দেখি কৃষ্ণ
কৃষ্ণ দ্বাৰ ॥ ১১২ ॥ শ্ৰী ॥ হৰি ॥ সন্ধি নিচিহি নিনাৰি : অগ্নি নিহি স্ত্ৰী নিখাদি : হস্তবলে জগতেক অন্দৰি । দিগবিজয় সাজি : দেবাসুৰ যৱনে জিনি
নৰ্ক্কেশ্বৰে আনি থাচে হৰি । মন্ত্ৰি অৱসমস্ত : সমৰ্পিয়া বহু আহাৰে : তেসৱে সহিতে কৰে হ্ৰুতা । নাৰ্ত্ত আঙ্কুলি দিয়া : স্তুন তুগৰনস্ত : কিনো দে
নজগত ৰঙ্গিজা ॥ হৰিহৰিগোসানিক : অহি ... ৰ্ত্তিগাহা : সুজ গাইবাক মন প্ৰকাৰে । দেৱ দেৱি প্ৰসাদ : ইঙ্গিত জানি নামাত :
শ্ৰী ৮ ঃস্থানা ষিৱেৰহাৰে । এহি বিমহিসকৰি : ভয়দিয়া গৰিলন্ত : সে নাগৰিপ্ৰ দুত্ত ৰহাৰে । তাতপাছে মহাপাৰ্শ্বও যাৰি গজিনা গৈ : সৱ
দেনেকৰে জনগায় ॥ ১১৪ ॥ কৃষ্ণকৰ্ণ বিৰবজে : ওয়াৰিপগিনা জাই আতিবৰ যহ্নবিস্তৰ । তৈতো সিতা গোসানিক : সুজিন্ত্ৰ ডিনগাইন
ও : বিভিসনথা নেগায়া যাসাহ ॥ লোমকৰ্ণ অশ্বকৰ্ণ : সঙ্কুকৰ্ণ ৰাক্ষসৰ : বিহজিক হস্তিৰবদন ॥ অৰ্দ্ধকেত্ত অৰ্দ্ধগুপ্ত : হসিৰাহনি ক্ৰুত্তৰ : কৃ
ষ্ণৰ জজৰে কত্তবন ॥ ১১৫ ॥ সবাহাৰে চাহিলন্ত : গিন্তাৰাতিকৰস্তত : সুজিনতিনাগাইল ভুয়ানে । সুপিবন্তি তপাসি : হৰুনগানা ৰাছলে :
সুজিনন্ত নানাবিধ মানে ॥ নাদনাম নিসাচৰ : সোনিতাক্ষ ওয়াষ্কিত : সুজিনন্ত নানাবিধ জন্তু । তাতপাছে বানৰ ওয়াৰিপগিনা গৈয়া : ৯৩

দুৰ্য্যোধনৰ বাপ মহাসুৰে সৈন্য । দেখি ভয়ে পাইবাহি সম্বাৰ্ত্ত বিশ্বাইলা ॥ কান্ডবড় কহিবিবিধেলা ব্ৰহ্মা দেখি কাৰ । হস্ত বিস্ময়া জন
ডুবি লাগাৰে ॥ দেখিলো হাতে ক্রুদ্ধ কৰ্ণ সৰ্প্প ভৈলা । দক্ষিন দিস কলা গি জন জাই হুটি ॥ অসংখ্যাত দৈত্য যেতিক হয় জাগিনি । ৰাক্ষসৰ
ডজ আইকিনকিন ধ্বনি ॥ ইসব লক্ষনে তাৰ হৈল স্থিৰ থসুয় । তোমাৰ বেটক আই দেৱে সেন্দুয় ॥ ৯৬৩ ॥ ৰামনয়ন্ত হুংৰামকলেৰৰ । স্ৰুতে
কলেধৰি আসিলা ফান্দে বামকৰ ॥ ইসব লক্ষনে তাৰ গোষ্ঠেন হৰ লে । অৰিনষ্ট আমি কোন পাইবি... অবিকলে ॥ ৯৬৪ ॥ ড়ান
তপাৰি ঘাম থম্ভ্যায়াকৰেকাক । স্বামি বৰ্ত্তাক তাৰ আইলাজনা ইবাক ॥ জতোৰম্ব পূৰ্ব্বক কৰিয়া বিমৰিস । দুষ্ট দেখা নিকলে
ৰক্তনন্ত হৰিস ॥ হসতাহ বচনে নিচ্ছেপ্ৰ সাৰ ভৈলা । ব্ৰাহ্মসিনি লোকজ গাৰি নিৰ্গাসেনা ॥ দেৰিয়াম্বি হৈলেক জন্ম ভৃত্য ক
বেৰেডি । অন্যেনেক ভজনি গাইয়া যোগ্য কৰি ॥ আপিস্তুত কথা জত সম চেষ্টা আকলি । গুনি তেনা সিলা হৈব মন্তৌ মহাবনি ॥
শাথি হিস্তজিলো । সান্তি কন্যা গোসানি কসা আতেন দেখিলো ॥ ৯৬৫ ॥ ৰামৰ বিলাপনি তেই হাৰৈক্ষ সমৰি । মহৎ দেখিলো হাসিতা গাৰ
মইস্তুৰি ॥ সহস্ৰ সংক্ষাত কোটি তাহ কবানৰে । স্থুথিবিৰ অস্তসবে খোজনি স্তবে ॥ ৯৬৬ ॥ মোহাৰ কাৰ্য্য ৰজসমাগতি দ্বীপ কাকলে । বাক

সিৰিনোকে মাকুন জানয় জনে ॥ ইসৱে জানিলেক হেন কথা হৈলি । মোক যদি কহাইলেক বাৱনত বুলি । সিতাক নামাৰি...
জাইবেক মায়াই ॥ কেনমতে মাতা আসৱন বাহ্যারে আগ্রাহি । তুলি হৃদয় লৈয়া জানি দেখা আগত হৈয়াছে ॥ বুলি বেথাৰে কাণ্ড
৯৯২॥ সিতাক নামাতি জাইবে এহি মনে জানন্তু । ৰাঘৱে চিন্তিকে মনত সতি যাওঁ ॥ বুলি দুৱৰ্বাসা মেনিঠা যত্নে তুয়
সিতা দেখি নো বোলয় ॥ মোৰ মনে জন হয়াই কহিলো হেন গহা । ৰামকাৰ্য্য সাৱধানে হৈবা সহা ॥ দ্বিবাধে
শ্ৰী ১৮ হেতু কাহিনি । জনমতে ... জানকি আসানি ॥ ৰহিলে বেথা আন্ত পায়ক কৰো আছে । এহি বুলি অল..
ৱনত গাছে ॥ হৃদজড় কৰিয়া সিতাকন সিনন্ত । আতি অনুক কৰিয়া বচন বুলিলন্ত ॥ ৯৯১ ॥ শ্ৰীমন্ত মহাৰাজা দশৰথ নাম ৮৩
হান্ত নয় শ্ৰেষ্ঠ ভৈলন্ত শ্ৰীৰাম ॥ যজ্ঞা আতি বাকদ সৰথ সজৰ্ভেলা । কেটমাহকে কৈকেই বাঘ কাৰি বিৰ্ণেলা ॥ অন্ত লন্ত ভকত কৰা ঘদি
নাৰাপতি । ৰাজিক ... হৰিনা । মোৰ বনবাস লাগি ॥ তাহেক ভাৰ্য্যাক ৰাম তনেক ৰবিনিল । দুষ্ট ৰাৱন জানকিক ৰাৱনে হৰিল ॥ এহি বুলি হৃদয়
তুমি ৰানে থাকিলন্ত । পুষ্পক মাস্ত্ৰনি দেৰি গৌদি লেচাহন্ত ॥ পৰ্ৱত ছিম দেৰি জ্ঞত ৰত থিল । দক্ষিন দিশত দেৰি কিছো নাদ হিল ॥ ৰাক্ষসকা

[illegible]

অক্ৰুৰনেগাৱযথোচিত্ৰীতি ।। কথাজেনিস্থিৰহৈলেককাহাকোকোলেধৰি । সিথানবহুত্প্ৰেমআথাআথাকিলহৰিহৰি ।। ১৩৯ ।। বন্দুতায়েস্থিতিলেকৰুক্মা
য়ম্ভ্ৰাতি । প্ৰতিপাৱককৰিজনৱন্দনাতেনতি ।। হৰিৰসঙ্গসকলোস্থিৰহৈলমহাসুখে । আগপাচহৈহৰ্ততাগৈহিকৰিমুখে ।। দুৰ্গমত্ৰৈবিচাৰিমুৰ
প্ৰসাৰিবসাৰি । কৃষ্ণাজমস্তুৱসৰেৰূপকৰিচাৰি ।। তত্ৰুৰসমানসৱেৰূপকথাকৰি । সবাতোঅধিকসিতাৰূপতআগলি ।। সিআজেন
স্তুনেনোহুত্তঅধিক । ষাৱনহৃদপতিহৃষিআনিয়ন্ত্ৰকিক ।। কুক্ৰ বেনিআচ্ছকৰিয়াৱমাৱিস । ধাৱিককাগিধৰিলপ্ৰাপিত ।
১৪০ ।। জয়ৰামচন্দ্ৰদেৱপ্ৰভুমহেশ্বৰ । ৰম্মুখকমলপ্ৰকাসদিৰা কৃষ্ণ ।। [illegible] তিহোঁক । বোনাৰামযামজত্ৰস
মাজিৰলোক ।। হূঁ ।। হৰি ।। ১৪১ ।। ওযাৰিমধ্যএক : ভিত্তিগোটদেখিলন্ত : স্বৰ্ণমানিকৰলেকৰ্ম্ম । মহাদিচকন্যাজানে : দ্ৰাৱন্তৱনতা
হৈ : স্থৈনগৈযাগিত্ৰিনেতহস্মে ।। অনেকচন্দহিসৱে : ৰাজাৱগাযতধৰি : স্থিতিলেকআতিমহাহৰ্ষে ।। ১৪২ ।। জোনটি ।। একেকস্মন্দৰি : ৰূপ
কদাঅন্তে : স্বৰ্গেৱাৰণনাযাই । আনদিনে১কু : হৰাইভ্ৰনাযাৱি : একেককন্যাকৰাই ।। হৰিহৰিবোলে : প্ৰাণধৰিআছে : আগম্ৰাৱনিজ

ৰাম। এতেকনহৈক: সান্তিনিপাপিষ্ঠ হাৰনা যেন্দ্ৰযোগাসি ॥ যন্দবিগনৰ: অগ্নিগৰগনে: অধিকে ঘুমাতিহুন্ত। ক্ষিপ্ৰানৰদ্ৰ: যথা
ভক্তনয়: বিগক্রুৰদর্শাহ্যে ॥ জতকুজনক: গ্ৰহাৰকৰিলে: ঐহাৰুতন্ত্ৰহাৱে। কামকৰক্রিয়া: আনক্রিয়াছয়: হাৰনৰজাহুগাৱে ॥ ত্রৈ
লোক্যমোহনি: দিব্যকন্যাজনি: কুন্তলেমণ্ডিতকৰ্ন্ন ॥ ১৪৬॥ বদনকমল: অতিস্বনির্ম্মল ভৱন্তকহিনুতন। সোনাৰস্মাৰোহে: বহিহৰমন্ত: ত্রি
৪১৷০ ভুৱনমত্তহাইনা। ত্রৈলোক্যমোহনি: দিব্যকন্যাজনি: মাকুতি যভৰ্টপাইল ॥ অতিস্বৰূপ: দেখিহৰমন্তে: নামিনাতাহাবেহন্তে
॥ সিমানেতৌথানে: ফুবিফুবিবিহে: ছাড়িলন্তবানম্ভ ॥ ১৪৭॥ [illegible] হ্যাৰ: হৃদয়গতিয়া: হৰিয়াঅচৈতনে। কালম[illegible]:
বেতিজনমন্ত: বিজ্ঞানিসঙ্কৰজনে ॥ অতিস্বৰূপ: দেখিহৰমন্তে: বিস্ময়ভৈলাঅন্তে। ইহানেকুতোসে: নিতেস্বর্ণজান্তে: দগৰথনন্দ[illegible] ॥
নমোবসুগতি: অগতিহৰগতি: তুমিদেবহৰ্ষাময়। তোমাৰচৰিত্ৰ: গৰমঅগ্ৰন্থ: প্ৰকৃতিকোবিৱম্ৰয়। হেনয়তোমাৰ: চৰনপাঁকজ: ভক্তলো
কমোৰমতি। সমস্তসমাজ: ৰামৰামবোলা: পাপজড়কঅধোগতি ॥ ১৪৮॥ শ্লোঃ ॥ পদ ॥ হৰমন্তবোলন্তজনকৱিজ্ঞসিত। ॥ হেজবিগতিবা

কাৰিযাৰ ৩

ধাম : ক্ষেত্ৰিক্ষেত্ৰকৰি : বাৰ্ত্তাকহিজাইবোহোতোমাত ॥ ইতোমধুফলকথা : তোমাতকহিলেবাপ্ত : সৱকাৰ্যকৰিবিবিলাস । একেকইক্ষকত্তা
২ : কোটিব্ৰহ্মাণ্ডৰ মাজে : কিমতেলেখিবিতাৰপাৰ ॥৩৪৭॥ সকলব্ৰহ্মসমিলি : তোমাকৰন্দিকৰাইবেক : ৰামেহেঁ ৰহাতাকুনাপাইব । আজি
আজেঁহুনিবাচতাহিৰন্ত : আমিযেতৰহব্ৰহ্মগাইবো ॥ এহিবুলিসিতাদেৱি : দিব্যমনিগোটেখানি : উঠিদিলা হেনুমন্তৰ হস্তে । প্ৰদক্ষিণেসো
দৰিয়া : দেৱিক্প্ৰনামকৰি : হনুমন্তে চলিলাহনুমন্তে ॥৩৪৮॥ আচলিযোগোপানিমায : এডিযোকসোকভাৰ : ৰাঘৱকমনিদি
ৰানিয়া । আপুনকৌস্তুভৰন : প্ৰকাশকৰিয়জাইবো : ৰাৱনা কৰিছোসেকান্দিয়া ॥ এহিবুলিহনুমন্তে : কতাহৰষেজাআছে :
মনেমনেহনুমন্তব্ৰহ্ম । একজকাৰ্যৰ আসি : অনেককাৰ্যকসাধে : তাঃক্ষয় সন্তুমহুলিছ ॥ ফলকহৰিসেমোৰ : হুতসাযহুন্নকয় : স্বপ্নপতি
কৰেনিত্তেহ । নকৰিলগহিতিসাসি : খনমনিলেগাইগাছে : হৰনেৰপ্ৰনামোৰাহৰৰ ॥ মোৰৱনমহিমাক : নজানিজানকিমায় : মনেথা
কৰুণসংসয় । আহানে আগতথাজি : একমাযাৰৰামই : জনমস্তজাস্তুপ্ৰাণে ॥৩৫০॥ এহিবুলিহনুমন্তে : তেখনেসিতাৰআগে :

ভৈলা ঘনস্যাম ক্রন্দন ৰৱে স। হস্তক বন্দি কৃষ্ণ : হৰিষ্ণো স্নেহ কৰন্তি : গোপ আদি জন ভৈলা কেস ॥ সাথৰ নাট্ঠ্ন তোৰ : কান্দন ছুনন্তে
মা : মুকুমক কৰে ফোট দন্ত ॥ মিৰন জাই হস্ত ভৰি : ছন্দ ব্রাহ্মন ৰৱে : দেখি সিতা হাসি উলিন্দ্র ॥৩৬॥ জানকি বোলন্ত মাতি :
মন বাপ্প হৃদয় মন্ত : ৰুষ্ঠ বৰ কৃষ্ণ হৰ্ই নিঃইৰ্মোক। নক্কা ৰচৈৰা সিহাৰ্টি : ঘৰে ঘৰে ফুৰিৰ্খাস : ধাকস নোকি কৰিবে তোক ॥ প্রস্তুৰ
৪৩ হৃদয় মন্ত : ব্রাহ্মন বাদে সেয়া : সসিন্দ্র উৰজাৰ খাৰাস ॥ কালি গৈল একাদসি : আজি ভৈলা দ্বাদসি : নৱ নৰ ভৈ নাহ্নাৰ
তাস ॥ সৰিৰৰ অগ্নি মোৰ : ধাকে ধাকে নিকলয় : সাৰনাক বিৰেঞ্চ আসকত। এক ত্রিস মুক্ত ফল : ভুঞ্জিয়া হস্তি তিনমা : বেদ
ঘদো বাজাৰ ঘাটন : সৌহজ্ৰ দস বৰ্খামি : মহাদেৱ গৰ্হিন্দ্ৰি : আসিৰ্ভনা বাজাৰ হয়াৰ। এক ত্রিস মুক্ত ফল : ভুঞ্জিয়া হস্তি তিনয়
॥ বিধি কিহ্নি আৰ্হৰোহো ৰজাৱ ॥ অধিকা বিনো কোবোনে : অগ্নাৰ্ক ফলনাই : ভুজিন্দ্র উঠি গহ্নিলো নিষ্ঠৰ। বেদ বিপ্ৰ ব্রাহ্মনক : কৈজ হস্তে

হস্তঅবিকৃতকৈকেয়িকহিবাহু ॥ জতভুহিয়াবোলেহুঙ্কারজয়ধাক্কসি । ক্ষণেকতেঁনয়নেমাতেসখামামাবোবসি ॥ হাতেধৰিনাহিকিমিয়াহৈকিবাদেখি
নাহ । সিতাকনাআহুতমিআপুনাকআহ ॥ ২৪৭॥ হাসিতাআইতমিসিংস্কমানিনাৰি । তোমাকনিষ্ঠুৰহেনবুলিতেনাপাৰি ॥ বাখি
নাৰাখিনোআইভয়পৰিহৰা । তোমাৰহৰ্ষতিসবেগেনাহুস্তুহ ॥ নকাইআপদৰ্ভনাবাক্কসৰক্ষয় । ৰাৱনদিনাসদেখোবাবাহৰৱ
জয় ॥ গোসাইকদেখিলোমইসোপনহুন্তে । সসাগৰাপৃথি বিকআসন্তকম্পাণ্ডে ॥ ২৪৮॥ আবাহুনদেখিলোৰাঘৱেস
২।৭ হাবিৰ । মহাকণ্ঠহনেতোমাতোগিযন্ত্ৰৰুধিৰ ॥ ৰথআনদেখি নাহুগজদন্তময় । সহস্ৰেকহাতানেঅকতক্ষয়াহুয় ॥ তাতেচড়ি
ৰামলেবআন্তৰিক্ষেজন্ত । দিব্যঅনক্ষাবেসৰিবিকমণ্ডিনন্ত ॥ সম্ৰভ্ৰমযোগাইলাআনিস্ক্ৰতনপৰ্ষ্ট । শ্ৰীৰামনক্ষনসিতা সিতা
তাহন্তপৰন্ত ॥ ২৫০॥ ৰাজচিহ্নবৰ্ণবিনেকঠতেকবৰনে । সেইকন্তপৰেজেনঠত্ৰেকমণ্ডলে ॥ প্ৰথমকজানেতমইদেখিলোহামক । ৰা
মদেকিৱাহিন্তেনক্ষমনক ॥ তাতেচড়িয়াৰামদেৱেনকাকআসিনা । তুমিসমাদেখিলোলুংঅকথানভৈনা ॥ ৰাৱনাকদেখিলোনিচনা
নন্তাক্ষন্তা । গনতদাদডিদিয়াআৰোড়গান্তা ॥ ২৫২॥ প্ৰথমকজানেবপৰাঙেনাইলাহসাই । দক্ষিনদিসকলাগিলেজাইহসাই ॥

সিদ্ধকহিমানি । সিতাহৰ্ম্মাসিকনিযাঞ্চমছত্ৰসানি । নিক্রন্তিনাবোনেসাম্বিৎহিকামকৰ ॥ সিতাজাৰেগঞেষ্ম্ৰবিনাহে হাৰনৰ ॥ ১৩৯ ॥
বাক্কাসিগনৰম্মনিৰচনগ্ৰহাৰ । ভক্তেতৰসিযাগায়কাম্যযুক্তিতাৰ ॥ সিসিগাহ্লক্ষস্তনেজানকিগোসানি । তাসম্ব্ৰাকেসম্মুক্তিযাৱ্ৰনিন
ওবানি ॥ হুঞ্ঞৱেনাবিকিকিসিযাইঅৰমৰহুৰ । স্বয়ম্ভ্ৰমনজানাগাতিনিত্যোলোকেৰ ॥ প্ৰানিহৰক্ষকৰিক্ৰিতেকোনাইস্মৰ্থ । তোৰা
কেনেজানিবাহাগেভক্তিতাৰধৰ্ম্ম ॥ ১৪০॥ কিনামহন্তাগ্নিত্ৰিনিৰে নিকৰ্ম্মকৰো । বিনেহামণ্ডতদিনেকেনেপ্ৰানহবো ॥ শ্ৰু
ম্মন্তমোকমানিনেকহৰি । সিকাৰনেৰাৰনামাঠযম্প্ৰান ধৰি ॥ ১৪১॥ মোহোকাজেন্তিযাহৰিষ্মানিনাবাৰনে । ইতেক
জানসুশ্ৰীহামনক্ষনে ॥ সিকাহনেজিযন্তেআঠযনকেস্ব ৰ । তিহিতোৱাগাসিদ্ধঅৰমৰহুৰ ॥ তগসিবাৰসেম্প্ৰভহায়
প্ৰজন্টাবাৰি । বনবাসিহমিম্প্ৰভহোযন্তনিকাৰি ॥ তথাপিনেপ্ৰভুমোৰগেহমনেহস্তা ॥ যইসাগিগন্তিভক্ততানৰিহাছিতা ॥ ১৪৪ ॥
কেসানিৎগহিৰোনকাম্যনম্বহিজাইবো । বাক্কাসিনিগনকণ্ঠকানেৰছিআইবো ॥ চক্ষুভৰিকেসানিদেহিবোআনন্দকে বাক্কাসিগনে
ক্ষাসিবানিকান্দিবেক ॥ এনোকৰৰজাজাৰেহযযবাৰন । তথাপিচাযন্তাহনেদিবাচৰন ॥ সহেহুন্তেমিলিমাকমাৰিযাথাইবাহ

মাতৃকতৰি॰য়াৰামলক্ষ্মণকআনি ॥৩৩২॥ মোহোকএড়িচলিনিজভকসত্বৰ। যিঁসপ্ৰভুতোমামইআছোএকেশ্বৰ ॥ কিসকনাগিলৈ
ৰামইৰাজ্যক্ষসৰ্ব্বভক্তি। যাসক্ৰআকিলোৰাজ্যইস্বনিক্তুশোকি ॥ তথাপিনাসগুজবেৰামমোৰস্বামি। আমোহাতকহিতেৰেমবিবোহাআ
মি ॥ শ্ৰীৰামতবাৰ্ত্তাৰাপজনাইবিসন্ধানে। জনস্থলেআছোমইসিপ্ৰসাৰক্তেনে ॥৩৩৪॥ ৰাক্ষসিনিলোকেমোকগৰ্ভভৰকৰে। আমাক
দহিতেএগ্নিমাসেকঅন্তৰে ॥ শ্ৰদ্ধনিকাহমইকিমতঅড়াই। ৰা ঘৰৰসাসকসহাৰেকেনেগাই ॥ মাৰুতিবোলন্তচিন্তাকৰাগবিহি
হ। হেনজানাৰাৱনাসৰৰ্ক্তিগৈনমাৰ ॥ অসংখ্যকতসেনাৰনবান হত্থাগাহ। লঙ্কেকেত্তিৰবনপৰ্ব্বতঅবাকাৰ ॥৩৩৫॥ মইসমৰি
ৰকতোমাৰত্তুসাধিক। সঙ্কাতহিইবানিকস্বাসহয়াকিক ॥ অস ক্ষতসেনাযেস্বগতেকপিৰাজ। সাগৰকতবিৰাজিতসৰগাজা
শ্ৰীৰামলক্ষ্মণসৰসাজিআসিবন্ত। যাৱনাকমাৰিআসিতোমাকনিবন্ত ॥ জনমতৰাঘৱলগতিয়াতন্তছিন্তে। কহিয়োসন্দেশআনজানঅবি
ন্তি ॥৩৩৬॥ সন্দেশআঠয়কিবাতোমাৰেৰামৰে। সেহিকথাকহাচনিজাইবোহাসুন্তৰে ॥ জানকিবোলন্তস্বনাৰপ্ৰভুনন্দন। কহিবালে
[illegible] সত্ৰ ॥ ৰামসুমিত্ৰাৰজন্মাতিকহিলি। হনুমন্তআগেকহোনকিগোসানি ॥ চিত্ৰকূটেস্বইনোমহস্তসিআছে

কাকোমাত্রতনেত্যায়কহিলন্ত কটানে ॥৩৪০॥ তাকলাগি হানিনন্ত ইসিকাৰ বান। সিকাবনে কাকুৰ দক্ষিন চক্ষু কান ॥ মনে সসিনাৰ
কাটি কাক জাইল দিনা। সেৰ ঘিৰমন্ত ৰামে ফোট সঙ্ক হিন ॥ তাকা দেখি হৰ্হ হাত্ত তাহা সিনোৰ স্তানে। স্তুনি চাহ স্তোক বাপ্প আনেক কানজা
নে ॥ জিকথা কহিলা মায় কহিবো হেজাই। কিচো মিচো হেন্ত আচে দিয় জাস্তে আই ॥৩৪১॥ জয় নমো ৰাম দুষ্ট তিস্নগতি ত্ৰিগতি। তোমাৰ
চৰনে সেই চলিস্ন তাহি স্নতি ॥ তন্ত্ৰ স্তৱ নাম মোৰ মুখে না টাবো কে। তোমাৰ কথা কৰ্নে স্ন স্তস্ন নাকে ॥ তবে সে আমাৰ সি
শ্রী ৮ ক্ষিহয় মনকাম। সকল সমাজে ডাকি বোলা ৰাম ৰাম ॥ ঙ্কঁ ॥ দোলড়ি ॥ জয় জয় নমো ৰাম : ৰঘুৰ নন্দন : দুস্তৰ নেবিৰ সাৰ : ভ
স্মিথ্যাদেৱিদ্ধমাত্ৰ : জয় হনুমন্ত : ৰক্তৱনন্দন : কপিবৰ মহামন্ত। বোনস্ত কন্দনি : আনগাতিনা
২ : ৰামৰ চৰনে সতি ॥৩৪৩॥ হৰি ॥ সঙ্কেতবাৰ্ত্তা কমই : জত মানে জানি লোহু : সৱে কথা কহিবো হাসাৰ ॥ মধু ফল খানি দেন্তু : গু
চিজাহা গিতি কয়ো : সান্দস কাদি বা আবৰাৰ ॥ জনক দুহিতা আছে : মধুফল পায়া হাতে : যত্ন স্ৰম সমস্তে আনি দিল। আহ্লে
নস্নাতি : দস্ত্ৰ নস্নজন : ভেদ্নলোন সম্ভাজিন ॥ ইতো মধুফল মায় : কমন মানত আচে : তাৰ কথা কহিয়া আমাত। সেহি মধুবন

কহিলা আনন্দে ॥ ৰাক্ষসি মৰন্ত হৈল মৃগ তাৰ্জি অতি ৰেক। ইসবে হৈল গত মোৰ জামি নে নিলে নেক ॥ কেহ্গৰা আহি নিবাস্ম কহিয়ে প্ৰভু। কিবাৰা
সৰ্বৰ কিবা ৰাম্ম ৰক্ষ ॥ ২৭৮॥ কত জোড় কৰি যাবো নন্ত হৈ সমস্ত। তোমাৰ স্বামি ৰাম স কেন্যা নে আছন্ত ॥ বাৰ্ত্তা কনা পায়া বাম হৃজিনাৰ
স্ত। হৈব মন্ত নাম মোৰ ৰাঘৱক্ত ॥ সুমিত্ৰাৰ স্মুত তন্ত লক্ষ্মন ক্ৰমৰ। পৃথিবিতে সাৰ্থ অকম্পান বিৰ্দ্ধ ৰূপ ॥ সেহিন পুৰুস তেও লক্ষ্মন না
ম ' [illegible] নয়া মায়ে তান [illegible] প্ৰমান ॥ এহি বুলি মায়া আগে ঠেলি খিৰি দিলা। লক্ষ্মন ৰক কথা [illegible] কহিলা ॥ জিদে থিলা
শ্ৰী ১৯ মৃগ পুতি স্ম ৰৰ্দ্ধ ৰকায়া। মৃগন্ত্ৰা হিসি তো আইৱাক্ৰ সহমায়া ॥ আ ঠিন মাৰিঠ নামে একনিসা ঠৰ। ৰাম কনিনে কাসিতে প্ৰায় হৰ
ওৰ ॥ তাহাৰ সহিব তোহি নেকবান্ন থায়। মৰণ্তে কাৰি নেসি তৰাহৰ ৰৰায় ॥ হেন শুনি তোমাৰ আস্ম অৰ্ভ ঠেনাৰ। লক্ষ্মন
কন্যা হাহনা বুলিয়া প্ৰভুত্তৰ ॥ নাহিক ৰেহ্বায় ভাই কত গায় গুঠায়া। তোমাক হৰি নাপাঠে নিৰ্যান্ত পায়া ॥ সিতাহে বোলন্ত ৰাৱনা সে
আসি ভেলা। মায়া কৰি মৃগ নৰ [illegible] কাৰ্লেনা ॥ [illegible] নাপাত। ৰাঘৱৰ বান ৰবকি সৰ্ব সৃজাত ॥ ২৮৪ ॥ এক
ৰেলি আসি তিনি কেমানাহি [illegible]। কত কসাদি বোম হৈ নিজ ৰণগ ৰাজ্য ॥ আমাক ঠনিয়া তই কোন ফল পাইবি। অধৰ্ম্ম ৰ ফল নে ৰেটো অধোগ

হিনাদেখিবানহয়ন্তৰ । সেহিঅন্তৰহাত্থাছেদ্ভজনিকৰি ॥ সিতাইবোলন্তশুনামোহোহৰিহিৰ । শুনামোহোঅৰ্থকক্ষত্ৰবৰষ্ট্ৰবন্দৰ ॥
২৭০॥ বানৰ্ষাষ্টথস্বৰ্ণজিসবৰছন । স্বৰূপস্বৰূপহোৱেকনহোৱেকসগন ॥ সিতাইবোলন্তবাপ্ৰকেবহন্তেআইনি । মোহোহমস্বামিৰবাৰ্ত্তা
কেনমতেপাইনি ॥ সিসিগাতবসিহন্ত্ৰমন্ত্ৰবোলেবানি । তুমিনোকাহাৰকিভুকমনগোসানি ॥ সিসিগাস্তন্তকিসকুমাচাৰসি । কি
কাৰনকান্দহৰনেতকৰ্ষতুমাসি ॥ ২৭১ ॥ বামৰস্বসাহিতিকিযন্তামি সৌভাগিনি । কিবাআদিত্যবজাযাচন্দ্ৰবৰোহিনি ॥ হৰিৰনা
স্মানিকিযাহৰহৰ্পাষ্ট্ৰতি । বসিষ্ঠভাৰ্যাকিবাতুমিঅৰুন্ধতি ॥ হেনস্বৰূপনতোমাদেখিত্ৰিভুবনমোহন । বিসালনয়নহৰ্ষচন্দ্ৰমাৰ
নন ॥ আথাবেকবালোহোস্বৰূপজানকয়া তুমিদেখিজন কহকিছুহোৱানোয়া ॥ ২৭২ ॥ সিতানামস্তাম্যাষৰামস্বৰ্গঠেৰ
ৰি । তোমাককিবাৰনাইআনিআছেহৰি ॥ সিতাসকক্ৰন্দনক্ষয়াদিনগুৰুৰ । দসৰথপুত্ৰবধূভাৰ্যাস্ত্ৰীৰামৰ ॥ কোসল্যামোহোৰস
স্থলক্ষমনদেৱৰ ॥ সিতানামবোলেমোককিজ্জুনকৰ । বাপ্যদিবনাগিদসৰথগজভেনা ॥ জোষ্ঠসাস্ত্ৰকেকেইবাপকাৰিলেনা ।
২৭৩ ॥ অত্ৰবস্তকলতন্ত্ৰেবাপ্যদিনামোগি । বামকপহাইনাতোৰবনবাসনাগি ॥ কতোকালমানআঠোদন্তুকাবনত । বাবনেহৰিনেমো

ওহি ফুলদলে সাজি ॥ বানৰ ৰৰ ৰাজা জেষ্ঠ সৃষ্টু তুনি জাক । তাহান কিমন আছে আমাক নিবাক ॥ একে সেকাৰ্য্যক বাপ্ৰ সংশয় আমাৰ । কেনম
তেহি সাগৰ হৰ ভৈলি পাৰ ॥ সত কৰে জান সথ বৰুন আনয় । সহি নগস্তিৰ ত্ৰোৰ ভয়ক জনয় ॥৩১০॥ হেন যত্ৰ গৰ্ম্ম যোৰ সাগৰ হৰ তৰি ।
লঙ্কা নগৰি কেনা গিয়া আইলি কেন কৰি ॥ সৰমঞ্চ হনুমান তোৰ সৃষ্ট গদে যোগায় । মাৰুতি বোলন্ত শুনি যোক সতি মায় ॥ তোমাৰ প্ৰসাদে মোৰ
সবনু তাসহ । তোমাৰ স্বামিৰ হেন সেমন অগ্ৰহ ॥ গোষ্পেজ সমানে কৰিতো বিলো সাগৰ । ইসব সুষ্ম চয় অন্তঃ যোগনৰ ॥৩১১॥
২।২১ সাৰ কৰিৰি কথা মেতে কহৰ সমস্ত । মোহোৰ কি শ্ৰামি ৰাম কেন্যাৰে নআছন্ত ॥ কিমতে শয়ন স্নান ভোজন কৰন্ত । কিয়াচিং কোহিলো
কহন্ত সমস্ত ॥ কিস কথ সঙ্কক আছে চিনা আমাত । শ্ৰীৰাম ৰানি কাৰেম্ব থত নাহি মাত ॥ মন সঙ্কট হৈয়া সিত্ত জন্ম ভাৱ । ক্ষাৰ্
নিমিনন্ত একো দিন ফলাহাৰ ॥ মতৱোলন নাহি কিছু আপ্ৰ থতহু হিন । এৰেকে দিবসে জাই একেকে বৰিষ ॥ তোমাক স্মৰন্তি তেন হুতি নাহি মনে ।
...ক্ষ্যাফুৰিন্ত বনে বনে ॥ ... ॥ ৰাম ৰানিকাৰ স্মৰি জগত ব্ৰহ্মাই । মহাশোকে কান্দিলন্ত যবন নজাই ॥ সিতাৰ বিনা সদে থিহৰ

কৰাজ। তোমাকচাহিয়াবোলেআঠাবনমাৰা ॥ সবেহনুমন্তআলোচিয়াআমাকসহাইলা। লক্ষ্মণতোমাকআমিসুজিয়ানপাইল ॥ অসো
কাকআসিয়াতোমাকঅসুজিপাইলো। আদিঅন্তকথাযতভামতজনাইলা ॥ হেৰালযামায়আতিকাহিমনতুষ্টি। ৰামনামনেলিআছেৰাম
ৰআশ্চিহ্নি ॥ এহিবুলিদেবিবহুমতনিয়াদিলা। তাকদেখিলোপানিবাছেনহৰিলা ॥ কতোবেলিসিতাদেদিলেনকপাইলা : ৰামৰআশ্চিহ্নি
নিযামামআতছাইলা ॥৩০৪॥ হৰিমেচ্ছজনচিত্তবদননিৰ্মল। ৰা স্মৃৰআজনছত্ৰমণ্ডল ॥ কৌতুহুজনমনহৰিসিতায়।
নসহেনসৰিবৰিগতিগাকথায় ॥ দইনযনৰহন্তৰহিলাইনিৰ ।কমলগন্ধৰজনকৰযাসিজিহ ॥ কিনোমাৰআনন্দপুৰক
কৰেমন। অহ্মতসহজবাপ্পতাহোৰবচন ॥৩০৫॥ তোমাহৰচনেৰাপ্পসম্ভ্ৰমেগেলো। গোবৰ্দ্ধনএতিমৰ্হসঙ্কটকনভৈলো ॥ সাহকৰি
কথামোতকবাহ্মহৰমন্ত। মোহাৰকিস্বামিৰামবৈন্যানেআছে ॥ আনকথাহৰমত্তকছুইগাছে। মোহোৰকিলক্ষ্মণদেৱৰআনেআছে
কোসল্যাসুমিত্ৰাকিআছন্তভালমনে। কোকলোপানিকিআছন্তআজাপাত ॥৩০৬॥ ভক্তৰকথাপসৰেকহিয়াকআজি। মাকৰিনিৰন্তৰ

ম্বৰ্ণগুতউথাপিত্ৰসকাম্ভকাহি। সোনৰথুড়িসিতাতাৰসনিয়তসাহি॥ এনোফেৰনাথএতিসসিকঠাস। গকাকৰ্ণকিকহিত্তহাফেনথা
স॥ তাইজনেএকেবনস্থলিগৈলা। হয়ম্ৰথিনামেনিসাঠৰিথাসিভৈলা॥ হিৰুজনকলাগিওনামিলওহু। মণ্ডবাসজনওন
াটে॥ স্বনিক্ষিজানকিস্তিতাবোলোহয়ম্ৰষ্ঠি। তুমিস্থামিৰ্তদিনহয়াথাঠাহৰি॥ ২৩॥ আমাৰহৰ্কতিখন্ত্ৰম্বন্যকসৰ্ক্ৰহু। মন্ত্ৰগৰিহৰম
মনেতকমনহু॥ ছিতবোলবোলোআইসিতৰ্ত্তইস্থন। বাৰনাত জিলেৰিপ্ৰবৰ্হিহেস্তেন॥ সতসহস্ৰকেককন্যাপাইবিথবিকাৰ। ॥
৯৪ ৰনস্থৰিনহিবেনিষ্টয়তামাৰ॥ ছিতবোলব্ৰস্থনসম্ভাষবৰগাইলে । মাম্ৰতকাস্থৰ্ভিমৰমৰিয়াছোবাইবো॥ তাইজৰেএতকবচন
শুনিৰ্বেলা। ৰজম্ৰথিনামেনিসাহুৰিথাসিভৈলা॥ ২৪॥ হাতেম্ব নবৰিথাসিবোলেক্ৰোধকাৰি। বিত্তাজিময়াস্থাত্তআসাস্থুতা
ওকৰি॥ স্বপ্ৰমাবোলয়ুৰ্ত্তইবৰকহুকমোহুৰি। ৰজাজনাইবোগেযাস্থাপুনিয়েমৰ্ত্তি॥ মৰিবাৰস্বনিৰাজান্থগতিহাৰনে। বুনিবেকত
হুসাগৈয়াবাক্কসিনিগনে॥ এহিযুন্জানকিৰজাবেঠাহম্ৰথ। তেবেসেমুহ্মমোহৰনিবাৰহৰ্খ॥ ২৫॥ অজম্ৰথিবোলেতকৰিত্তাজি
যাম্ৰাইঁ। অমহতসালিয়াহাসিতিবৰগাত্ত॥ স্বৰ্গনস্থাবোলেমোৰএহিগসকত। অজম্ৰথিজিবুনিলেনাগিলমনত॥ ত্ৰিক্ষিকাৰ্যকোমেৰি

নাশাৰি । সবে হস্তে মিলি গাগি সীতাক খাইবে মাৰি ॥ ৰাক্ষসিনি লোকক ৰাজাক বিয়া খালেস । কথা শুনি সমস্তেয়ে তক্ষণে প্রবেস ॥ আসন্তে
স্নানে কৈৰ্ষ্যবে লৈ বিস্থিতি লৈলা । সীতাক ৰাক্ষসিনি লোকে ধুৰ্ম্মাই বেৰ্ন্নিলা ॥ ২২২ ॥ কোহো বোলে খৰব হৰকে হাৰো বোলে মাৰ । আন কোনি
নাৰিকে ৰাখিয়ে যকিকু আৰ ॥ ভজি ৰিকি নিভজি দিবো নবান্ট কাটি । ছিৰিয়া হেন শ্ৰেণী তাৰ হৃদয় বিদাৰি ॥ মাংসতকা মোৰ দিয়া ছিণ্ডিবো
হেন্সিৰ । ব্ৰহ্মি হৈয়ে টিঠি গিৰি তাতে ক্ষতক ৰুধিৰ ॥ হেন ভাৰে মাত্ৰ সিনা হস্বা তেকোমল । আলেসহ গিতি পাই বোলায়ে হৈবেন ॥ সব
মাৰাক্ষসি বোলে সীতা দেবি স্নিন । মই তোক জানে জগ্ৰ স্থিত্ৰে ন ॥ ৰাঘৱৰ আসাক হৰ তপ বিহৰ । সেহি পক্ষি তাৰ ধৰ্ম্ম তা
ৰুনতেকৰ ॥ ২২৩ ॥ বিবিধ প্রকাৰে তাৰ নানা অলংকাৰ । ক্ষণতন্ত্ৰ সোনতি নিস্তুৰ নতেসাৰ ॥ ৰাঘৱৰ আসাক হৰৱৰ তপ বিহৰি ।
ৰজাসদবি নিতিহৈ দিৰ্ষ লোক সম্বন্ধি ॥ তাই জলেত কৰচন ধুনি ৰ্গেলা । তত পাছে বিকট ৰাক্ষসী আসি ভৈলা ॥ লোকা দেখো কাৰেজা
নকিক মাৰে আনি । ৰাবনক জুহাৰ মোৰ বোলন আনি ॥ পুনৰপি বোলন্ত আই সীতাকি কিৰস । ৰাম ৰাম বুলি তই মিছা তুমৰস ॥ সিগাৰ বৎ
ৰাইবি আনি নৰাবন । সাগৰ তৰিয়া তোক নিবে আসি কোন ॥ তাৰ কাৰ্য্য কাৰ বলে মোহো হৈ হাসি । ৰাবনাক তজিত পাসিক মন জানি

মিথ্যাই নেক হয়ো আছি ॥ গোবৰ্দ্ধন গিৰি সেহি উঠিতে নাযহায় । ইটি লেসেহি জন হয়ে সঞ্চয়ায় ॥ গৰ্ত্ত কৰি জাইনে কৃনা থানি সাচহ ।
দেখি ক্ৰোধ জনি গেলা বৰুণ ঘৰত ॥ ২৪॥ মনে মনে গৰ্ব্ব গুণে মহা অন্যায়ক । সাক্ষী ৰাৱণে আজি গোসানিক ঠেক ॥ মনে মনে বোলে
তুমি আৰু কিবা নাটক কৰ । ছত্ৰ বৰুণ ৰাজ বেতাক দিবো সেক ॥ সাহস গায় কাদিয়া আপুনি বিলোচিবি । আৰু গায়ত বৰিষে লাইবো দেখি
বি ॥ নাখিমা ডিবাঙ্কি এবো দেসমা আফুনি । ত্ৰিভুবনে আছে মোহি গলা গাঁও গাভ জৰকম্পুনি ॥ ২৫॥ ব্ৰাহ্মণৰ দেৱ আজি নিশিনিসে
শ্ৰী ৯৬ নাই । নানা জবাৰ্হি সাগৰ ঘন্টে বিলক্ষণ ॥ গৰ্ত্ত কৰি চলেন কেশৰ মহাৰাজ । যদাপি বিবোলয় আসক্ত তেনা কাজ ॥ ২৬
অসংকালে গাপি আছে নন্দজ কাৰে । কি কবলে ধৰি বিলে মোহাৰ স্বামি মাৰে ॥ আগৰা স্বিমন্দোদৰি বুলি নিলা প্ৰবোধ । ছিস কন
তুমি কথা কহিব মোৰ ॥ তোমাৰ কোপ ধৰক মসহয় দেৱগণে । প্ৰস্থানিকা হি নিষ্ঠুৰ ঘৰমৰ আক কেনে ॥ আগৰাতি মন্দোদৰি বুলি নিল ঘৰবানি ।
কথঞ্চিত সে জনগণ টাইলা টোনি ॥ ৰাৱণে বোলয় যত্ন নাৱা ক্ৰাসিনি লোক । জনতেন মতে জিতা বডাই দিয়া মোক ॥ মা সেককনা গিম
ন আছি । ইহাৰ ভিতৰে জন নিস্তাৰ বৰজাত্তি ॥ তায়ত কন্যক কণ্ঠ বিদ্ধ বুলি নিস মহাই । জন মতে ভজোৱা হবিতি যেভগাই ॥ একো এপ্ৰকা

রিপাক্ষে পড়িয়া : জিয়াক রন গোচর ॥ সীতায়ে বোলন্ত : হরষন হারনা : নামত গর্ব্ব হবি বিস্তর : সান্তি কন্যা হবি : আনিবা
ওর ৷ প্রভুর আগত : তই থিবর্হরে : ভাল জানা ভারগহ : মোহার আগত : চক্ষয়া ফাড়স : আন অভারে নাকহ ॥ স্বামী দে
হ : মুনি সাই গমিহরই ৷ নাজাবে নাক্ষক : ঘোরাকাদি নিহি : আনি নিহি হবি কবি ॥ রাঘর স্বামীর : আমি ধর্ম্ম পালি জন
স্বামীর হরিষ্কি : পাইনে এতিক্ষন : সম্পি ভক্ষক রোসাক ৷ নির্ভয়ন বহির : আগত রাবনা : মারস আটো ইর্ঠাই ৷ নিনাচ
থেজিয়ে : তপ করন্ত কেজানাই : নাককাটিবার : প্রনেক আঠয় : ম থের হিথর বাহা ৷ তোমার বিষ্ণু : বর্ত্ত গাম্যে মন
বান্ধি মন্ত্রি জাহা ॥ ২১০ ॥ জয় জয় রঘু বংশ শিরোমণি : রামচন্দ্র রূপসিন্ধু : তোমার ফুরন : গঙ্গা জমাগো : রূপামকর
তহ্ন নাম মোর : প্রথেনাম্ভা রোক : ঠরনে নেত্রা কমন ৷ তেজি আনকাম : বোলা রাম রাম : জগত সমাজি রজন ॥ ২১১ ॥ ঔঁ ॥ সদ ॥ ৷
বস্থনিয়া হেন নেরাসাবচন ৷ ক্রোধে দসর্গঞ্জ বেলা রক্তনয়ন ॥ ভুরুহ ইঠি ক্ষুকা ম্যো পিসয় হাতে হত ৷ কটাক্ষে জাবিয়াক্ষ্রা আক্ষরেয়ে সমাস
গর্জ্জ করি বোলয় রাবোক তাকরাম ৷ আজি সে অস্ত্রাই বোলা রসিতা সান্তিনাম ॥ বনে ধরো সাপিষ্টি স্থা যিবির্ল্লে বাসাস্থি ৷ মেকিস্ত্রামিনামা

ড়ু : হৰজাআটিদেক : জনকহৰচহৰন্ত ॥ ২০৭॥ হাবন্তনাজে : ভয়গিহিদিয়া : সিতাযেদিনভত্তৰ : ব্ৰাহ্মনন্দন : পুনপ্তিহৰাণ্ডি : ব্ৰাহ্মিৰাজা
নক্ষেত্ৰ । ঠেকুযসাক্তে : আম্বনিগাৰ্গত : বুজিযধৰ্ম্মঅধৰ্ম্ম । অজাগ্যৰচনে : সাক্তিজকন্যাৰ : কিসকজনয়াসৰ্ম্ম ॥ ২০৮॥ ব্ৰাহ্মিহৰদাৰ : হ
হিৰাহফল : অবিনাস্তইসাদি । প্ৰভুৰস্বৰৰ্গ : পাঁসিয়াসৰ্ব্ব : সৰাঙ্গবেমৰিজাইহিৰি ॥ সপ্ততবাক্ষৰ : হৃন্নহৰইৰেতোৰ : সিণ্ডকোনথেৰস
ঙ্কে । এভোঠক্কুনাথা : গণ্ডিপ্ৰবাৰনা : মোহোহস্বামিনবন্ধু ॥ মো   ককামস্তাৰে : চাহভেৰাৰনা : ঠক্কুযোৰাবানভেনা । ৰামহস্তাথাক
শ্ৰী ১৪ নাথৰবোনন্তে : জিহ্বাযাথসিনগৈনা ॥ আমাহপ্ৰভুকি : হাযেন   হিৰন্তু : তোহোহভাগ্যকণাই । সপ্তিভক্মতোক : আমিনকৰোহে
ধৰ্ম্মহসন্তুকচাই ॥ সিতাকচাহিয়া : ষাৰনেবোনয় : হাযোবেছুহুনিচাহি । নিৰ্ভয়স্বৰূপে : মতভেত্থাচে : জন্মকামাহস্বমৰি । মোৰস্বথ
চাই : ভুতৰকৰস : হাযোৰেদ্ধজন্জিনি । আগমপ্ৰবান : মোকঠিনায়স : মোহোহসুননাজানি ॥ সৰ্ব্বমস্তুনক : পুথিবিজিনিয়া : পাতালকৰি
নোৰস । হৃদসআসিয়া : মোতসেবাকৰে : তপসিবকথাকস ॥ এতিক্ষানতোৰ : স্বামিদেৰহক : মাহিপেসোতকস্বৰে । ৰাঘহহস্যাই :

জয়জয়ৰঘুবংশতিলকৰাঘৱ । জাৰনামনলৈলেতৰেভৱসম্ভৱ ॥ হেনৰামনামজিতাম্বমৰেসন্ত । কোনেকাহিৰাকন্যাক্ষেত্ৰৰমন্ত
হেনৰামজন্মন্তগাসিযোসৱৰ । ৱোনাৰামৰামসাৰেসম্ভাসেদগন ॥ ৺ ॥ ১৯৮ ॥ কতাক্ষৰহস্ত : ৰাৱনেমাতই । সিতাৰম্ম্যৰুচ্ছাই । না
জগাৰিহৰা : ত্ৰৈলোক্যসুন্দৰি : ইথানেষ্ঠৰূপনাই : তাৰৰূপদেখি : যাসোহৰ্ভৈলোঁহো : যিৱনাহ্মোহগায় ॥ এতোকিতোমাৰ : য
স্থিযানগৈলা : হৰিবাক্ষেত্ৰভায় ॥ ক্ষত্ৰিতনিমত : সৰনৱদনি : মইদেখোক্ষ্যুদয় । অন্তৰ্গতমোৰ : ত্ৰহিতেমন্ত্ৰোক : দহেনৰ
তমোময় ॥ তোমাৰৰূপক : কোনেৱৰ্ন্নাইবেক : সকলেস্তনেসম্প নি । তিনিযোভৱনে : আমিনতোদেখো : তোমাৰহুনবিতোগী
ন ॥ ১৯৯ ॥ তুমিজেসুন্দৰি : তুমিতাহাৰ : মন্দোদৰিহৰ্নেসহাত । তথাপিতোমাক : সহসনোহয় : দেৱগন্ধৰ্ব্বমিজাত । তোৰথক্কিগন
কান্তিকৰৰখাতি : বিনাসবৰ্ম্মনৰ্কাৰে । দেৱজোগ্যজোৰ : মন্তিতাহায়য় : কোনেসহেকামধাৰে ॥ ২০০ ॥ ৱনবাসিজতি : তপসিৰএড়ি : সিতা
দেৱিমোৰভজা । তোমাৰবাপজে : জনককন্যাতা : পৃথিবিমণ্ডলেৰজা ॥ তেহজআমাৰ : সমৰ্বহইন্ত : দেখিবাকেনমন্ত । স্থাযিবিৰ

তম্বর্থগপ্তানিসম্ভুতপালেখান ॥ প্রভাতকার্য্যসঙ্কনিয়াবাবনৰাজায় । একোএপ্রকারেসিতাৰবননজাই ॥ সিতাকম্বনম্ভিতাৰমদনবিসান
বিচিত্ৰযানৰগৱাবম্বাইনাসোন্কান ॥ ১৫০ ॥ কর্পূরতাম্বুলখায়ামন্দোদরে । সিতাকম্বনম্ভিতাৰহ্নদয়খনক ॥ জানকিকম্বম্ভিতাৰনসহ্যা
মন । অশোকাবনকনাগিকহিনাগমন ॥ একেস্বৰহায়হত্তেনতিনাসাতোআগে । কন্যাসহস্রেকতাসঙ্গিতেতেনানাম ॥ ঘসঙ্কস্ফুগকর্ব্বা
শ্ৰী১৬ বচাপিনাসমিপ । কেহেজনিযৰিজাইবস্ত্রপ্রদিপ ॥ ১৫২ ॥ আ গৰকস্তুরিলেপিয়াকনকস্থরিবারি । কর্পূরতাম্বুলযোগায়যকন্যা
নাৰি ॥ তবাতহেনৰিকিপ্তাইতকৈকস্বন্দৰি । কৰিহৃতেনাগ বিকলিনামন্দোদৰি ॥ সেবাকৰিতেছিলাকামিনিকন্যাগন
অসোকাবনকলেযাপাইনাতেতিক্ষন ॥ অনঙ্গৰসযদন্দস্বনিয়াহন্তমন্তে । মাথাতুলিদেখন্তৰাবনআসিলন্ত ॥ ১৫৩ ॥ নাক্ষাদিয়াতজাইলে
সুবস্ত্রদেহাকহি । সিঙ্গপাইক্ষৰগসমআকিনআৱরি ॥ ৰাৱনআসইতদেবিদেখিলাইঙ্গিতে । বজ্রপায়াকদনিকাম্পন্তজনমতে ॥ তাকি
তবস্তুদৰবাসিনতহ্নতনে । তনহইয়াকিলেকবাক্রজগ্রগনে ॥ নাজভয়েদেবিবচক্ষুবৰহুলোহ । সিতাকাদেখিয়াহৈলাৰাবনযাসোহ ॥

সহিতেসতাৰ ॥ কেশেতাকিথাকেজেনচম্পাকমালিকা । ভালেতাকিথাকেজেনঅগ্নিৰশিখা ॥ থুলস্তনসবিৰৰসনসাবিধান ।
হস্তস্থলেৰসিথাকেস্থানিকবিধানে ॥ ১৫২ ॥ একগোটাহেনজ্ঞিতমিতন্নৰ্টিথাকে । হৰিতনয়নেদেবিৰূপণ্ডস্থাগেসাহে ॥ হনুমন্তে
দেখিয়াহৰিতভৈলামন । মনেথানোচন্তাকিনেৰূপবিতাসন ॥ সিতাহৰিজতিকনআনিলৰাবনে । সেহিপ্ৰমথেদেখিলোবানৰগা
ঞ্জজনে ॥ সেহিহানৰূপগুণসেহিস্বনকানি । অদ্ভুৎহনুমন্তবলে সেএকসোটাবেনি ॥ ইহানকাৰনেমাৰিলন্তনিসাচৰ । বিৰাধক
সিবাঅবধসনঅপৰ ॥ কবন্ধকমাৰিলাবিন্ধুপ্ৰসেক । স্বৰ্গ নথাকামনাককাটিলাগ্ৰলেক ॥ ১৫৩ ॥ বালিবধকৰিলন্তমা
ৰিএকসৰ । সুগ্ৰীৱককৰিলন্তবানৰৰাজেশ্বৰ ॥ সমুদ্ৰলঙ্ঘাআসিলোসাগৰভৈলোপাৰ । ইহানকাৰনেধন্যজিবনআমাৰ ॥ কেনম
তেহাতৰৰচিন্তাসতিসাৰ্ত্ত । সিতাদেবিসাত্তিৰমৰ্স্তিকেনবাত্তাসাৰ্ত্ত ॥ ১৫৪ ॥ শৰ্ব্বদিসেশৰনকোকিলকাকৰড । দিনগোটেৰক্ষোকে
কোনকাৰ্য্যবৰড ॥ হনুমন্তআতভৈলাসহবিননাতজ । ৰাৱনপ্ৰবোধওযাৰ্ত্তিৰাকেৰাজ ॥ সহৰাজিনোৱেজোগিকৰেকোলাহল । হ

১২

গুটিগোটবেড়িআছে ব্ৰাহ্মণ সিনি সিগন ॥ বিষ্ণুবিভাগকতো আছে তাহে স্বভাৱ । মনুষ্য হস্তে জন নাগি আছে সৰ্ব্ব গায় ॥ কতেক হস্ত নাগি কাহস্তিবৰ জন

সুস্ত । গায় গোট হস্ত সদে আছে বৈন উঠিয়া সুস্ত ॥ ১২৬॥ কতো নাক ঠোট ঘোট তিনা গোট মান । গায় তেগড়ু যহা নিষ্ক্ৰনাহে মকান ॥ এজমহিৰ

গাত্ৰখিষ্কৰস্থান স্বাহি । গোলগোষ্ঠিস্ফুহাতো নগায়যফুটি ॥ বিহৰিয়া আছে কতো হস্তি বৰজন দন্ত । হাগন হস্তজন হস্ত আসিহৰ

শ্ৰী২ আহাস্ত ॥ কেলহ জনি বহু মস্ত জন ফুলি লেহ ওন । দুই তন নলিত স হস্তাতে জন তোন ॥ ১২৭॥ আলতা হস্ত হস্ত জন গিষ্ঠ নি আকেনি ।

কতো লোকগিনি বাগি হাস্তি জন্তু হানি ॥ কাতো কানি কতো আটুড়ি কতো আহাগলন্তি । কৰ্ন আৰি গৰ্জ্জ কাৰি প্ৰচণ্ডি গাম্বস্তি ॥ আলঙ্কাৰি হিনক্কানি

গিস্যাঠিনি গাহি ॥ এৰ্কেক সেসস্ত গিয়ে মধ্য একোহাহি । একপায় হই পায় তিনি গ্যাহ হাৰি । জিহ্বা থান মেলি আকে সবিহ আৰঢ়ি ॥১২৮

একআক্রি দুই আক্রি কায়োতি নিআক্রি । দুইকান হানে জন ঠটকৰ গাক্রি ॥ তাস স্বাৰমাঝে দেবি গৰ্জ্জাৰ তেসৰা । মেন্ত্ৰে জন ডাকি আছে

অশোকাবনিকাখানদৰিসনপাইলা ॥ সম্পাতিৰবচনকপিৰিনমন্ত। গোসানিআছন্তএহিশ্ৰ্যসোকাৰন্ত ॥ ১৬৭॥ মহাদেৱেগঢ়িলাসৱদৰ্গে
নাহন্ত। সাগৰমাজতজনপাইলনিৰ্গত ॥ তাৰমধ্যেকপালেবাসাগঢ়িহৰি। ভিত্তিভিত্তিচপাঢ়পাকতোগেনামহি ॥ জনজন্তুসকলনাগিনকো
নাহন। আইৱাসুৰুনিয়াপনাইপালপাল। বিচিত্ৰতিৰ্ভনেকজনকাৰ্ব্বজুজন ॥ তৱৰকবিনেখাক্তিবাকসিনিগন ॥ ১৭০॥ কত্তাহইক্সেখা
গিসেনাসেৰিবৰৱায়ে। বিশ্বাসৰ্বদেখনিআকাসেভৰায়ে ॥ অৰ সাকপ্ৰস্থাকপ্ৰস্থানাগেশ্বৰৱাসিহি। চন্দ্ৰমণ্ডলজনপ্ৰস্থাময়াগীৰি
হনবক্ৰসমসৱপজাগৱসিআসি। ধূনিধূসৰিতকপিজহনেতপাসি ॥ সচকিতজুয়াচাৰ্ত্তজাওভূমাভূমি। ইন্দ্ৰ্যানদেখিলন্তস্বৰ্ণৱত্ত
মি ॥ স্বৰ্ণৰত্নমিকলাকতোহাৰ্কপাৰ। প্ৰৱালমুকুতামনিকাৰেঝাটিক্কাৰ ॥ নন্দনবনতআছেস্বৰ্বিষ্টিকাম। অশোকাবনিকাখানতা
তাআনন্দপাম ॥ ১৭৪॥ যাৱনাৰআদেসেনিৰ্ম্মিলাবিশ্বকৰ্ম্মে। ক্ষাৰ্বত্তবনমনিমুকুতাৰকামে ॥ সিসিপাহস্ককদেখিলন্তকভাঙ্গনে ।

আইলামিসকলে ॥ হাৰনাহুআআসম্ভাসসকলোতৰি । চমকোৰ দেখিআকাস ভগেনামৰি ॥ নহিৱাআসন্তে জানোগহিলাসাগৰ ।
গোসানিকৃত্তিজিনস্তুসমস্ত জেমগাৰে ॥ নহিতেৱেনস্নাতে যাস্থাসিত্তকৰে । নবিনগোসানি আইলিসাহাৰস্তুত ॥ ১৬০॥ আগভক্তিকৃদিৱা
আদেসিনেকমাৰনে । গোসানিকৃত্তিজিনেক মাস্কাসিনিগৰনে ॥ মহৈন্দ্ৰতিগেনেৱৰামিনিৰক্ষন্ত । সিতাহনাসোযাবাস্তাৱাসনানিজিৰত্ন
খনস্তৰেনমমনেয়োতেজিৰন্তজিত্ত । স্থিৰকাৰ্য্যন্তথাকিমাৰ্হিৰম্ম স্পৰ্শ ॥ ভহলন্তবিধাপ্ৰানেসক্ৰনিনাহান্ন । গানেসিৱেৰধাবিয়াম
২।১১ ৰিৰনন্দিয়াম ॥ ১৬১॥ ৰিকনেমৰ্হিৰসৱেখজাৰ্যগহলোকে । কোসন্যাস্থেষিয়ামহিৰিস্তন্নসজোক ॥ স্বামিৰসন্তাসেৰিকলিক
হিহিয় । তৰানোমমৰ্হিৰন্তস্থসেনবাকিয় ॥ ১৬২॥ মায়ৰদাস্থ ৰসোকোদন্তকনেৰৰ । সান্তপ্ৰানেতৰিৰস্তঅৰ্হদক্ৰমৰ ॥ ব্ৰাচ্ছ
মিলিৰমহৰেনষ্টকণ্ঠস্কৰ । মহাস্থেসাহিৰেসৈসাভাষ্ট্ৰকৰানহ ॥ ডুগস্তিজিনোষ্টাম্বিৰিত্তভাৰবিগাহিত । কিসকলজাইপ্ৰানেনক্ৰানগৰিত ॥ মঙ্গু
ডুগস্তিজিনোহেঅৰ্বমসাসেচাৰ । সদগতিনৰ্তনেৰকুভিদোৰিআৰ ॥ ১৬৩॥ সাগৰতিত্তনিবাসজানোহেৰুনি । ৰক্ষিক্ষেতুজানোমহ্ন
মাহৈৰাকৰুনি ॥ সাসত্তকাম্যান্ত্ৰৈঅষ্টৰুজনজন্তু । বৰ্তাকনাসোযাৰামেখাসা তেজিৰন্তু ॥ এহিৰুনিমাকতিন্যামামাস্তনিচাইনা ।

পৰৱৰিবাহিলা ॥ জনকদুহিতা বধ গৰ্জ্জাৱনাৰ গালে । বিধ্ৰৰক গিনা জন চণ্ডালৰ হাতে ॥ ১৬০॥ হৰিহৰি আই তোমাৰ হেন ভৈলা গতি । ষাঠৰ বৰ্ত্তায়া
ব্ৰহ্ম ধৰ্ম্ম ভৈলা গতি ॥ হনুমন্ত কান্দে নোহ্মল ঠিয়া হাতে । হেন সেৱি গণ্ডি ভৈলা বিবিধ বিধাতে ॥ ত্তুমন্ত্ৰ নৱনা বিৰাহৰ বৰবন্ধু । শ্ৰী সোধনে হেনক
ঘাইলি তেনা আহি ॥ চিত্তমিৰ কৰিবি দেখি আলো চন্দ্ৰকাজ । জনকনন্দিনি হেন ইহিৱা নিলাজ ॥ ১৬২॥ হুনৰ গিমৈত্য হুনত হনুমান । কদাচিতা গিতা
নকলি বিবাহয় যগাৰ ॥ শ্ৰীভূ হাতে বন্ধুলি হৰি নিশ্ৰাতে জান । শ্ৰীভূ হ তহ এক দেগতে নাছিন ॥ কেসহ্ৰা হিপ্ৰ মানন গাইলা হনুমন্ত । ভুৱগ
গিয়া হ্ৰম গোষ্ঠ হ্ৰিলন্ত ॥ ১৬৪॥ হ্ৰম হ্ৰিপা হন্তমন্ধ দশাইল লঙ্কা ন । বোলন্ত জানকি ৱহি বিন্ত হেন হান ॥ হায় বৰৱৰ নভজানন্ত ধৰ্ম্ম
ধৰ্ম্ম । প্ৰাণ জাহু লয়োন কৰিবা হুন কৰ্ম্ম ॥ হ্ৰনিশ্ৰা ঠেৰাবনাৰ হুষ্মগণ ভৈগৰি । মযানন বজিন্ত হিম লোদৰি ॥ চিন্তমিৰ কৰি
নন্তবিৰ হনুমন্ত । সঠকিজৱাল ভৈলা ওযাহিৰ হন্ত ॥ ১৬৬॥ শ্ৰীঝা কৰি মানে চাহিলন্ত নিৰন্তৰে । হান্তিসানি চাইলন্ত সদিৰাৰ ঘৰে ॥
প্ৰযাসিযাম কেতিযা চাহিবন্ধৰ । চিতচিত কৰিয়া হুহিনা গন্ত ঘৰ ॥ হনাইমাকুতি লোযাষ্ৰা হিমিঅহুড়িয়া । বিনাগ কৰ কুণ্ড কাষি শ্ৰম্ভাঙ্কে
গড়িয়া ॥ হাবিষিকিকাম কৰিলো হহি হৰি । নক্ষিতনাহি কৰাম দেৱৰন্ধনকৰি ॥ হেন কৰি চাহিলো হেমোহা বন্ধু বন্ধে । জানিলো নিজিৰে

২০

ন ॥ বনহা বিস্ময় হঞা গেলা হেনা বাঘছাড়ি । বালি রাজা তাহান ভার্য্যা নিলা কাড়ি ॥ গাঙ্গুষ্টি বান বকাদেস বধ্যে দায়া । স্বয়ে হাথ করে বসি
জভাহর বন্ধু নেয়া ॥ গাঙ্গুষ্টি যানর দেস রূপরাজাই । ঐ ঘাস্থ অগ্ন র্স্ত্তত্ত আছিনা স্থকাই ॥ ১৮৬ ॥ শ্রীরাম লক্ষ্মন প্রভু বলে তোমা কথো জ
ঙু । আমি সর্ব্বদা খিনো তোহাগ র্স্তত্ত বহন্তে ॥ স্বর্গ ঐ র্বানে হুক্ষ্রাক্ষন র্ববসে । আবি বাক গেনো মহা তাহান আদেসে ॥ পহি ক্রিয়া
বর্ত্তা নেয়া ভেনো পাবিষ্ঠি । বাঘব বেস্ম গৃহ ঐ বকরাই নোসাই ও ॥ সর্ব্ব কহিন স্তুদ্রয়ো হয় করিষ্টি । বিপক্ষ জনিয়া আগে স্রা
শ্রী ২০ যাস মর্চিত ॥ সর্ব্ব প্রতি গালি বাম বালিক মাহিন । ভার্য্যাকর হিংকপা হৈস্ময় হঞা কাদিনা ॥ স্বর্গ ঐ প্রতিজ্ঞা কবিলে কবি মারি
স । কোটিসংক্ষা হুক্ষ কপা হাইনা দসোদিস ॥ ১৮৮ ॥ অক্ষদকাদ ক্ষিন দিস কথা দেসিন । রুক্ষ বিবরু তাহান নগেদিনা ॥ পা
হুনো কথ্রী বামে পাস কনাগি নিনা । গনে ধবিচান করি সার বহ্নি জাইনা ॥ সন্দেস কদিয়া মোক সাদ বিপহাইনা । তোমা কথা নে কথা
নেস্থু জিয়া না পাইনা ॥ সিক্রন মানুতন পাই তোমা হুক্ষ দেস । সাগক্ষুবিয়া ভেনো নক্রোসপ্রবেস ॥ সক্ষা তিস্থ হুনা কথা আসি শ্বক্ষদ্ধ ।
…স্তুজুতমিনি নিরবন্ত ॥ জর্টভুকজন মন্ত্রবারনে মাহিন । অক্ষদেস সিবক থাপাক্ষিন্ত কহিল ॥ ৩০১ ॥ কনিষ্ঠ সকার্য্য সঙ্কনিয়া পা

ৰিজাহৰি ॥ মইসান্তিকন্যাৰজনাসখ্যাসিমস্য । হেনস্থানিমাকুতিস্থমবেৰধৰ্ম্মবন্ম ॥ সঙ্গিজানেতস্যমোককৃষ্ণগোসানি । মনঅৱা
সেকাগিবিনাৰস্তুবানি ॥ ৰাক্ষসৱাহিকোমইহয়োৰামক্ত । তোমাকস্নুজিতেআইলোগবনবস্থত । সক্কাপাৱিহৰামায়ভানমৱতাহু । ৰা
ক্ষসৱাহিকোমইসম্প্ৰযেযজাহা ॥১৮৭॥ সিতাইবোলন্তুতেবেগাস্তসৱমান । ৰাঘৱবৰুগত্তনকহকেনহান ॥ কিমতচন্দ্ৰিতানস্তম্ভমহ ।
নক্ষানৱৰুগত্তনকহলেনমত ॥ মাৰুতিবোলন্তুমায়কৰ্ন্নপাতিস্থ ন । জনদেখিলোহোকহোৰাঘৱৰত্তন ॥ স্যামনসৱিৰস্থযথ
ন্নিমাৰসগি । চক্ষুদুইজানেজনকমলৰগাসি ॥ কন্ঠস্যক্তসেত নমাসিকাদুইকৰ্ন্ন । উত্তমসৱিৰমনোহৰস্যামবৰ্ন্ন ॥ হৃদয়ান্ত
ন্নতুদৰকহদুই । দুইপাত্তিদন্তঅকাদেখিবাস্থৰ ॥ বন্নহেনসৰ্বাঙ্গজাহাৰহাতস্থিত । চাৰিবেদচতুৰ্দ্দশসক্ৰতপাণ্ডিত ॥ দিনদুইমিথো
জাগেঙ্গাথক্ষকৰ । স্তুৱসমানকৰিলাস্থিৰ্গানক ॥ ১৮৮॥ সুমিত্ৰাৰসুতজিতানক্ষমনক্ষমৰ । সুমিত্ৰিতিসাৰঅকপ্পানৱৰহুহ ॥ গো
তনঅৰুস্যানানতথমননাম । বিদঙ্গসৰিহকামদেৱসমান ॥ ৰাঘৱৰবানৰৱামিযৰপ্তিভাৰ । সিযোকস্থাকহোঅনজগতৰমায় ॥ যানিৱা
জাস্থগৰ্ভজয়অজাদুইভাই । কিষ্কিন্ধানগৰেস্থাচিনন্তএৰকেহাই ॥ ৰাঘৱনিমিত্তেদুইবোকন্দনমিলিল । দুইহানোক্ৰমতহনকাৰ্য্যভাসি

তেকতোমাক স্তুতি বিকথা বোলি । নকৰা আনন্দিত পাৱে সমস্তে সহিতি ॥৩২৪॥ মহাদেখি আতোমায়ন্ত মিজনসাক্ষি । সিসংসাৰ চক্ৰ ফুৰায় লেখা
চিলোনামাতি ॥ ভায়ংৰেৱক দুনি লেকহত জোৰ । কতেক বাদুনি লবাৰ নায় প্ৰত্যোত ॥ নিৰ্ত্তয় স্বৰূপ সতত পাৰ ভেলা মায়ে । মেকুটনয় খন কাৰি চ
নৰবাহে ॥ সেইজন স্থানি নোবাম তাকেকহে । আপুনাৰ হৰইচক্ৰ জনদেখি লোহে ॥৩২৬॥ জনমত সম্প্ৰদায়ে হয় যসিতাৰ । তুমি ভিপাৰিৰা
[illegible] সিকলেৱস্বসকোটি তিৰ্হ্নয়া । সিতাৰুদ্ৰ নামিষ্ট চক্ৰ চড়িলন্ত গৈয়া ॥ সিতাই দৰান্দ্ৰ বাপুৰ্হসমহস্ত । আত
[illegible]হলবনগৰনৰঙ্গ ॥ সমকতোমৰ নখাইনিনাহি দেসসংয় ॥ কোটি জজনক জাইতে পাৰসনিছয় । আমাক নিবা কতেইপাৰস
আপুনি । আথাৰেক বোলো হোহাহি যোমনেন্তুলি ॥ ইত্যৰ্থ বৰপদৱা ককা যন্ত নিবেদোক । বাপেৰ বৰন বিৰ্ধ্যহা সিবেকলোকে ॥ সই
জনেহুনি বেৰাঘৰে বুকে হৰি । জিনিনি দেলায়া হিল আপুনাৰ নাৰি ॥ তিহি ঠোৱা ধাসিষ্ণুৰানিসছেন জানি । সিকাৰনে জানকি কহুৰিক
বিআনি ॥৩৩০॥ মহ মাত্ৰিকত্যাহন্তজনেৰ জগতে । সহস্ৰ ৰূপ সৱঅক্ৰুৰ ইলাকেন মত ॥ মুনি বিবাৰ নেজ প্ৰাণ আনি নেকহৰি । তিৰিজা
[illegible]ৱাৰি নিনাহাস্কত্ৰাৰি ॥ ইতোমৰুণাচয় মনে প্ৰতিলখামাত । আপাৰসাগৰে জনমতে পেনিপাৰ ॥ জাৰেমোহস বিৰত আচয় সিয়ান ।

স্তুতিকৰি । গোসানিৰ দৰ্শনে মাধৱে মাথা তোলে পাছি ॥ শুনি মহাগোসানি আইঅতি ডিযোৰি কৰ । ৰামে দুনি গৰুহ হইলন্ত ৰত্নাস্বক্ৰমল ॥ শ্ৰী
মন্তৰায়দেৱসাগৰসম্ভিৰ । শুনি বিভিসাৰ বিবনিকস্মসভিৰ ॥৩১৭॥ কেন্যালে আঠন্ত ৰামে তোমাক সমৰি । ৰাহ্যদিনে চিন্তিতানা
ভাগসৰিহৰি ॥ হৃষ্ণমন্তৰিলৰদঠন হেন শুনি । আসন্ন হামকুলাসি কান্দিলা গোসানি ॥ হইহন্তকলাগি যাবি নাজাহহন্তেৰ । আ
শ্ৰাহেকৰ্ণা নাহুনি যাকলা পেতেৰ ॥ বিনা ফান দেখিয়া মায়ে মোৰ কুলোক । সিকাৰনেযো নোমহৈ জনলাগ হোক ॥ সিহিতাই
...যালো মধৰা ফানি । ৰামভক্ত হৈযো নিযজন্ত গোসানি ॥ ৰামৰঠৰনে নিযাতোমাক ভণ্টোখো । আজিধৰি হইহন্তৰ
প্ৰভুযানমহস্যথগাই । নিকি ভজগোতাহুন্তমান ফাই ॥ কুনা নিতে নাগাৰ সভাৰ ৰাক্ষাসি
গিলে ॥ ফোল হৈল ফিমাফাৰে হুম্ভাৰবাহনি । মন্ত্ৰিযা হুৰ্তকেপন্তিলয়ন্তনি ॥ ভযন্তামায়ে মহাবিৰহ
... কাহিৰো মোহযন বনাহি থন্ত ॥ শুনি যোকমায় মোহ ৰাগ জনবিৰ । প্ৰসিদ্ধ কাহিনি কাহো বিৰকেসৰিৰ ॥ গন্ধমাদন হৰ
ভুভযকৰি নন্ত । গাকৰ্ন গিৰি বিৰগিথম্ভতসৰিলন্ত ॥৩২৩॥ তাহানক্ষেত মোকজন্মাইলন্তবন্ত । অগনিৰসখাজিতেজ গমৰথম্ভ ॥ আ